

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 115 / II Legislatura / Vuitè període

Dijous, 17 de desembre de 1987

**Presidència del Molt Honorable
Sr. Miquel Coll i Alentorn**

Sessió Plenària núm. 84

Primera reunió

SUMARI

La sessió comença a un quart d'onze del matí i tretze minuts.

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució, el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi i les esmenes reservades (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Governació (p. 5351).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. Popular (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 5352).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 2, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 5355).*

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S) (p. 5357).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5358).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 5361).*

Votació conjunta : *rebutjades per 33 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 5362).*

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S), juntament amb les esmenes núms. 6 i 7 (p. 5362).*

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5363). Tot seguit intervé per al·lusions (p. 5363).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 5, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P)*, juntament amb les esmenes núms. 12 i 65. Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 5364).

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5364).

Esmenes del G. Socialista (núms. 6, de modificació, i 7, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 4).

Esmenes del G. Socialista (núms. 8, de modificació, 9, de supressió i 10 i 11, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5364).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5365).

Esmena del G. p. Popular (núm. 12, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5366).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5366).

Esmena del G. Socialista (núm. 14, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5366).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5367).

Votació esmena núm. 4 : *rebutjada per 22 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 6 : *rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 7 : *rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 8 : *rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 9 : *rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 11 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 10 : *rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 11 : *rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 13 : *rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions* (p. 5367).

Votació esmena núm. 14 : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions* (p. 5367).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 53 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions* (p. 5367).

Article 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 15, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 21 i 22 (p. 5368).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5369).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5369).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5369).

Esmena del G. Socialista (núm. 17, d'addició, i 18, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)*, juntament amb l'esmena núm. 20 (p. 5369).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5370).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 19, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5371).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5371).

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 21, de supressió, i 22, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 15).

Votació esmena núm. 15 : *rebutjada per 9 vots a favor, 52 en contra i 22 abstencions* (p. 5371).

Votació esmena núm. 16 : *rebutjada per 27 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions* (p. 5371).

Votació esmena núm. 17 : *rebutjada per 18 vots a favor, 53 en contra i 14 abstencions* (p. 5371).

Votació esmena núm. 18 : *rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions* (p. 5371).

Votació esmena núm. 19 : *rebutjada per 9 vots a favor, 53 en contra i 24 abstencions* (p. 5371).

Votació esmenes 20 i 21 : *rebutjades per 24 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions* (p. 5372).

Votació esmena núm. 22 : *rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions* (p. 5372).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció* (p. 5372).

Article 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 23, d'addició, i 24, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)*, juntament amb les esmenes núms. 24, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36 i 37 (p. 5372).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5372).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 25, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb l'esmena núm. 39 (p. 5373).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5373).

Esmenes del G. Socialista (núms. 26, d'addició, 27 i 28, de supressió, i 29, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 23).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb l'esmena núm. 32 (p. 5374).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5374).

Esmena del G. Socialista (núm. 31, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 23).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 32, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 30).

Esmenes del G. Socialista (núms. 33 i 34, de supressió, i 35, 36 i 37, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 23).

Esmena del G. Socialista (núm. 38, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5374).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5375).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 39, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 25).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 40, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5375).

Esmenes del G. Socialista (núms. 41 i 42, de modificació, i 43, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5375).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5376).

Votació esmena núm. 23 : *rebutjada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmenes núms. 24 i 25 : *rebutjades per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 26 : *rebutjada per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 27 : *rebutjada per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 28 : *rebutjada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 29 : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 30 : *aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 31 : *rebutjada per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 32 : *rebutjada per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmenes núms. 33 i 34 : *rebutjades per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 35 : *rebutjada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 36 : *rebutjada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 37 : *rebutjada per 20 vots a favor, 53 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmenes núms. 38 i 39 : *rebutjades per 25 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 40 : *rebutjada per 30 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5377).

Votació esmena núm. 41 : *rebutjada per 30 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5378).

Votació esmena núm. 42 : *rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions* (p. 5378).

Votació esmena núm. 43 : *rebutjada per 22 vots a favor, 54 en contra i 10 abstencions* (p. 5378).

Text del Dictamen

Votació (amb l'addició) : *aprovat per 54 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 5378).

La sessió se suspèn a les dues en punt del migdia i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts.

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre el conjunt forestal de Baga de Nou Comes-Clot, al Berguedà

Formulació : *I. Sr. Riera i Olivé (S)* (p. 5378).

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca* (p. 5378).

Pregunta al Consell Executiu sobre el programa Blanc o Negre, de TV3

Formulació : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 5379).

Resposta : *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 5379).

Rèplica : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 5379).

Pregunta al Consell Executiu sobre la construcció de la presa del riu Montsant

Formulació : *I. Sr. Aleu (S)* (p. 5379).

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca* (p. 5380).

Rèplica : *I. Sr. Aleu (S)* (p. 5380).

Pregunta al Consell Executiu sobre les obres a la carretera C-1413, al terme de Castellgali

Formulació : *I. Sr. Padullés (PSUC)* (p. 5380).

Resposta : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques* (p. 5380).

Rèplica : *I. Sr. Padullés (PSUC)* (p. 5381).

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi (Continuació.)

Article 4 (Bases de Selecció)

Esmenes del G. Socialista (núms. 44, d'addició, i 45, de supressió)

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 46 i 47, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5381).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5382).

Esmena del G. Socialista (núm. 48, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 5382).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5383).

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 5383).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5383).

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 5383).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5383).

Votació esmena núm. 44 : *rebutjada per 17 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 5383).

Votació esmena núm. 45 : *rebutjada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5384).

Votació esmena núm. 46 : *rebutjada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5384).

Votació esmena núm. 47 : *rebutjada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions* (p. 5384).

Votació esmena núm. 48 : *rebutjada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 5384).

Votació esmena núm. 49 : *rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions* (p. 5384).

Votació esmena núm. 50 : *rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions* (p. 5384).

Text del Dictamen

Votació apartats 1, 2, 3 i 8 : *aprovats per 58 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció* (p. 5384).

Votació apartats 4, 5, 6 i 7 : *aprovats per 74 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció* (p. 5384).

Article 5

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 51, de modificació, i 52, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5384).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5384).

Esmenes del G. Socialista (núms. 53 i 54, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5385).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5385).

Esmena de l'I. Sr. Curto, del G. p. Popular (núm. 55, d'addició)

L'I. Sr. Curto (P) n'anuncia la retirada (p. 5386).

Votació esmena núm. 51 : *rebutjada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions* (p. 5386).

Votació esmena núm. 52 : *rebutjada per 16 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions* (p. 5386).

Votació esmena núm. 53 : *rebutjada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions* (p. 5386).

Votació esmena núm. 54 : *rebutjada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions* (p. 5386).

Text del Dictamen

Votació apartats 1 i 2 : *aprovats per 48 vots a favor, 21 en contra i 4 abstencions* (p. 5386).

Votació apartats 3 i 4 : *aprovats per 56 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció* (p. 5386).

Article 6

Esmena del G. Socialista (núm. 56, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5386).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5386).

Votació : *rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions* (p. 5387).

Text del Dictamen

Votació apartat 1 : *aprovat per 59 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció* (p. 5387).

Votació apartat 2 : *aprovat per 50 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions* (p. 5387).

Article 7

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 60 vots a favor, 6 en contra i 13 abstencions* (p. 5387).

Addició nous articles

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 57, d'addició, i 58, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5387).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5387).

Votació esmena núm. 57 : *rebutjada per 24 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions* (p. 5387).

Esmenes del G. Socialista (núms. 59 i 60, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)*, juntament amb l'esmena núm. 61 (p. 5388).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5388).

Votació esmena núm. 58 : *rebutjada per 19 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 5389).

Votació esmena núm. 59 : *rebutjada per 13 vots a favor, 62 en contra i 5 abstencions* (p. 5389).

Votació esmena núm. 60 : *rebutjada per 24 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 5389).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 52 vots a favor, 19 en contra i 10 abstencions* (p. 5389).

Addició nova Disposició Addicional

Esmena del G. Socialista (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 59).

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions* (p. 5389).

Disposicions Transitòries

Del títol

Primera

Esmenes del G. Socialista (núms. 62 i 63, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5389).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5389).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 64, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 5389).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5391).

Votació esmenes núms. 62 i 63 : *rebutjades per 18 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions* (p. 5391).

Votació esmena núm. 64 : *rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 6 abstencions* (p. 5391).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 48 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions* (p. 5391).

Segona

Esmena de l'I. Sr. Curto, del G. p. Popular (núm. 65, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. Socialista (núm. 66, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 5391).

Torn en contra : *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5391).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 67, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional. La I. Sra. Secretària Tercera en llegeix el text (p. 5392).

Votació esmena núm. 66 : *rebutjada per 13 vots a favor, 47 en contra i 12 abstencions* (p. 5392).

Votació esmena transaccional : *aprovada per 55 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions* (p. 5392).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 5 en contra i 13 abstencions* (p. 5392).

Tercera

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 68 vots a favor, 5 en contra i 5 abstencions* (p. 5392).

Disposicions Finals

Primera i Segona

Text del Dictamen

Votació : *aprovades per 68 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions* (p. 5392).

Exposició de Motius

Votació : *aprovada per 52 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció* (p. 5392).

Títol de la Llei

Votació : *aprovat per 52 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions* (p. 5392).

Explicació de vot : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 5392).

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya i les esmenes reservades (Punt segon de l'ordre del dia.)

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 5392).

Torn en contra : *I. Sr. Joaniquet (CiU)* (p. 5394).

Posició grups no esmenants : *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 5395), *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 5395) i *I. Sr. Azorín (P)* (p. 5396).

Votació : *rebutjada per 11 vots a favor, 60 en contra i 15 abstencions* (p. 5396).

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 2, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)*, juntament amb les esmenes núms. 3, 4, 5, 6 i 7 (p. 5396).

Torn en contra : *I. Sr. Joaniquet (CiU)* (p. 5397).

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions* (p. 5397).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions* (p. 5397).

Article 2

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions* (p. 5397).

Article 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 3, de supressió, i 4 i 5, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 2).

Votació esmena núm. 3 : *rebutjada per 20 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions* (p. 5397).

Votació esmena núm. 4 : *rebutjada per 18 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions* (p. 5397).

Votació esmena núm. 5 : *rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions* (p. 5397).

Text del Dictamen

Votació apartat b) : *aprovat per 50 vots a favor, 3 en contra i 23 abstencions* (p. 5397).

Votació resta de l'article : *aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 5398).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 6, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions* (p. 5398).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 5398).

Articles 5, 6 i 7**Disposicions Transitòries****Disposicions Finals**

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions* (p. 5398).

Exposició de Motius

Esmena del G. Socialista (núm. 7, d'addició)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votació : *aprova per 54 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions* (p. 5398).

Títol

Votació : *aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 5398).

Modificació de l'ordre del dia

El M. H. Sr. President anuncia la posposició del punt catorzè de l'ordre del dia i la Cambra ho aprova per assentiment (p. 5398).

La sessió se suspèn a un quart de vuit del vespre i quatre minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 84

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, de Sanitat i Seguretat Social, de Treball, i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

2. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

3. *Interpel·lació, tramitada pel procediment d'urgència, al Consell Executiu sobre l'ètica en el debat polític institucional.*

4. *Interpel·lació, tramitada pel procediment d'urgència, al Consell Executiu sobre l'ètica en el debat polític institucional, que formularà el Diputat H. Sr. Lluís Armet.*

5. *Interpel·lació, tramitada pel procediment d'urgència, al Consell Executiu sobre l'ètica en el debat polític institucional.*

6. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre els serveis de nefrologia i els malalts renals.*

7. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre els cinturons de Barcelona i de les ciutats de la seva conurbació.*

8. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre els cinturons de Barcelona i de les ciutats de la seva conurbació.*

9. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el futur dels agents forestals i dels agents rurals.*

10. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aprovació del Primer Pla d'Actuació Social.*

11. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei 26/1985, de Serveis Socials.*

12. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'ocupació juvenil.*

13. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política energètica i l'aprofitament de la biomassa.*

14. *Eleccions de tres representants del Parlament de Catalunya al Consell Social de la Universitat de Barcelona, de dos representants al Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya i de tres representants al Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona.*

15. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici del 1988 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

Preguntes.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència es complau a anunciar que, d'acord amb l'article 133.5 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també els noms dels qui les han formulades. Així mateix, fa avinent que la dita llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa prega que se l'eximeixi de la seva lectura. Al mateix temps, tinc el gust d'anunciar que les preguntes se substanciaran avui mateix, dia 17, a les quatre de la tarda.

Projecte de Llei

per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi

Comencem doncs, amb el nostre ordre del dia, el primer punt del qual és : debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, Distribució i Finançament de les Obres i Serveis a incloure-hi, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Prego que si algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei ho faci ara mateix. *(Pausa.)* L'Honorable Conseller de Governació té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : Molt Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, em plau presentar-los el Projecte de Llei pel qual s'estableixen els Criteris de Finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi.

La Generalitat té atribuïdes les funcions de cooperació en les obres i serveis de competència municipal per imperatiu legal. Així es desprèn de l'article 36 de la Llei de Bases de Règim Local. Segons aquest precepte, correspon a la comunitat autònoma assegurar la coordinació dels plans provincials d'obres i serveis, sens perjudici de les competències reconegudes als estatuts d'autonomia i de les anteriorment assumides i ratificades per aquests estatuts.

Aquest precepte té, en el cas de Catalunya, una lectura precisa, que connecta directament amb el Decret de 26 de juliol de 1978, sobre transferència de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat. Aquesta norma va alterar el règim dels plans provincials establint, al seu article 2.2, que, per a la deguda coordinació a Catalunya de l'activitat de l'Administració civil de l'Estat, de la Generalitat i de les entitats locals, es tindrà en compte el següent : «La Generalitat de Catalunya confeccionarà i aprovarà un pla únic d'obres i serveis per al seu territori, l'execució del qual correspondrà a la Generalitat de Catalunya, la qual podrà encomanar-la a les entitats locals corresponents.»

En mèrits d'aquesta norma, ratificada després per la Disposició Transitòria Sisena de l'Estatut d'Autonomia, s'ha d'en-

tendre que les funcions de cooperació econòmica en les obres i serveis municipals en el territori de Catalunya s'instrumenten a través del Pla Únic, en el qual s'integren les aportacions de la Generalitat, de l'Estat i de les Diputacions Provincials.

Cal també recordar —i això és molt important— que la Sentència de 28 de juliol de 1981 del Tribunal Constitucional va confirmar la derogació del règim ordinari i afirmà textualment que : «D'acord amb la Disposició Transitòria Sisena, número 6, de l'Estatut de Catalunya, les precisions anteriors no afecten, com és obvi, la competència que atribueix a la Generalitat l'article 2.2 del Reial Decret de 26 de juliol de 1978, de confeccionar i aprovar el Pla Únic d'Obres i Serveis.»

En aquest mateix sentit s'ha manifestat també el Consell Consultiu de la Generalitat, afirmant que la interpretació de la Llei de Bases de Règim Local permet salvaguardar les facultats de la Generalitat amb vista al Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya amb el desapoderament consegüent de les diputacions.

Per tant, les funcions de cooperació atribuïdes a la Generalitat s'han instrumentat fins ara mitjançant el Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, en el qual s'integraven les aportacions de l'Estat, les específiques de la Generalitat per a aquesta finalitat i una quota obligatòria de les diputacions provincials.

Quedaven, doncs, fora del Pla moltes de les actuacions que en aquesta matèria han realitzat diferents departaments de la Generalitat i les diputacions provincials, amb la consegüent descoordinació que això comporta.

Amb l'entrada en vigor de les lleis d'organització territorial de Catalunya s'obre una nova etapa en la cooperació de la Generalitat en les obres i serveis de competència municipal, que evita aquests inconvenients i imposa la coordinació necessària.

Aquesta coordinació, que té com a finalitat assegurar en tot el territori de Catalunya la prestació integral i adequada dels serveis municipals, sota els principis de solidaritat i equilibri intermunicipal, s'instrumenta mitjançant el Pla Director d'Inversions Locals a Catalunya. Aquest Pla ha de coordinar i integrar les aportacions econòmiques de la Generalitat, les dels ens locals i les de les altres administracions públiques que hi participen, destinades a inversions en obres i serveis de competència municipal, per tal d'assolir l'actuació conjunta, l'homogeneïtat tècnica, la informació recíproca i l'eliminació de disfuncionalitats.

Dins aquest Pla Director d'Inversions Locals, i com un dels seus instruments bàsics, s'integra el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, el qual ha d'incorporar totes les inversions que, en concepte de cooperació econòmica a les obres i serveis de competència municipal, efectuin les diputacions provincials.

El Pla Únic d'Obres i Serveis, regulat per les lleis d'organització territorial, representa una reducció de l'actuació individualitzada, tant de l'Administració de la Generalitat, com de la pròpia dels ens locals. Aquesta reducció ha de venir compensada per un reforçament de la participació, és a dir, de l'actuació conjunta de dites administracions, en especial, en la fase de decisions que permetin superar la vella idea de competències exclusives, que pot portar a l'aïllament i a l'enquadrament competencial.

Aquesta participació s'instrumenta en la Llei de 15 d'abril d'enguany, municipal i de règim local de Catalunya, amb la creació de la Comissió de Cooperació Local, com a organisme adscrit al Departament de Governació i integrat, paritàriament,

per representants de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya. La transcendència del Pla Únic d'Obres i Serveis es fa palesa en la reserva legal que, a favor del Parlament de Catalunya, fa l'article 10 de la Llei de 4 d'abril de 1987, de Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, disposar que s'han d'aprovar per llei les bases per a la selecció, la distribució i el finançament de les obres i els serveis a incloure en el Pla.

La Llei que ara presento a la Cambra dona compliment a aquest mandat i persegueix la consolidació del Pla Únic d'Obres i Serveis com un dels programes del Pla Director que, si bé ha de tenir una dinàmica pròpia, no es pot desvincular del seu efecte racionalitzador i integrador.

La Llei desplega els principis bàsics de la cooperació que hem esmentat, de la manera següent : la integració s'aconsegueix atribuint al finançament del Pla tots els recursos que amb aquesta finalitat destinin tant l'Estat com la Generalitat i les diputacions provincials; la solidaritat i l'equilibri intermunicipal s'aconsegueixen mitjançant la distribució dels recursos econòmics del Pla per comarques, en una relació directa amb tota una sèrie d'indicadors representatius i tenint en compte l'inventari de dèficits en infraestructures i equipaments municipals. Aquests principis es reforcen mitjançant, d'una banda, la ponderació de les característiques pròpies del municipi beneficiari i, de l'altra, la ponderació també de la naturalesa de l'obra a realitzar o del servei a prestar, «prioritzant» aquells que tenen el caràcter d'obligatoris, segons la legislació vigent, i el principi de participació, com ja hem dit, s'aconsegueix mitjançant l'atribució de la formulació del Pla únic a la Comissió de Cooperació Local.

Em cal fer especial esment, parlant de participació, del paper de la comarca, tant per raó de la seva intervenció en la formulació del Pla com pel seu caràcter de beneficiari d'aquest en determinats casos.

No vull acabar —i acabo— sense agrair a la Comissió primera del Parlament el seu interès, l'atenció que ha prestat al Projecte de Llei presentat pel Govern i per les millores que ha introduït en el seu Dictamen.

Per tot això, senyores i senyors diputats, vull expressar la meua confiança en la normativa que se sotmet a l'aprovació de la Cambra, que ha de permetre la superació de les disfuncionalitats que fins ara s'han produït en aquesta matèria de cooperació local i l'assoliment d'una òptima eficiència en l'aplicació dels recursos que s'hi destinin, per la qual cosa em permeto demanar-los una favorable acollida al Projecte que presento.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Algun Illustre membre de la Cambra ha estat encarregat de presentar el Dictamen? No (*Pausa.*) essent així, podrem passar ja al debat del Projecte de Llei.

Començarem per les esmenes a la totalitat, n'hi ha tres. La primera esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari Popular. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors diputats, quan lo dia 9 d'est mes de desembre lo Ple del Parlament va debatre les esmenes a la totalitat del Projecte de Llei de divisió comarcal, si mal no recordo el senyor Subirà ja va anticipar

—em sembla que va ser en resposta al senyor Armet— que, molt prompte i d'acord amb allò que preveu la Llei 5/87, de les diputacions provincials, anirien a constituir Catalunya en província única, desapareixent així les actuals províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

I nosaltres ja sabem que avui no correspon del tot, que ja tindrem ocasió, però per si de cas anunciar que, en relació amb les paraules de l'Illustre Diputat senyor Subirà sobre Catalunya província única, lo Grup Popular deixem constància també anticipada de la nostra oposició més rigorosa a esta intenció de Convergència i Unió, i lamentar, a la vegada, que el privilegi indiscutible de capitalitat i l'orgull de ser que tenen los habitants sobretot de les ciutats de Lleida, Girona i Tarragona, molt prompte lo perdran per una iniciativa del Govern de la Generalitat que nosaltres considerem desafortunada.

Els asseguro, senyores i senyors diputats, a títol d'informació, que entre províncies, província única, Pla d'Obres i Serveis i diputacions, la gent està que talla claus amb lo Grup i amb lo partit de la majoria. I ja es va posar de manifest, al debat de les lleis d'ordenació territorial de Catalunya, que en est Parlament existeixen dues tendències polítiques clarament diferenciades: una, antiprovincialista, que comporta la desaparició de les diputacions provincials, suportada coherentment pel PSUC i Esquerra Republicana, i decididament per Convergència i Unió, i una altra tendència provincialista, que obertament la preserva Aliança Popular, defensant lo manteniment de les diputacions provincials en totes les competències i serveis que el costum, les lleis i la jurisprudència els atorga i reconeix la seva titularitat.

I no és que en est discurs, en estes paraules m'hagi oblidat del Grup Socialista, lo que passa, senyor Armet o senyor Tomas, és que en est moment jo no tinc elements per jutjar quina és la seva posició política respecte a les diputacions provincials, perquè, si bé és cert que en lo Projecte de Llei del Pla Únic d'Obres i Serveis vostès mantenen una posició clara i permanent d'oposició frontal —i això justament se'ls ha de reconèixer—, no és menys cert que, quan es parla del fons de tot això, que són les províncies i província única, l'únic punt de referència que nosaltres tenim en relació amb el Grup Socialista és l'abstenció en uns casos, i la substitució de províncies per vegueries en uns altres. Paraules del senyor Armet al *Diari de Sessions* 88, del 25 de març de 1987.

Senyores i senyors diputats, personalment sóc dels convençuts que est Parlament ha avançat en sentit positiu, ha avançat en lo sentit que avui se pot dir tot, que els diputats gairebé tots intenten formular manifestacions personalitzades, que sempre són de mal gust, i que les referències moltes vegades titllades de dures se toleren quan no van més enllà de la crítica a la conducta política, ja sigui global o individualitzada.

Per això és de justícia reconèixer que, quan est Diputat que està en ús de la paraula, davant de la Comissió Primera, va qualificar est Projecte de Llei del Pla Únic d'Obres i Serveis com de «vergonya política sense precedents» i d'«interès i cobdícia del Govern de la Generalitat», lo President de la mateixa Comissió, Illustre senyor Jaume Camps, creiem que va estar a l'altura d'un president, i que correspon a un president, que respecta i que considera les opinions dels altres.

Evidentment, des de la nostra opinió, lo Projecte no té cap altre qualificatiu que el de «vergonya política sense precedents

», i la seva història ens ha portat a esta conclusió.

Per una part, ¿com, los Presidents de les Diputacions de Lleida, Girona i Tarragona, que són de Convergència i Unió, volen salvar la seva posició personal, primer, de quedar bé davant els alcaldes de Lleida i de Tarragona, sobre els recursos del cànon energètic?; segon, desmarcar-se del seu partit davant de la crítica popular i colectiva? —allò que comentava abans, que la gent està que talla claus—; en tercer lloc, conciliar-se òbviament amb els seus *jefes* de Barcelona?, i, per acabar, de quina manera podran mantenir la situació privilegiada, per al present i per al futur, que es deriva del seu càrrec?

L'exemple del que dic està en l'actitud, probablement comprensible, però també nerviosa, del President de la Diputació de Tarragona, quan apareix al diari, en una fotografia i en uns titulars de grans dimensions, i assegura que, gràcies a ell, salvarà lo cànon energètic, salvarà el Pla Únic d'Obres i Serveis, i salvarà Tarragona d'allò que Convergència i Unió perjudicava des de Barcelona. Lo Govern de la Generalitat, doncs, vol perjudicar Tarragona, en paraules del President de la Diputació. Atenguin, si no, a lo que diu est diari: «Gomis logra que el Pla Únic d'Obres i Serveis no perjudique a Tarragona». I afegeix: «Las enmiendas que presentará la propia Convergencia i Unió en el Parlament han sido redactadas a instancias de Gomis, quien se mostró frontalmente opuesto al Plan y planteó incluso la posibilidad de dimitir si se llevaba a cabo tal como había sido redactado.»

Això no són juís d'intencions dels grups de l'oposició; això són evidències i conclusions a les quals arriba, manifesta i publica un dels càrrecs polítics més importants de Convergència i Unió. Tractin d'arreglar, per consegüent, los problemes interiors al si del partit, però no involucrin ni el ciutadà ni est Parlament. I, mentre vostès no es posin d'acord entre vostès —i sé perfectament lo que dic—, no tenen en est moment la més mínima autoritat ni raó política, jurídica o tècnica que determini un torn en contra a esta o a les altres esmenes a la totalitat.

Qui ha fet, en realitat, aquelles esmenes a l'articulat? Lo President de la Diputació de Tarragona o el Grup parlamentari de Convergència i Unió? Lo fet i la pregunta no tindrien cap importància ni mereixerien cap posterior comentari si, en acudir moltes vegades los polítics als mitjans de comunicació, no anteposéssim lo cor al cervell, sense controlar los impulsos naturals. Perquè, si les esmenes les ha redactat i les ha incitat lo senyor Gomis, President de la Diputació de Tarragona, evidentment, ha estat un intent de salvaguardar els interessos de la província; si els ha redactat lo Grup parlamentari de Convergència i Unió, lo senyor Gomis, per descomptat que haurà de respondre del seu comportament institucional i polític. Ens ho dirà després el senyor Camp, de qui ha estat la iniciativa? De tota manera, molt me temo que, a la vista d'esta notícia titulada «Para Subirà, los municipios del canon recibirán incluso más dinero», ha posat en situació d'entredit i en situació d'incomoditat el mateix President de la Diputació de Tarragona, o bé est escrit —que guardo per a la justa ocasió—, que a la millor és lo senyor Gomis qui posa en evidència el Grup parlamentari de Convergència i Unió. Una o una altra cosa, ja es veurà si de veritat poden respondre de qui ha estat la iniciativa salvadora. I això d'«iniciativa salvadora», entengui's entre cometes, perquè les sis esmenes que s'han presentat són de tal innocència que sobrepassen tots els límits de la poca meditació.

Est Projecte de Llei, que és conseqüència directa dels articles 9 i 10 de la Llei que regula el règim provisional de les competències de les diputacions provincials, des de la nostra opinió pot ser inconstitucional, perquè, precisament aquell article 9, impedeix que una diputació pugui elaborar plans d'obres, d'ajut i cooperació en los municipis, i, per una altra part, obliga esta diputació a lliurar a la Generalitat tots los recursos destinats als plans de cooperació perquè la Generalitat elabori el Pla Únic d'Obres i Serveis sense que la diputació —que és, en definitiva, qui paga— tingui cap poder de decisió.

Est criteri, que es tradueix en exigència i en prohibició, contradiu la Llei de Bases de Règim Local i contradiu la Llei de les Diputacions Provincials, que, ben clarament, mantenen com a principi fonamental que el nucli essencial de l'autonomia provincial és l'assistència i cooperació jurídica, tècnica i, subratllat, *econòmica*, en los municipis.

La cooperació econòmica significa ajudes per a plans d'obres de competència municipal, però mai comporta ajudes per a subvencionar despeses ordinàries i despesa corrent, que molt sospitem que aquesta serà la destinació final dels diners de les diputacions provincials. Perquè una Administració com la nostra, carregada de compromisos a curt, a mitjà i a llarg termini, amb una xifra de despesa corrent que sobrepassa lo 87% del Pressupost per al 1988, i en una situació econòmica, la Generalitat, que traslladada a l'empresa privada significaria la fallida més espectacular, necessita, senyores i senyors diputats, una aixeta amb un goll tan ample com l'estadi del Barcelona, que sols té bitllets de 10.000 pessetes de manera permanent. L'aixeta, lo tub, lo goll i també el dipòsit, ja l'han trobat vostès en los recursos de les diputacions provincials.

Per això, lo fons i el mal de tot no és només est Projecte de Llei, que regula el finançament del Pla únic d'Obres i Serveis; la veritat posterior dels set articles i les sis disposicions és l'inici del desmantellament de les diputacions provincials —això sí, amb los consegüents recursos financers. La Generalitat té tot lo poder polític i li falta lo poder econòmic, que ja sap on està.

D'acord amb est escrit que el Conseller de Governació va remetre a les corporacions provincials, la Diputació de Tarragona ja ha elaborat un pla del que podrien ser d'ara endavant les diputacions provincials. Llegeixo literalment; se tracta de quatre àrees : primera àrea, denominada «assistència jurídica, administrativa i tècnica», i el que faran és assistència jurídica en plets i contenciosos, informes jurídics i assessorament administratiu, sota la direcció del Secretari General, l'Oficial Major i, diuen, de tres o quatre lletrats; segona àrea, denominada «assistència tècnica» : se tracta de redacció de projectes, estudis i informes tècnics, i subvenció per a instruments urbanístics. «Necessitarem», diuen, «per a això un servei d'enginyeria i un servei de construccions civils»; tercera àrea, «assistència financera i econòmica» : cooperació econòmica, estudis d'anàlisis de costos, estudis econòmics i financers, possibles auditories externes, sota la direcció de l'Interventor i un equip —diuen també— de dos o tres economistes; i, per acabar, una última àrea, «assistència informàtica i servei de recaptació de tributs» : informatitzar comptabilitats, padró d'habitants, etcètera; «caldria adquirir», diuen, «un equip d'informàtica i un tècnic superior».

Aquí està, senyores i senyors diputats, lo que creu lo President de Tarragona lo que han de ser les diputacions provinci-

als : una àrea sota la direcció del Secretari, de l'Oficial Major i de tres o quatre lletrats; una segona àrea amb un servei d'enginyeria; una tercera àrea sota la direcció de l'Interventor i dos o tres economistes, i una última àrea amb un equip d'informàtica i un tècnic superior. Analitzin vostès si el que proposa el President de Tarragona és una diputació, amb tot el que aquesta paraula comporta, o és un gabinet de professionals que es volen guanyar la vida. I, en est panorama de venda política de la Diputació a preu de rebaixes, 27 diputats, un edifici impressionant recentment inaugurat, cotxes oficials i, sobretot, personal tècnic, administratiu i laboral amb la consegüent incògnita de futur.

Això ni és defensar els interessos de Tarragona, com diu lo senyor Gomis, ni és defensar los interessos dels municipis, com diu lo senyor Subirà. I traslladat a l'ordre polític, est no és ni l'estil ni el vigor que de nosaltres reclama la societat catalana.

Se tracta, per consegüent, d'una extralimitació intolerable que només se pot afrontar amb la disciplina més severa que exigeix un principi polític : l'anunci públic des d'esta tribuna que Aliança Popular presentarem un recurs d'inconstitucionalitat a través dels nostres diputats o senadors a les Corts Generals, contra esta Llei que estableix los criteris del finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis.

Lo contingut de la sentència del Tribunal Constitucional relativa a les diputacions de la Comunitat Autònoma de València és per a nosaltres suficientment sòlida per emparar i garantir un expedient en estes condicions. Jo recordo que, després de substanciar la nostra esmena a la totalitat al debat de Pressupostos de 1988, un il·lustre diputat d'est Parlament me va preguntar quin seria el nostre comportament si, a partir de les pròximes eleccions, Aliança Popular, una vegada constituït com a grup parlamentari, se vegés en la responsabilitat o en la necessitat de no estar a l'oposició. La pregunta mereixia un bon acolliment, i mereix públicament una bona resposta, sobretot per la coherència política d'aquell qui me la va formular. D'entrada, senyor Diputat, és evident que, si estiguéssim al Govern, no acudiríem al Tribunal Constitucional, perquè avui no estariem discutint est Pla Únic d'Obres i Serveis, i, d'entrada, li asseguro també que, si es produïa la probabilitat que vostè apuntava, esta Llei quedaria legalment en suspens com reconsiderades tantes altres que han estat objecte de polítiques poc generoses.

I ja, per acabar, aquells municipis o ajuntaments, institucions, associacions o entitats de tot tipus que, durant molt de temps, han estat beneficiaris de la política econòmica i generosa de les diputacions provincials, que comencin a preparar per al 1988 un balanç d'obertura, de regularització i de tancament, perquè, si esta Llei entra en vigor, els passarà exactament igual que a aquell artista famós que en una mateixa funció va fer la presentació, el debut i el comiat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Senyor President, el nostre Grup, tenint en compte que les tres esmenes a la totalitat són de retorn al Govern, demanariem l'acumulació, si és possible, del torn en contra de les tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Les tres contestacions juntes? (Pausa.) Bé.

La segona esmena a la totalitat és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Torn en contra conjunt que es farà difícil al Diputat senyor Ramon Camp, perquè malgrat que la posició del Grup parlamentari del PSUC és de presentació d'una esmena a la totalitat, de retorn, a aquest Projecte de Llei, les argumentacions que esgrimirem a favor d'aquesta esmena són a les antípodes de les que acaba de defensar el Diputat senyor Curto, i, per tant, assistirem absolutament encuriosits a les explicacions que el senyor Ramon Camp ens pugui fer arribar després, en aquest torn en contra global.

Direm, d'entrada, que el Grup parlamentari del PSUC, quan es plantejava aquesta esmena a la totalitat, començava revisant intervencions que s'havien produït en aquesta Cambra, en el debat de la Llei 5/87, sobre diputacions. És allò que tot sovint es diu : «Llàstima de judicis d'intencions! El Grup parlamentari del PSUC fa judicis d'intencions, ja veuran com no tenen raó». Què vam dir, llavors? Vam dir : «Convergència i Unió no vol fer desaparèixer les diputacions; les vol maquillar, vol recollir-ne el màxim de diners i mantenir-les». I se'ns va dir : «Això és un judici d'intencions, vostès estan equivocats». Doncs, ja hi som! Les intencions es fan realitat. Aquest Pla Únic d'Obres i Serveis no vol la desaparició de les diputacions, lligat a les Lleis d'organització territorial; les vol, simplement, maquillar, vol recollir-ne el màxim de diners i vol mantenir-les.

És evident que hi podia haver elements de dubte en aquest judici d'intencions, davant l'aprovació dels articles 169 i següents de la Llei 8/87, Municipal de Catalunya, quan es deia —i es creava un procediment correcte— : «Es crea una comissió paritària Generalitat-ajuntaments; s'elabora un pla director omnicomprensiu del qual surten plans anuals, un dels quals és el PUOS». Ho acaba de dir ara el senyor Bassols : un dels programes del Pla director és el Pla Únic d'Obres i Serveis! Per tant, es creava un procediment correcte : Pla Director/Pla Únic d'Obres i Serveis, i hi estàvem d'acord. Però què fa, ara, Convergència i Unió? No ens porta el Pla Director, ens porta el Pla Únic d'Obres i Serveis... Per tant, ens porta un dels programes en lloc de la base programàtica. Per què? Per què fa això Convergència i Unió? Entenem que ho fa perquè li permet controlar més diners locals des del Govern de la Generalitat que el volum de diners que ella aportarà al Pla Únic d'Obres i Serveis, molts més, i, per tant, augmenta la capacitat de control des del punt de vista financer de manera molt superior als diners que ella aportarà al Pla Únic. Segon, perquè buida de contingut real centres, sobretot un centre de cooperació municipal, en mans de l'esquerra avui; lògicament, centre de cooperació municipal que té a veure amb molts ajuntaments de molts signes polítics, molts d'ells en mans de l'esquerra. Tercer, perquè li permet complementar amb diners locals obres que hauria de fer el Consell Executiu de la Generalitat en solitari. Quart, perquè d'aquesta manera pot bloquejar finançament alguns serveis municipals que s'han creat per omplir buits de govern nacional de Catalunya. Cinquè, perquè s'allunya, d'aquesta manera, com a constatació, encara més de la fórmula del 50-25-25. I per què se n'allunya? Perquè per arri-

bar a aquesta fórmula no hem d'establir mecanismes de redistribució entre ajuntaments i Generalitat, sinó mecanismes unidireccionals de redistribució Govern de l'Estat-Generalitat-ajuntaments de manera conjunta, i vostès, intentant atansar-se al seu 25 per la via d'escarbotar en el 25 que correspon als municipis, donen arguments al Govern central per anar contra determinades fórmules financeres que podrien beneficiar Catalunya.

I tot això quin resum té? Tot això té un resum en la seva concepció política d'avançar de la Catalunya-nació cap a la —en podríem dir, sense cap connotació pejorativa— la Catalunya-municipi, i això és molt perillós, perquè una Catalunya-nació pot ser municipalista, però una Catalunya-municipi fa indefensable a l'exterior una concepció de Catalunya com a nació.

Per què dèiem que estàvem a les antípodes del posicionament del Grup Popular? Perquè nosaltres estem convençuts que, això que vostès volen fer ara amb aquesta Llei, ho ha d'acabar fent el Govern de Catalunya, és cert, és cert; però el que no poden és fer-ho de la manera com ho estan fent. Aquí calia elaborar primer el Pla Director d'Inversions Locals —ho hem dit abans—, però sobretot calia, per anar a aquest Pla Únic d'Obres i Serveis, que Catalunya fos avui província única. Tindrien vostès, d'aquesta manera, a les seves mans no uns quants diners amb subterfugis legals d'arguments de tal o tal altre article, sinó el 100% dels diners de les diputacions catalanes a la Generalitat de Catalunya. Però vostès no tenen coratge, a vostès els fa por governar en el sentit més noble del terme, els fa por canviar coses de soca-rel, fins i tot quan les seves mateixes lleis ho diuen; són conservadors, són conservadors, no volen canviar aquelles coses, però sobretot no les volen canviar en quasi res, en aquest camp, menys en aquells terrenys en què els permet, a vostès, disposar de més recursos, encara que sigui accentuant les diferències que hi ha entre Govern central-Generalitat-ajuntaments, i, lògicament, quan un és conservador en tot menys en allò que li permet tenir més recursos, accentuant les diferències de finançament que hi ha entre les institucions, aquest conservadorisme és un conservadorisme inequívocament de dretes. Per què no es plantegen vostès, per què no es plantegen vostès seriosament fer pinya amb els ajuntaments catalans, en lloc d'avançar per la via per la qual estan avançant, perquè aquell 50-25-25 sigui una realitat enfront de l'Administració central, enfront del Govern de l'Estat?; no a partir d'intentar vostès el seu 25 escurant, escarbotant el 25 que representen, o que estan molt lluny en aquest moment de representar, aquell objectiu per al conjunt dels municipis de Catalunya. Vostès han preferit un mal acord de finançament per a aquest país i van ara a cercar recursos, per fer allò que dèiem abans, dels ajuntaments catalans a partir d'aquest Pla Únic d'Obres i Serveis.

Per tant, si s'havia de fer aquest Pla, això era correcte, però calia abans l'establiment de la província única; si s'havia de fer aquest Pla, podria ser correcte fer-ho si abans hi havia el Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya, que els imposa la Llei 8/87, i és un procediment lògic : es determinen els dèficits municipals, es programen plans de llarg abast i, com a conseqüència d'això, se'n desprenen una sèrie de plans sectorials concrets anuals, un dels quals és el Pla Únic d'Obres i Serveis, i a partir d'aquí, i tot d'acord amb els ajuntaments, aquest país pot tirar endavant amb la seva nova organització territorial. Vostès

no ho han volgut fer així, perquè joestic convençut que els espanta el poder local, perquè estan convençuts —i no és un judici d'intencions, ho han dit vostès en la seva campanya electoral— que només vostès podien fer Catalunya des dels municipis, i, és clar, a partir d'aquest principi qualsevol poder local que no estigui inequívocament controlat per Convergència i Unió —i encara no tots— a vostès els espanta. Vostès es salten el que estableix la Llei sobre el necessari acord previ amb els ajuntaments; vostès s'han saltat el que estableix la Llei sobre la necessitat de creació i funcionament de la Comissió de Cooperació Local de Catalunya; vostès s'han saltat el que estableix la Llei sobre la necessitat d'existència del Pla Director d'Inversions Locals; vostès s'han saltat la Llei en el que estableix de programar l'estudi de dèficits i van directament a un dels programes que haurien de ser fruit d'aquell Pla Director, no en cap cas el pare, l'arbre d'aquell Pla Director. Sense pla director, sense estudi de dèficits, sense programacions a llarg termini, cosa que els marca la Llei —no és cap tesi d'aquest grup parlamentari, la Llei aprovada per aquest Parlament—, vostès han anat a fer un dels petits programes sectorials. Però és que, a més a més de fer això, aquest Pla Únic d'Obres i Serveis és, a criteri del nostre Grup parlamentari, una porta oberta a la discrecionalitat d'aquest Consell Executiu. Mirin vostès : article primer : els programes específics els determinarà el Consell Executiu; les preferències de servei no queden explicitades per llei. Article 2 : abstracció en les aportacions de la Generalitat al Pla Únic d'Obres i Serveis; enlloc diuen com s'estableixen; aportacions, això sí, tancades i ben fixades de la resta d'institucions; vostès no, les mans lliures. Article 3 : discrecionalitat total en l'aplicació dels indicadors, discrecionalitat igualment total en l'aplicació dels índexs correctors, discrecionalitat igualment total en l'aplicació de programes sectorials —muntanya, depressió, antics canons, etcètera—, discrecionalitat en el canvi de destí comarcal per falta de cobertura de la comarca titular, discrecionalitat en la fixació dels percentatges de subvenció, discrecionalitat en l'atenció a actuacions urgents. Seguim? Article 4 : discrecionalitat en la fixació dels factors de base de selecció d'obres, malgrat haver-hi reserva de llei; discrecionalitat en les obres que en complementin unes altres de la Generalitat; discrecionalitat, de nou, en els programes específics. Article cinquè : el Consell Executiu repartirà al seu criteri el 50% addicional de subvenció per a obres extraordinàries, que tampoc diu quines seran. Article sisè : discrecionalitat del Consell Executiu per finançar les obres de reconstrucció d'infraestructura per catàstrofes, no amb línies extremes, sinó en el marc del Pla Únic d'Obres i Serveis. Article 7 : discrecionalitat en la postinformació del Pla Únic elaborada per la Comissió de la Corporació Local; i no segueixo, senyores i senyors diputats, no pas per no ser pesat, sinó perquè aquesta Llei només té set articles. Per tant, en tots i en cadascun d'ells, hi hem trobat elements que suposen la negació del que hauria de ser la base del Pla Únic : l'acord entre aquell ens redistribuidor de recursos —ara serà el Consell Executiu— i els ajuntaments perceptors d'aquests, i, és clar, quan vam fer la LOT, la Llei d'Organització Territorial, s'establí per a tots aquests temes que ara vostès deixen en la més absoluta discrecionalitat reserva de llei, i es deia : «tot això s'haurà de fer per llei». Doncs, bé, aquella llei que hauria d'establir, que hauria de donar resposta a aquella reserva de llei, vostès el que fan és dir : «ja ho farà el

Consell Executiu», autèntica terra de xauxa en matèria legislativa a Catalunya.

Però, a més a més, senyor President, senyores i senyors diputats, el nostre Grup parlamentari entén que aquesta Llei estimula la confusió de diners. I m'explicaré : va a una barreja indiscriminada de diners de la Generalitat amb diners d'ens locals; i si això fos un pur i simple element formal no ens preocuparia; el que ens preocupa és que això respon a una concepció, des del nostre punt de vista, equivocada del Govern de Catalunya del que ha de ser el Pla Únic d'Obres i Serveis, que no és el Pla Director d'Inversions Locals, que no és el conjunt de la inversió local de Catalunya, en la qual cosa vostès la converteixen amb aquesta Llei. El Pla Únic ha de servir per resoldre dèficits municipals, no per fer obres complementàries de les obres del Govern de la Generalitat, sinó dèficits municipals. Vostès pretenen confrondre nivells polítics amb nivells administratius; vostès el que fan no és un pla per a tot Catalunya —com s'estableix en el marc del Pla Director—, sinó avançar per aquesta via absolutament d'amagatots.

Fixin-s'hi bé : jo crec que el Pla Únic d'Obres i Serveis és aquell que permet marcar la diferència entre obres absolutament imprescindibles, que és el que ha de fer el Pla d'Obres i Serveis, i aquelles obres necessàries, que corresponen a un altre nivell. Però la definició del Pla Únic des de la cooperació i, per tant, des de la solidaritat, la solidaritat s'ha d'assentar sobre un principi de primera necessitat.

Jo els preguntaria a vostès si creuen de veritat que aquest Pla Únic d'Obres i Serveis garanteix que es mantindran les inversions compensatòries, per exemple, d'aquells municipis que abans rebien els diners del canó energètic. El nostre Grup parlamentari està convençut que no, que no està garantit en la Llei, i vostès podran sortir a la tribuna i dir : «això ja ho farem»; absoluta discrecionalitat. Si hi ha reserva de llei, és la llei la que ha de fixar això, no la seva discrecionalitat. Però, és clar, és que aquest és un tema que, per molt que vostès s'esforcin, no tant des de la innocència, sinó fins i tot de manera sensata, de manera seriosa, si volguessin tenir la voluntat de resoldre aquest problema dels diners de l'antic canó energètic per producció d'energia elèctrica, no el podrien resoldre en el marc del Pla Únic d'Obres i Serveis, perquè no té res a veure amb el Pla Únic d'Obres i Serveis; perquè, en qualsevol cas, la redistribució de mecanismes compensatoris en territoris afectats per aquest tipus de situacions —criteri en el qual nosaltres no creiem, però que està establert per llei— ha de ser un altre dels programes específics del Pla Director d'Inversions Locals; mai una part del Pla Únic d'Obres i Serveis, perquè pot no respondre a obres de primera necessitat, sinó a obres necessàries, però que han de tenir el seu programa específic en el marc del Pla Director d'Inversions Locals, no aquí dins.

Està garantida la participació del diner local en les obres de creació de la infraestructura olímpica? No està garantida en aquesta Llei la participació d'aquests diners locals i sí que està garantida, en canvi, en aquest moment, contràriament al que a vostès els sembla. Es podran fer des d'aquest Pla Únic d'Obres i Serveis aquells petits ajuts per a obres necessàries, però segurament no de primera necessitat, les quals atendien ara determinats instruments de cooperació econòmic-municipal a casa nostra? No està garantit en aquesta Llei; queda, en tot cas, en mans de la seva estricta discrecionalitat. I si no ho fem així,

perquè no es pot fer en aquesta Llei, d'on traurem aquests diners? Del Pressupost de la Generalitat de Catalunya? On són? L'estem discutint aquests dies i no hi són. Dels municipis? De la diputació provincial? No, si és que no ens en deixen ni un!

En conseqüència, vostès han col·locat tots els diners de les diputacions en un Pla que no hauria de recollir tots els diners de les diputacions, i això ho fan, això ho han hagut de fer perquè no han estat valents d'avançar en el tema de la província única amb decisió.

En definitiva, senyor President, per acabar, el nostre Grup parlamentari entén que aquesta és una mala Llei per a Catalunya, que és una mala Llei per als seus ajuntaments, no tant per la Llei en si, sinó pels condicionants que vostès no han volgut eliminar i per les modificacions que vostès no han volgut introduir en determinades legislacions estatals i de casa nostra, fora pactades i aquí imposades; que és una vulneració del marc legal establert per aquest Parlament a casa nostra des de la concepció estructural del tema: desaparició de les diputacions, Pla Director, cooperació paritària amb els municipis i, d'aquí, d'aquí, els diferents programes d'actuació a casa nostra; que és una sortida absolutament vergonyant al tema provincial, i que és —entenem nosaltres— una pedra llançada contra el municipalisme de Catalunya, i això, a Catalunya, ha estat secularment una posició —com jo deia abans— absolutament conservadora i del conservadorisme més dretà.

Finalment, senyor President, el nostre Grup parlamentari sap que, per qüestions de forma, la votació de les tres esmenes de retorn es produiran en una única votació. Del que volem deixar constància és de la posició del Grup parlamentari del PSUC, que votarem el retorn d'aquest Projecte al Govern, però amb el benentès que ho fem des de l'exposició que acabem de fer i que, per tant, els motius de fons —que podien ser confosos, en el cas que formalment procedíssim a una votació conjunta, per exemple, amb el Grup Popular— res tenen a veure amb les explicacions que abans donava el Grup Popular en relació amb aquesta Llei. Lògicament, no hi ha altra manera de salvar la forma que l'explicació de vot i el fet de deixar-ne constància en el *Diari de Sessions*.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Perquè parli en nom del Grup Popular per presentar la seva esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor... Ah!, perdó. El Grup Socialista. Per defensar la seva esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, senyores i senyors diputats, penso que les dues intervencions que han precedit, no han fet més que posar en evidència, allò que nosaltres ja deiem en el moment en què es van debatre en aquest Parlament les lleis d'ordenació del territori. Aquesta és la primera Llei, que desplega aquelles Lleis, i ja genera un enfrontament de posicions de tal manera, que àdhuc grups parlamentaris que van votar algunes d'aquestes Lleis aprovades en aquest Parlament, avui dia, ja s'enfronten, ja s'enfronten amb la mateixa normativa legal. Però el que és més greu, no és només els grups parlamentaris, que s'enfronten entre si, sobre com ha de ser el desplegament de la normativa legal de l'ordenació del territori, sinó que els mateixos ens locals, les mateixes institucions catalanes, ja discrepen de les normatives que despleguen aquelles

Lleis, i, si no ho veiem claríssimament, les Diputacions —aquí s'ha dit a bastament—, les Diputacions de Tarragona, de Lleida i Girona, fonamentalment, discrepen d'allò que legisla el Grup que dóna suport al Govern, que són del mateix sentit polític; o veiem com els alcaldes, molts alcaldes del mateix color polític de Convergència i Unió, discrepen i ens envien cartes, ens convoquen a reunions, dient: «nosaltres no estem d'acord en com s'ha de desplegar aquesta Llei del Pla únic d'Obres i Serveis.» Fonamentalment, per una cosa: perquè aquí no esteu plantejant en aquesta Llei la defensa dels interessos dels ajuntaments de Catalunya, que és la defensa dels interessos dels ciutadans, en la prestació d'un conjunt d'obres i serveis que havien d'anar, d'acord amb el principi que inspira aquest Pla, a resoldre els serveis mínims a què tenen dret tots els ciutadans de Catalunya, visquin on visquin, i a favor d'aquells que tenen menys nivell de renda i d'aquells que tenen dèficits infraestructurals i d'equipaments superiors a altres territoris de Catalunya. Per tant, s'incompleix aquest principi d'igualtat, es trenca amb el principi de la solidaritat interterritorial i, a més, fa que aquell principi que tots hem de defensar, si volem que tots els ciutadans siguin iguals, davant del principi d'igualtat d'oportunitats, ens trobem amb la ruptura d'aquest principi, i, per tant, es genera una situació que afavoreix determinades tendències i que continua perjudicant una gran majoria de ciutadans. I veiem que aquí estem discutint sobre temes de l'existència o no d'uns ens locals, quan es va dir —i pel nostre Grup—, que el calia era fer un tema en profunditat sobre l'existència o no d'ens intermedis i quina era la seva naturalesa en el si del marc territorial de Catalunya. Per tant, què estem fent? Estem perjudicant, en el debat que ens porta aquest Projecte de Llei de les mans del Grup de la majoria, estem perjudicant els interessos dels municipis de Catalunya. Per tant, aquesta Llei què ve a dir? Ve a dir: jo tinc un concepte molt centralista de l'Administració de Catalunya, jo vull que totes les decisions d'inversions a Catalunya passin per les meves mans, i per això jo plantejo una llei, que em permet, amb tota la discrecionalitat —i aquí ja s'ha dit a bastament—, decidir què és el que haig de fer en aquest país, al marge de les opinions, al marge de les realitats, al marge de les demandes dels municipis o dels ens locals de Catalunya. I és clar, el maco d'avui, l'interessant, el correcte, hauria estat que aquí haguéssim discutit aquests criteris de finançament, que haguéssim discutit quines han de ser aquestes bases de selecció, o aquestes bases de distribució d'aquest Pla d'Obres i Serveis que, cal recordar —i senyores i senyors diputats, caldria que el recordessin—, que aquests plans es van formular sota el principi de ser segurament l'instrument més poderós per a aconseguir el reequilibri territorial dels ciutadans de casa nostra, del nostre país. En canvi, ens trobem davant d'un Projecte de Llei que no s'inspira en aquests principis de solidaritat, que no s'inspira en uns principis d'aconseguir que tots els ciutadans rebin aquells serveis mínims, i que sí que s'inspira fonamentalment, que és la medulla espinal del projecte, en com ja, a partir d'aquest Projecte de Llei, el Consell Executiu de la Generalitat comença a obtenir recursos econòmics dels municipis de Catalunya, a través d'una legalitat que s'autoatorga, que diu que una part d'aquests recursos aniran a programes específics, que no quedaran subjectes a cap distribució territorial. Vol dir que, a partir, si tenim en compte, que la Generalitat només ha aportat i cal que tothom ho sàpiga,

només ha aportat el 10% d'aquest Pla únic d'Obres i Serveis, o del Pla d'Obres i Serveis, vol dir que si ha d'actuar de forma independent a una vinculació territorial i només d'acord amb programes específics de la mateixa Generalitat, vol dir que aquests recursos, teòrics, que puguin invertir en el Pla d'Obres i Serveis, s'invertiran en programes específics que no tinguin cap vinculació territorial, per tant, al marge dels interessos del municipi que ha de rebre aquella obra, la qual cosa vol dir que indirectament ja estem iniciant un camí, que jo voldria alertar als municipis, un camí sense retorn d'un control, d'un control, d'un retorn dels recursos municipals, per finançar obres i serveis de competència de la nostra autonomia. Aquest és un dels principis més greus que contempla aquesta Llei, però es que, a més, hi ha un altre principi : que es legitimen, en el punt 4.2. de les bases de distribució, projectes que es poden fer àdhuc al marge de l'interès de la població. Vol dir que es poden utilitzar els recursos d'obres i serveis, recursos municipals, recursos locals, per exemple, per a construir un camp d'aviació o una planta de residus sòlids, qualsevol obra, al marge de l'interès de la població. Per la legislació s'imposarà un determinat servei i a través d'aquesta Llei es tindrà el finançament sense que s'alterin les inversions d'altra índole.

Per tant, ens trobem segurament, senyores i senyor diputats, en el principi de la liquidació d'aquest instrument de reequilibri territorial. Ens trobem en el trencament d'una política de solidaritat interterritorial, que tant havíem defensat els grups, i especialment el Grup Socialista, des de la creació del Pla d'Obres i Serveis, i a més a més d'un pla d'obra que continua discriminant —hi ha en aquest projecte desil·lusió— els municipis de més de 20.000 habitants. O sigui, resulta que el compliment de la Llei que hauria de ser el compliment dels serveis mínims, i, aquests serveis mínims, on segurament hi ha més mancances és en els municipis de més de 20.000 habitants, que són aquells que van tenir concentracions demogràfiques, amb uns conceptes urbanístics que tots coneixen, amb una falta d'equipaments enormes, aquests municipis, són discriminats i es castiga el nombre d'habitants com un indicador, corrector a la baixa, de les contribucions, de les aportacions que han de rebre per part del possible finançament a través d'un Pla d'Obres i Serveis. Per tant, és un Projecte que nosaltres en demanem el retorn, en primer lloc, perquè lesiona profundament els interessos dels ens locals de Catalunya. En segon lloc, perquè no és un instrument d'igualtat i de reequilibri territorial a Catalunya, perquè obre unes profundes fosses de separació de la prestació dels serveis que rebran uns ciutadans respecte als altres, i perquè ja és el primer pas, el primer camí, el primer camí per a la utilització de tots els recursos dels ens locals, només per als interessos, per interessos del Consell Executiu de la Generalitat, de la qual procedeix el Grup de la Generalitat. Per totes aquestes raons, perquè creiem que el Pla d'Obres no contempla els seus principis bàsics, perquè creiem que es vulnera la mateixa Llei Municipal aprovada pel Parlament de Catalunya, perquè considerem, doncs, que no s'ha tingut en compte en cap moment el mapa de déficits infraestructurals a què està obligat, perquè el procediment no era presentar aquest Pla Únic com el pla base de la distribució, sinó que era, com ja s'ha dit, l'elaboració d'aquell Pla Director d'Inversions Locals del qual havia de sortir aquest Pla únic, que només serveix com un programa anual, i voldria recordar-los que el Pla Director ha

d'estar elaborat, formulat, per una comissió de cooperació local i una altra comissió de govern local, que són les que haurien de recollir les demandes dels ens locals, les demandes dels municipis i de les comarques, portar-los en el Pla i a partir d'aquí, desplegar-los en aquest programa anual, específic, com en altres programes, per aconseguir les fites del reequilibri que,estic segur que tots, senyors diputats, estem d'acord a aconseguir. Per aquestes raons, perquè creiem que no compleix els seus fins, perquè considerem que aquest Pla únic d'Obres i Serveis és el principi del control de totes les inversions i l'establiment d'una política absolutament centralista per a Catalunya, en aquest sentit nosaltres demanem el retorn d'aquest Projecte; per tant, votarem en contra del Projecte de Llei, també segurament per raons diferents de les dels altres grups parlamentaris, però sí que hi ha un principi, perquè posa en evidència que no es fa arribar per la via del consens a les lleis d'ordenació del territori i aquesta és una primera conseqüència, i aquesta conseqüència la pagaran els més febles, la pagaran els ajuntaments de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per als torns en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Ramon Camp. *(Pausa.)*

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el senyor Maties Vives tenia raó quan deia que el torn en contra acumulat en tres intervencions tan, naturalment, oposades com les que s'han fet, té una certa complexitat, i és cert. Però també té un avantatge, que és que demostra la relativitat de moltes de les afirmacions que s'han fet, la gratuïtat de moltes de les afirmacions que s'han fet i la poca consistència, si es llegeix amb profunditat i amb una certa serenitat el text del Projecte de Llei, de les determinacions que aquest contempla. El senyor Curto ha fet tota una sèrie d'afirmacions a què darrerament ens té acostumats amb una certa periodicitat, i que té una clau de lectura, certament; ell no parlava de Tarragona, simplement, pel veïnatge administratiu que té amb una població d'aquesta província. Jo ajudaré el senyor Curto en aquest cas a dir, doncs, que, segons les informacions que tinc, sembla que serà el cap de llista de la seva formació política, sembla, jo he llegit, a Tarragona, i per tant, la incidència a remarcar unes certes i unes pretensions determinades d'actuacions d'uns i d'altres, diríem que no són del tot innocents, no són del tot desinteressades. Més aviat es pretén iniciar, doncs, un plantejament personal que entenc, doncs, que pot ser legítim, però que vull deixar constància a la Cambra i refermar les clàusules que jo deia fa un moment, que moltes de les afirmacions que s'han fet són totalment gratuïtes i sense la consistència necessària avalada per les disposicions que avui, aquí, es posen a discussió. *(Pausa.)*

Tinc una impressió, escoltant els diversos grups parlamentaris, uns d'una manera més decidida i altres d'una altra, no tant decidida, que fan una remissió constant a situacions que les Lleis d'Organització Territorial preveuen per a etapes posteriors, com és el cas de la província única, o bé, referències a instruments de coordinació i de planificació, com el Pla Director d'Inversions Locals, que estan contemplats a la Llei Municipal i de Règim Local, i que són plans de coordinació general de criteris, i fan referència a aquests plans com a elements bàsics i dispensables sense els no es podria fer cap mena de Pla d'Obres

i Serveis, i que fer un Pla d'Obres i Serveis sense aquests instruments és totalment imprudent.

Bé, la conclusió que en trec és que d'una manera o d'una altra, uns anunciant recursos d'inconstitucionalitat, els altres demanant que es busqui una situació diferent a base d'una província única, efectiva, o a base d'un planejament necessari, però difícil i alhora no exempt de complexitat, realitzar-lo, el Pla Director d'Inversions Locals, el que es pretén és retardar al màxim l'entrada en vigor i la posada en marxa d'uns mecanismes que es preveuen de forma clara i diàfana en la Llei de Diputacions, en la Llei del 4 d'abril d'enguany. Aquests mecanismes són uns mecanismes que no apareixen en aquella Llei de manera casual. Podria donar la impressió, a alguns dels diputats que fa més temps que ho són, que aquest no és un tema nou; en aquesta Cambra hem discutit criteris de selecció i de distribució referits a plans d'obres i serveis: l'any 81, l'any 82, l'any 85; concretament, l'any 81, 83 i 85 per ser exactes. El que sí que és nou és que el que estem discutint aquí és el Pla únic d'Obres i Serveis, Pla únic d'Obres i Serveis; Pla que integrará tota la cooperació econòmica, tota la cooperació econòmica que fan les diputacions, en matèria d'inversió en obres i serveis de competència municipal, i vull recalcar això de matèria d'obres i serveis de competència municipal, perquè tots aquells diners que van al Pla únic d'Obres i Serveis, no surten de l'àrea municipal, van sempre sobre un territori, i van sempre sobre un municipi concret, i sobre uns serveis de competència municipal. Per tant, totes aquelles afirmacions de sostraccions de diners, d'aixetes obertes, d'una sèrie de frases que s'han dit aquí absolutament gratuïtes, no tenen el pes necessari per ser cregudes com a tals, perquè aquí el que es fa és exercir un dret i una obligació, fins i tot —diria—, del Govern nacional de Catalunya de coordinar tota la funció inversora de cooperació econòmica, a través d'un planejament únic.

I això no és gratuït, això té uns antecedents molts clars, però tan clars que sembla estrany que avui aquí es diguin algunes coses com s'han dit i entre altres, les del recurs d'inconstitucionalitat.

Deia que no és una novetat la figura del Pla Únic d'Obres i Serveis perquè l'any 78 en un decret —i abans ho deia el Conseller de Governació—, en un decret de transferències de l'Estat a la Generalitat s'establia la facultat de la Generalitat de fer un Pla Únic d'Obres i Serveis i, literalment, diu això, un Pla Únic d'Obres i Serveis, sobre el seu territori.

Aquest Decret —recordem-ho, i ho ha dit abans el Conseller de Governació— va ser recollit i elevat a rang de disposició estatutària a través de la Disposició Transitòria Sisena, punt sis de l'Estatut d'Autonomia. Aquesta figura va ser ratificada pel Tribunal Constitucional amb sentència del juliol del 81, de la Llei de Diputacions, que va ser impugnada, de fet, per aquest tribunal, per aquest Parlament i en la qual es deia que, òbviament —i utilitzava la paraula «òbviament», que és una paraula absolutament de dir: escolta, no caldria sinó—, no queda afectat en el cas de Catalunya la competència que té la Generalitat de fer un Pla Únic d'Obres i Serveis. La Llei de Bases de Règim Local, en el seu article 36, quan parla del règim comú les de diputacions a tot l'Estat fa referència a la funció de cooperació econòmica i diu que s'ha d'instrumentalitzar a través d'un Pla provincial, sens perjudici d'aquelles comunitats autònomes que, amb anterioritat, haguessin tingut reconeguda una altra

situació. És a dir, està sancionat per a Catalunya un *status* especial, ha estat sancionat per a Catalunya un *status* especial, article 36 de la Llei de Bases de Règim Local.

Dictàmen del Consell Consultiu de la Generalitat amb referència a la Llei de Diputacions de l'abril d'enguany i a la qual abans també feia referència el Conseller de Governació que explicita, de forma contundent, el fet de l'excepcionalitat d'aquesta figura de planejament a Catalunya i del desapoderament de les diputacions en aquest terreny de fer plans paral·lels de cooperació econòmica en obres, inversió en obres i serveis de caràcter municipal.

La Llei de Diputacions, aprovada enguany per aquest Parlament, en la qual s'estableix, de forma clara i manifesta i no ha estat objecte de recurs, el fet que tota aquesta funció de cooperació s'instrumentalitzï exclusivament —i utilitza la paraula «exclusivament», article 9.1, lletra a)—, exclusivament a través d'un Pla Únic d'Obres i Serveis. I el punt primer de l'article 10 diu que aquest Parlament ha de fer una Llei, com la que estem fent ara, que estableixi els criteris de finançament i de distribució, de la selecció de distribució d'obres.

Bé, aquests són una sèrie d'elements que —abans, el Conseller de Governació en la presentació del Projecte de Llei hi ha fet referència— no han estat considerats pels Il·lustres diputats, en general, no han estat considerats pels il·lustres diputats que m'han precedit i que són clau per entendre el que estem discutint avui aquí i per relativitzar, una vegada més, dic, el fet de les paraules que abans s'han dit des d'aquesta tribuna.

Certament, durant aquest temps, què ha succeït? Ha succeït que, segurament, per una manca d'una regulació estricta s'ha vingut consolidant una situació fàctica, en què les diputacions, algunes més que altres, han anat instrumentant la totalitat de les seves aportacions en concepte de cooperació econòmica, no mitjançant aquest Pla Únic, sinó mitjançant aportacions en el Pla d'Obres i Serveis i, alhora, fent plans, podríem dir-ne, paral·lels de cooperació econòmica.

Bé, això, com deia el Conseller, ha provocat una certa descoordinació i el que intenta evitar aquest Projecte de Llei és evitar aquesta descoordinació i donar compliment i desplegarment a les Lleis d'Organització Territorial.

Jo recordaria, fins i tot per il·lustrar, em sembla que molts senyors diputats ho deuen conèixer, però a la vista del que s'ha dit aquí de la usurpació de diners que es produïa des de la Generalitat, recordaria els mecanismes de funcionament fins ara del Pla d'Obres i Serveis. Em sembla, fins i tot, una mica groller recordar-ho perquè segur que molts de vostès ho coneixen, però el Pla d'Obres i Serveis no implica, ni tan sols, no ha d'implicar forçosament i no ha implicat fins ara, perquè l'execució del Pla ha estat encomanat a les diputacions fins ara, no ha implicat ni transferències de diners de les diputacions a la Generalitat; les diputacions han anat pagant les certificacions que es corresponien segons les seves aportacions que havien de fer, fins i tot, de vegades, s'han produït transferències de la Generalitat a les diputacions per afrontar a aquelles obres que estiguessin dins del Pla d'Obres i Serveis i que corresponguessin a les aportacions que havien de fer les diputacions. Estem parlant d'un pla de coordinació i un pla que, a més a més, a través de les esmenes que el nostre Grup va introduir en aquest Projecte de Llei i que són esmenes, senyor Curto, no són esmenes que responguin a cap discussió interna com vostè

volia dir, ni molt menys, discussió interna quant a enfrontament, sinó, simplement, són esmenes de clarificació, que ens semblaven obvietats, obvietats, obvietats però que, davant d'interessades manifestacions, a vegades, d'algun polític de l'oposició «algun polític de l'oposició—, van fer necessari que el nostre Grup presentés una sèrie d'esmenes recordant la Llei de Diputacions, com aquella que diu que les aportacions que facin les diputacions no sortiran, és a dir, han de revertir, més ben dit, han de revertir sobre el mateix territori de la diputació respectiva, és a dir, garantint el retorn, o millor dit, garantint la inversió de les seves aportacions, com a mínim, les seves aportacions en el territori de la diputació respectiva. O bé aquella que fa referència a la Comissió de cooperació local, que per les previsions que es feien en la llei quedava ja una remissió a la participació dels ajuntaments i de les diputacions a través de la Comissió de Cooperació Local però que, en canvi, no es deia explícitament, de forma clara, no sortia el nom de la Comissió de Cooperació Local i ens va semblar que era millor introduir aquesta esmena.

I això ho podem fer, a més a més, des d'una fortalesa moral important, que és la fortalesa de tenir la Presidència, en aquest cas, de tenir el Govern en tres diputacions, de les quatre diputacions catalanes. I això és un element a tenir en compte, podria haver-hi un interès polític, podria haver-hi l'interès polític de mantenir reduïdes de poder i, per tant, intentar no donar compliment a les Lleis d'Organització Territorial i no aferrar aquesta situació. Podria haver-hi aquesta situació.

Doncs, entre la força i des de la legitimitat d'estar governant en tres de les quatre diputacions de Catalunya, el nostre Grup parlamentari, i conjuntament totes les dues formacions polítiques que l'integren, presenten aquest Projecte de Llei, donen suport a aquest Projecte de Llei per aconseguir un fet superior, que és el fet d'una ordenació racional de les inversions en el conjunt de la nació de Catalunya.

I aquest per a nosaltres és un fet superior al fet provincial i és un fet superior a les dificultats de lectura d'un Projecte de Llei que algú o altre pot tenir algun moment.

El que sí que és cert és que —i de les manifestacions que s'han fet aquí per alguns grups parlamentaris— hi ha hagut un cert garbuix o una certa confusió a nivell de conceptes entre el Pla Director d'Inversions Locals i el Pla Únic d'Obres i Serveis.

El Pla Director d'Inversions Locals no és un pla senzill, és un pla difícil quant a la seva elaboració —ho deia al començament de la meua exposició—, és un pla que implica inventariar tots els dèficits municipals a Catalunya, un Pla que implica, fins i tot, veure els programes d'actuació dels consells comarcals, els programes d'actuació dels consells comarcals, que encara no existeixen. És, per tant, un pla (*s'encén el llum que indica que el temps d'intervenció s'acaba*)..., senyor President..., gràcies. És un pla que si es vol fer amb un esperit com el que preveu la Llei Municipal, que és un esperit de durada indefinida, s'ha de fer molt ben fet. I, per tant, no seria correcte que ara nosaltres diguéssim: com que no existeix el Pla director d'Inversions Locals, no es fa el Pla Únic d'Obres i Serveis. I com es farà la cooperació econòmica l'any vinent? Que l'article 9.1.a) de la Llei de Diputacions diu que: «La cooperació econòmica s'ha d'instrumentar a través, exclusivament, del Pla Únic d'Obres i Serveis». Doncs de la relació conjunta i de l'anàlisi conjunta de les diverses lleis d'organització territorial es

veu clarament que el que es vol és que el Pla Únic d'obres i Serveis, que té autonomia pròpia, perquè neix de la Llei de Diputacions, dels articles 9 i 10 de la Llei de Diputacions, s'integri al seu moment en el Pla Director d'Inversions Locals, s'integri al seu moment, en el Pla Director d'Inversions Locals. És com si ara, algú digués que, perquè no existeixen, en matèria d'urbanisme, per exemple, que no existeix algun planejament director territorial, no es poden fer plans d'ordenació urbana. Això seria incorrecte. Es poden fer plans d'ordenació urbana, això sí, quan existeix un planejament general, aquest plans hauran de revisar si s'adeqüen les seves previsions al Pla Director General. Doncs aquí és el mateix, el Pla Únic d'Obres i Serveis s'integra de forma autònoma dins el marc del Pla d'Inversions Locals de Catalunya i en el moment d'existir el Pla d'Inversions Locals de Catalunya farà l'adequació corresponent a les previsions d'aquest Pla. Però, per mandat de la Llei de Diputacions, la cooperació econòmica s'ha d'instrumentar a través del Pla únic d'Obres i Serveis, article 9.1.a de la Llei de Diputacions.

És evident, senyores i senyors diputats, que, en el fons, estem discutint i estem assistint també a una dialèctica —diríem— molt superior, però no..., una dialèctica que, realment, descriu o dexifra tot el tema de comportaments de grups polítics en relació amb les estructures provincials o el reforçament d'estructures de les comunitats autònomes.

La posició del Grup de Coalició Popular no és una posició que ens sorprengui, és una posició que manté de forma —diríem— coherent a València, a Andalusia, a Galícia, la manté a tot arreu, la manté aquí també.

Per tant, és una posició provincialista al cent per cent i que discrepa totalment de la línia que porta la nostra formació política.

En el conjunt de l'Estat estem assistint com comunitats autònomes de colors molt diversos s'estan trobant en la situació de manca de coordinació, diria, de topada entre les estructures autonòmiques i les estructures provincials. Estructures autonòmiques que neixen de la Constitució, neixen pròpiament i amb tota força de la Constitució del 1978, estructures provincials que ens vénen d'una situació heretada del règim anterior —i de molt abans, també. Són, per tant, dos nivells d'actuació política que, de vegades, topen i que, un d'ells, l'autonòmic, per la força legislativa que té i per la força, a més a més, de govern global del territori que té i de servir els interessos generals del seu territori es contradiu i topa amb les actuacions de molts dels òrgans de govern de les províncies i de les diputacions.

Per tant, aquesta situació, aquesta dialèctica entre estructura autonòmica i estructura provincial és una dialèctica que, certament, cada dia l'estem veient als diaris, que marcarà la discussió territorial en el conjunt de l'Estat en els propers anys, però, és evident que el repte de l'Estat de les autonomies comporta que això vagi en detriment o vagi a costa de l'estructura provincial.

L'organització de l'Estat en províncies és una organització que està en regressió; el Grup Popular primer, fa uns anys, ja no acceptava totes les disposicions del Títol vuitè de la Constitució, cosa que ara ja no és així, ja ha evolucionat i accepta el Títol vuitè de la Constitució. Bé, ara queda amb el tema provincial defensant a ultrança el tema provincial, però és evident

que la dialèctica aquesta farà que el sistema provincial vagi en regressió, i que, d'aquí a uns anys, no m'atreuria a dir, lògicament, quants, el sistema autonòmic haurà produït un canvi substancial en el tema de l'organització territorial de l'Estat.

El tema de la província única, que el senyor Curto ha posat en boca del senyor Subirà en la discussió de la Llei de comarques de fa uns dies, val a dir que hi ha unes previsions legals que ho contemplen, uns calendaris, també, que queden fixats, i, per tant, nosaltres ens atenim a aquests calendaris, i nosaltres complirem aquest calendari, lògicament, el complirem, aquest calendari. Simplement, hem de fer això, i, a partir d'aquí, no es pot continuar, com és costum a vegades en aquesta Cambra, fent judicis d'intencions, però d'una manera totalment agosarada, que portin a plantejaments de confusió al conjunt de la Cambra.

Entenem, per tant, que aquesta és una bona Llei, que és una llei de desplegament de la Llei de diputacions; per tant, una llei de desplegament de la nova normativa d'organització territorial de Catalunya, que amb ella es reforça d'una manera clara l'objectivitat en la distribució dels recursos de les diverses administracions públiques amb referència a les obres i serveis de competència municipal, que s'estableixen uns criteris en funció de la comarcalització dels recursos, que es tenen en compte els precedents de les anteriors resolucions parlamentàries —es tenen en compte—, i si repassem les anteriors resolucions parlamentàries veurem que els criteris de distribució que aquí es fan referir, que es refereixen aquí, són literalment idèntiques que les de l'any, per exemple, 85, en molts casos, en què es contemplaven, per exemple, programes específics. S'han fet moltes referències al tema dels programes específics, com si això dels programes específics signifiqués sostracció de diners de l'àmbit municipal! Res més lluny de la realitat... El programa específic, per exemple, sobre tractament de residus sòlids anirà a ajudar una sèrie d'ajuntaments que necessitin aquest tipus d'instal·lacions, i és un programa sectorial, i no seria bo que la distribució territorial en comarques que es fa, en aquest Pla, impliqués no tenir el marge suficient per fer programes sectorials de caràcter funcional, i aquest, el de tractament de residus sòlids, és un tema clar. O bé, també, que es tracti alguna tipologia determinada de municipis d'una manera determinada. Però és que això, tot això, sempre acaba en el mateix lloc : acaba que la inversió es fa sobre obres i competències de caràcter municipal. No es fa sobre obres i competències de caràcter autonòmic o de la Generalitat; es fa sobre serveis i obres municipals.

Entenem, per tant, que els mecanismes que regulen aquest Projecte de Llei que recull aquest Dictamen de la Comissió Primera, són uns mecanismes adequats; que respecten el conjunt de la normativa existent a l'organització territorial del nostre país; que no representen cap agressió, ni de bon tros, als municipis de Catalunya, perquè tot això va sobre els municipis de Catalunya; que respon a la funció de coordinació que té el Govern nacional de Catalunya, i que de cap manera es pot fer referència a discriminació de municipis per raó de nombre d'habitants.

El senyor Esteve Tomàs feia referència als municipis de més de 20.000 habitants. Aquesta és una disposició que, fins ara, sempre ha contemplat el Pla d'Obres i Serveis, sempre, des que es va introduir això, que em sembla que va ser el 83 o el

85, no ho recordo exactament, i que el que pretén és no distorsionar excessivament, en funció del nombre d'habitants, els altres paràmetres, però és evident que els municipis de més de 20.000 habitants són precisament els municipis que més tenen garantits els serveis mínims obligatoris, perquè els municipis de més de 20.000 habitants tenen normalment, normalment, abastament d'aigües, electrificació, tenen cementiris..., és a dir, tenen una sèrie de serveis coberts que no tenen municipis més petits. Però, tot i així, no queden fora del Pla : queden dintre del Pla d'Obres i Serveis amb un element de correcció, i, per tant, no es pot de cap manera acceptar el que abans feia referència el senyor Esteve Tomàs, de discriminació d'aquests municipis.

Per totes aquestes raons, senyores i senyors diputats, senyor President, el nostre Grup votarà en contra d'aquestes tres esmenes a la totalitat.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara anem a passar a la votació, i aquesta Presidència, tenint en compte que es tracta d'esmenes de retorn, suggereix, si no hi ha inconvenient, de fer una votació conjunta, amb el benentès que, com ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives, cada Grup es fa solidari només amb les manifestacions que ha fet el seu representant. (*Ll. Sr. Curto demana per parlar.*) Senyor Curto?

El Sr. CURTO : Senyor President, per demanar votació separada.

El Sr. PRESIDENT : De totes tres?

El Sr. CURTO : De les tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord. Llavors, votarem separatament. (*Remor de veus.*) Té raó, hi ha la intervenció dels grups que no han intervingut fins ara. Aquests grups, doncs, que poden intervenir ara, si ho desitgen, són el Grup Mixt, que no intervé. El Grup d'Esquerra Republicana? (*Pausa.*) Perquè ho faci, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Moltes gràcies, President. Il·lustres senyores diputades i senyors diputats, aquest Projecte de Llei, com d'altres aprovats o per aprovar, té per objecte principal establir les normes que han de regir el procés que s'inicià amb la posada en marxa de l'estructura de l'ordenament territorial que fixaren les quatre lleis del mes d'abril d'enguany, aprovades per aquesta Cambra.

Quan es discutien en ponència, aquestes quatre lleis —i val a dir que va ser una ponència que hagué de realitzar un llarg treball, del resultat del qual el nostre Grup està satisfet únicament fins a cert punt—; més tard, el treball continuà en comissió, on el vot de la majoria imprimí a aquesta Llei un context certament de sabor partidista. Llavors, tots vèiem molt clar que calia la promulgació de noves lleis que actuessin d'instruments d'aplicació de les esmentades quatre lleis.

Aquesta Llei d'avui, que haurem de votar ara i ací, va dirigida a establir els criteris que han de regular el finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis i les qüestions que s'hi relacionen. Es tracta, doncs, d'un dels instruments que s'han de posar en acció si es vol que tiri endavant la Llei 10, del 4 d'abril, que es refereix al règim provisional de les competències de les diputacions provincials.

Volem deixar de nou constància que, una vegada més, hem d'assenyalar la nostra posició referent a la província única, ja

que la considerem com un mal menor, car, a Catalunya, pel fet d'ésser precisament una nació, no li escau ni una divisió en quatre províncies, ni esdevenir una sola província.

Això que diem últimament, de no esdevenir cap província, es pot considerar anticonstitucional; és veritat, però és que el nostre partit no va votar la Constitució. Estem, per tant, en el nostre mateix camí de sempre.

El Projecte de Llei, tal com ha sortit de comissió, creiem que es pot considerar pel seu contingut general com a vàlid; en canvi, creiem que no s'han tingut prou en compte —i voldríem creure que únicament fou motivat per la pressa que hi havia per presentar la Llei al Ple de la Cambra— diverses esmenes que considerem prou operatives, en el cas d'ésser aprovades, com per obtenir un millor perfeccionament de la Llei, i que consti que no fem referència a les esmenes que presentà al seu moment el nostre Grup parlamentari, car obtingué la condescendència d'acceptar-les en bona part, la qual cosa agraïm.

En les votacions que s'hauran d'efectuar a continuació, el nostre Grup, com ho ha fet tot al llarg d'aquesta legislatura, plantejarà amb vots afirmatius, negatius o abstenint-se la seva posició i criteri.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Sembla que ara sí que podem passar a la votació. Com que, si la Presidència ho ha entès bé, el senyor Curto renuncia a la votació separada, farem ara, doncs, la votació conjunta.

Els il·lustres membres de la Cambra que estiguin d'acord amb aquestes esmenes de retorn, a la totalitat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 33 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Passem ara al debat de la part dispositiva. La primera esmena és a l'article 1, apartat 1, i és presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President. Senyores diputades, senyors Diputats, ara tindrem ocasió, a través de les discussions de les nombroses esmenes que hem presentat en el text del Projecte de Llei, de discutir amb més calma, amb caràcter més sectorialitzat, i de constatar com les afirmacions que es fan des del Grup de la majoria no responen realment a aquest to que el senyor Camp ha utilitzat en la defensa de les posicions.

Nosaltres defensarem en aquest primer torn, i d'acord amb l'enumerat del Dictamen, ja, per al Ple, l'esmena número 4, la 6 i la 7 alhora.

Nosaltres dèiem que la filosofia del Pla d'Obres i Serveis sempre ha estat tenint en compte la perspectiva de la solidaritat territorial, i que només mitjançant la coordinació de les diferents administracions actuant —que «coordinació» no vol dir «subordinació», que és el que defensa el senyor Camp—, es feia possible aquella vella aspiració d'un Estat modern, en què tots els ciutadans tinguessin els serveis mínims coberts a fi que, visquis on visquis, aquests serveis mínims permetin, com a mínim, l'estat més baix del que podem dir una política de benestar social.

I, d'acord amb el que ja preveu la Llei Municipal i de Govern Local de Catalunya, aquells serveis mínims, que no són iguals

per a tots els municipis, estan establerts únicament en l'article 64 —i no en l'article 63; 64—, com el Projecte defensa.

Segonament, nosaltres defensem que només s'apliqui l'article 64, que és el de serveis mínims, perquè considerem que aquest Pla, si ha de complir —si el Pla de serveis, si les bases han de complir— aquest principi de solidaritat interterritorial, i el compliment dels serveis mínims ha d'arribar en realitat a tots els ciutadans de Catalunya, el que primer hem de mirar és que aquest Pla compleixi i faci possible aquesta vella aspiració d'un Estat modern.

Vol dir, això, que fins que... L'altre dia es deia des d'aquesta mateixa tribuna : mentre hi hagi molts municipis, més de cent municipis, que no tenen aigua potable a les seves cases, o molts municipis que no tenen biblioteques, o molts municipis que no tenen serveis socials, no els poden prestar, no es pot anar més enllà amb altres municipis que, segurament, ja tenen aquests serveis mínims complerts.

Per tant, nosaltres voldríem que, a partir de l'aplicació del que diu estrictament la nostra Llei Municipal, i també, en idèntic sentit, la Llei de Bases de Règim Local, es compleixi, a través d'aquesta Llei —és a dir, a través de les bases i dels seus criteris de finançament—, es compleixi estrictament aquella vella aspiració, que tots els ciutadans tinguin accés a aquests serveis mínims als quals tenen dret d'acord amb les lleis del país.

I és evident que aquests serveis mínims només es poden establir legalment —legalment, nosaltres hauríem establert altres mecanismes, però, legalment— només es poden establir a través de l'elaboració d'aquest Pla Director d'Inversions Locals.

Aquest Pla Director ha estat com a castigat, des de les posicions de Convergència i Unió, en la intervenció del senyor Camps, amb el vot en contra en les esmenes a la totalitat, dient : «Home, és que això és un pla que està molt lluny, que serà molt costós, que trigarem molts anys, i que, per tant, doncs, això faria inoperant qualsevol acció en un pla de serveis.» Això, senyores i senyors diputats, no és cert, i el senyor Camp ho coneix perfectament o tal vegada millor que jo. Sap que les diputacions, avui dia, ja tenen els plans de dèficits infraestructurals i els plans d'equipaments municipals, ja pràcticament elaborats i decidits.

Vol dir que, simplement, el que hauria hagut de fer el Consell Executiu, si hagués anat de bona voluntat, en el sentit d'aplicar la Llei Municipal, era simplement agafar, acabar de culminar aquest projecte al llarg d'aquest any, aquest any repetir els criteris i les bases del Pla d'Obres i Serveis de l'any 85, aprovat per aquest Parlament de Catalunya, que també ha estat demanat a bastament, com s'ha dit abans, per diputacions com la de Tarragona o moltíssims alcaldes, a elaborar aquest Pla Director i a partir d'aquí, a partir d'aquí —per l'aplicació d'aquell principi de solidaritat territorial, per l'aplicació del compliment dels serveis mínims—, posar-los en marxa a través d'aquests mecanismes que les seves lleis ja diuen, que normalment són els plans anuals, un d'ells el Pla Únic d'Obres i Serveis.

I és evident que, en aquesta localització de dèficits, plantejaríem una filosofia al revés del que han de ser aquestes bases de selecció, distribució i finançament del Pla d'Obres i Serveis, tenint en compte que aquestes bases de finançament, aquests criteris de selecció o aquests criteris de distribució es distribuï-

rien, se seleccionarien i es finançarien en funció d'aquests dèficits reals existents, i que això evitaria qualsevol temptació —que està en la Llei— d'utilitzar el Pla d'Obres i Serveis per elaborar projectes o obres que són de competència, en aquest cas, d'una altra administració, de l'Administració de la Generalitat.

El senyor Camp ha dit aquí el que pensava fer el Consell Executiu; se li ha escapat. Diu : «Home!, a través del Pla farem el finançament dels residus sòlids». Escolti, els residus sòlids és una competència que té la Generalitat, que hi ha una entitat específica creada per aquest Parlament perquè afronti l'elaboració de residus sòlids, tòxics o no tòxics, però de residus sòlids, que té un finançament específic —que ho discutirem la setmana que ve, quan comencem els Pressupostos de la Generalitat—, i el que no pot ser és que utilitzem els recursos que han d'anar dirigits a les administracions locals, als municipis o a les comarques per finançar obres la competència de les quals té l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, no fa més que confirmar això que jo ja deia quan he defensat la meua esmena de retorn del Projecte, atès que, a través d'aquest Pla Únic d'Obres i Serveis, s'institucionalitza una figura horrible, una figura que castiga els ens locals, una figura que obre la porta a la limitació de l'autonomia municipal. I jo des d'aquí vull denunciar-ho : vull denunciar que estem al principi de l'establiment d'una administració fortament centralista, que hi ha una única administració que, sense tenir en compte els criteris o les aportacions a les demandes dels municipis, decidirà on han d'anar les inversions; sense consulta, sense participació, sense decisió, obrim la porta del traspàs de recursos locals cap a altres administracions. Si això, senyores i senyors diputats, s'institucionalitza, haurem fet un flac favor al principi de les autonomies.

I jo voldria recordar-los que aquest país ha funcionat, que els municipis han canviat, que els ciutadans han incrementat el seu benestar social des que el principi d'autonomia local ha pres cos, ha pres dimensió, té força i ha permès dotar, donar serveis als ciutadans de competència no municipal i moltes vegades suplint altres administracions —entre elles la pròpia de la Generalitat— per al compliment d'unes demandes socials existents.

Per tant, nosaltres amb aquestes esmenes el que diem és, en primer lloc, que aquesta Llei es refereixi exclusivament a l'article 64 de la Llei Municipal i de Govern Local de Catalunya i que es basi en les directrius que estableixen els articles 169 i 172 de la Llei 8/87, de la Llei Municipal i de Govern Local, a fi que es parteixi d'un Pla director d'inversions locals previ, l'estadi d'execució del qual ja està molt avançat, com els senyors de la majoria saben perfectament.

En aquest sentit, doncs, demanàriem que per coherència amb la filosofia del Pla d'Obres i Serveis, es votin a favor les nostres esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En aquest article, a més d'aquestes esmenes que acaba de defensar l'Il·lustre Diputat del Grup Socialista, hi ha una altra esmena, de la qual és titular l'Il·lustre Diputat senyor Curto, del Grup Popular, al qual tinc el gust... (*L'I. Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*) Diguen.

El Sr. CAMP I BATALLA (*de l'escó estant*) : Senyor President, si no tingués inconvenient la Presidència, faríem el torn

en contra d'aquestes tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Ah! Bé, però com que és al mateix apartat, jo pensava donar-li la paraula per al conjunt; però si vol fer-ho separatament, el senyor Camp, té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : En aquest cas, preferiria fer-ho separatament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el portaveu del Grup Socialista ha acumulat tres esmenes : la 4, la 6 i la 7, que em dispenso a contestar i a formular, per tant, el seu torn en contra.

L'esmena número 4, el que preveu és la supressió a la referència que aquesta Llei es fa dins el marc del desplegament de la nova organització territorial de Catalunya. Entenem que aquesta és, per nosaltres, un fet referencial important, que situa el context en el qual s'elabora aquesta Llei, la situa en relació directa amb la Llei de diputacions, la situa també en relació directa amb la Llei Municipal, concretament amb el Títol dissetè d'aquesta Llei, i, per tant, per tot això creiem que contextualitzar aquesta Llei és bo, i no acceptàriem la supressió d'aquesta referència.

I ha un altre article més complex, al qual el senyor Esteve Tomàs s'ha referit, i és el que fa referència a l'esmena número 6, quant a la supressió de l'article 63, que és el que fa referència a les competències municipals en general, és a dir, aquells àmbits materials en els quals els municipis tenen competència, independentment d'aquells serveis mínims que obligatòriament han de prestar els municipis. El Grup Socialista —com ha dit ell— pretén que el Pla d'Obres i Serveis exclusivament es dirigeixi als serveis mínims i obligatoris i que, per tant, tot altre tipus d'ajut d'obres i serveis de competència municipal que fessin referència a àmbits materials diferents als serveis mínims i obligatoris quedessin exclosos del Pla Únic d'Obres i Serveis.

Aquesta esmena, si tenia potser alguna justificació quant a intencions, era a la vista del Projecte de Llei, però, un cop es va introduir una esmena del nostre Grup que matisava el text del projecte, i deia que : «aquestes ajudes del Pla Únic d'Obres i Serveis s'han d'orientar preferentment als mínims i obligatoris», als serveis mínims i obligatoris, estàvem ja qualificant de tal manera la importància d'aquests serveis, que ens sembla que aquesta preferència implica que l'estructuració del Pla ha d'anar fonamentalment dirigit als mínims i obligatoris, però creiem que seria dolent que suprimíssim qualsevol referència a totes les altres competències que tenen els municipis, perquè alguna vegada pot ser que sigui necessari ajudar obres i serveis municipals que no coincideixin totalment amb els serveis mínims i obligatoris, que —com abans vostè ha recordat— són un servei molt taxats, molt primaris, que s'hi ha d'arribar, que és important que s'hi arribi, que han de ser preferents, però, exclou tots els altres, creiem que faríem, en aquest cas, un mal pas.

Però, és que, entre altres coses, la mateixa Llei de Bases de Règim Local, quan parla de l'assistència de les diputacions als municipis a l'article 26 punt 3, diu : «la asistencia de las diputaciones a los municipios, prevista en el artículo 36», que és l'article competencial de les diputacions, «se dirigirá preferentemente», no exclusivament, sinó preferentment, «al estable-

cimiento y adecuada prestación de los servicios públicos mínimos». Per tant, la manifestació que feia abans vostè que està contradient la Llei de Bases de Règim Local no es correspon amb la realitat de la norma i això ens referma en la nostra intenció de votar en contra en aquest article.

Quant a l'article setè, que fa referència al Pla Director d'Inversions Locals, em permetrà que li llegeixi la previsió de l'article 171 de la Llei Municipal del que ha de tenir en compte aquest Pla, i veurem si aquest Pla es pot fer d'avui per demà o realment necessita un cert estudi, una certa discussió, entre tots, i, per tant, una estabilitat molt més forta del que podria ser sortir de la improvisació del moment. Diu, article 171.1 : «El Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya s'ha d'elaborar tenint en compte : a) l'inventari dels dèficits en les infraestructures i els equipaments municipals». Per tant, això vol dir que no tan sols a través d'un estudi superficial es pot arribar a concretar i a seleccionar aquests dèficits; és cert, com deia el senyor Esteve Tomàs, que hi ha uns inventaris elaborats, concretament, per les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona, que fan referència a això, i que està promogut per l'Administració central, les diputacions i amb una certa participació de la Generalitat, però el que és cert és que, per exemple, la Diputació de Barcelona, per raons purament tècniques, no l'ha fet encara, aquest inventari; que ara tot just està iniciant la fase de contractació per realitzar els estudis pertinents, però que això mateix ens demostra la necessitat de temps per formular aquest Pla. Així mateix, en el cas de Tarragona, Girona i Lleida, els resultats es tenen en brut; encara s'han de tabular, s'ha de fer una selecció totalment indispensable per fer un treball amb una certa rigorositat.

La lletra b), de les coses que ha de contemplar el Pla Director, diu : «La sol·licitud dels municipis o, si s'escau, de les entitats locals beneficiàries»; la lletra c) : «Els programes d'actuació sectorial que aprovin en l'àmbit de llurs competències respectives els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat», i la lletra d) : «Les previsions contingudes en els programes d'actuació dels consells comarcals», que encara, a hores d'ara, no existeixen.

Bé, això implica —com deia abans— que aquest sistema de planejament que s'instrumenta a través del Pla Director d'Inversions Locals, que serà molt important, que el Pla Únic d'Obres i Serveis s'hi haurà d'adequar quan aquest instrument existeixi, no pot ser fruit de la improvisació. El Pla Director d'Inversions Locals és —com he dit més d'una vegada— un pla coordinador, un pla de criteris generals i, en canvi..., i que dins del pla s'instrumenten totes les actuacions de les diverses administracions públiques, destinades a inversions d'obres i serveis municipals, totes les administracions públiques que actuen sobre aquest àmbit de serveis i d'obres.

Per tant —ho repeteixo—, pels arguments que acabo de dir, també votarem en contra l'esmena número 7, que fa una referència explícita a l'article 169 i 172 de la Llei Municipal i, en canvi, no fa cap referència als articles 9 i 10 de la Llei de les Diputacions, que és d'on neix directament el Pla Únic d'Obres i Serveis i d'on té autonomia i vida pròpia. Creiem que fer aquesta referència exclusivament als articles 169 i 172 de la Llei Municipal i de Règim Local resultaria confusori i no respondria a la voluntat, en aquest cas, del Projecte de Llei que estem discutint.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

Ah, perdoni, senyor President. Hi ha una referència que abans ha fet el senyor Esteve Tomàs que, com a al·lusió directa, m'agradaria puntualitzar, que feia referència als residus sòlids. Lògicament, per residus sòlids, m'estic referint als residus sòlids urbans, en aquest cas, i aquesta sí que és una competència municipal, i quan estic parlant de programes específics, i faig referència a residus sòlids, em refereixo, perquè quedi clar, als residus sòlids urbans.

El Sr. PRESIDENT : Perquè defensi la seva esmena número 5 a aquest apartat 1, tinc el gust de donar la paraula al seu titular, l'Illustre Diputat senyor Curto, del Grup Popular.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President, perquè entenem de suficient consistència i de suficient veracitat les manifestacions del President de la Diputació de Tarragona i l'«ensalada» que s'ha derivat de tot això, el Grup Popular entén que, acomplerta la finalitat de les tres esmenes, números 5, 12 i 65, la retirem en est moment.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació d'aquestes esmenes.

Els il·lustres diputats que siguin partidaris de l'esmena...
(Pausa.)

(Ll. Sr. Subirà s'aixeca per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, per una doble consideració d'ordre. En aquest article encara hi ha altres esmenes. En qualsevol cas, si el senyor President considerés que s'ha de votar apartat per apartat, el nostre Grup demanaria votació separada de les tres esmenes del Grup Socialista, però entenem que segurament el més correcte seria seguir amb el desenvolupament de totes les esmenes a aquest article i, un cop exhaurit aquest tràmit, llavors, procedir a la seva votació, d'acord amb el que és costum i tradicional en aquesta Cambra, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta Presidència no té cap inconvenient a seguir la discussió d'aquestes esmenes una per una, però semblava que la cosa era més clara si anàvem despatxant les votacions separatament, però la Cambra, en aquest sentit, és sobirana i pot dir el que prefereixi. Sembla oportú prosseguir amb la discussió de les esmenes a aquest article?
(Pausa.) Si? Endavant, doncs.

A l'apartat 2 hi ha l'esmena número 8, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, he dit ja al començament de la defensa de les esmenes inicials que en aquest debat s'anirien clarificant les posicions. És clar, resulta que legítimament jo defenso que en la Llei de criteris de finançament, de bases, selecció i distribució del Pla d'Obres i Serveis s'atenguin els serveis mínims, perquè —ja ho he defensat— tots els ciutadans de Catalunya tinguin dret a rebre els mateixos serveis, visquin on visquin, però això no significa que la resta de competències dels serveis municipals, la resta de competències —que no són les mínimes— no hagin de ser ateses pel Govern de la Generalitat.

Aquí es planteja la situació, és a dir, tota l'ajuda, tota la col·laboració, tota l'aportació econòmica que fa la Generalitat cap als municipis, també cap a les comarques, serà únicament i exclusivament a través d'aquest Pla únic d'Obres i Serveis; és

clar, això significa, en termes econòmics, que queda clara la filosofia del Consell Executiu, que no pensa destinar ni un duro al finançament de les obres i serveis dels municipis més enllà dels serveis mínims establerts. Per tant, de les paraules —són les paraules del senyor Camps, no me les he inventat, són les que ha acabat de dir—, per a defensar el torn en contra de les meves esmenes. I lògicament, quan ell reitera tant que aquesta Llei es basa en la Llei del Règim Provisional de les Diputacions, i no en la Llei Municipal, també destil·la l'altra filosofia de l'acció del que serà el Consell Executiu respecte al suport del municipis, és a dir, no, la Llei Municipal, no, perquè, és clar, la Llei Municipal sí que obliga el Consell Executiu a un conjunt d'accions i operacions a favor dels municipis i, per tant, ens limitem purament als de les diputacions, perquè és d'allà d'on podem rescabalar els recursos i dirigir-los únicament. Simplement, aquesta és la filosofia que es destil·la de la intervenció del senyor Camps. I, és clar, llavors amb les esmenes que ara defensaré de l'apartat segon —i ja avanço que seran les esmenes números 8, 9, 10 i 11 alhora—, entrem en el tema del finançament d'obres específiques que aniran avalades amb la participació dels consells comarcals; és a dir, la Llei diu, la Llei Municipal, que els ens locals, tots, participaran d'aquella Comissió de Cooperació Local, vol dir, municipis, vol dir ajuntaments, consells comarcals i també les diputacions. En canvi, com que evidentment, en aquest Pla, el tema de la comarca en funció del poc criteri comarcalista que té el Grup de la majoria, han d'introduir-hi una petita aportació que digui : amb la participació dels consells comarcals, en la formulació de les demandes que facin els ens locals. Per què, senyores i senyors diputats? Nosaltres demanem que no hi hagi aquest to específic, perquè no porta enlloc, no significa res més, no significa res més que trencar amb el que ja estableixen els articles 169 i 162 de la Llei Municipal, que diu que tots els ens locals participaran en la confecció del Pla Director d'Inversions Locals, i per tant, en teoria, haurien de participar en l'elaboració del Pla únic d'Obres i Serveis. Nosaltres creiem que és un afegitó per satisfer determinades demandes de cobriment de tendències comarcalistes que no vénen a to; nosaltres demanem que els consells comarcals en siguin partíeps d'acord amb la seva condició d'ens local, que és el que li pertoca d'acord amb les lleis aprovades al Parlament de Catalunya; i que no cal fer una labor de maquillatge dient : «no, és que vosaltres participeu d'aquesta manera a través d'un afegitó que hem col·locat després del debat de la Llei.» És evident que nosaltres tornem a reformular que les bases, la formulació es compleixi la legalitat vigent, fixin-se bé, senyores i senyors diputats, estem davant d'una contradicció; el Grup Socialista està demanant que s'apliqui la Llei que va ser aprovada amb els seus vots, la Llei Municipal. No està demanant res més. Està demanant que es compleixi la legalitat vigent, i diem que la formulació del Pla únic d'Obres i Serveis ha de ser feta a través, d'aquesta Comissió de Cooperació Local i també a través de la Comissió de Govern Local. Nosaltres creiem que és bo que aquesta Llei contempli aquesta situació, que és bo que es respecti la legalitat vigent, que és bo que allò que va aprovar aquest Parlament es compleixi; que és bo davant dels ciutadans, davant dels municipis, que les lleis que s'aproven en el Parlament de Catalunya, serveixin per a alguna cosa. Aquest és el sentit de les nostres esmenes i novament en aquest sentit i amb la voluntat de construir un Pla

únic d'Obres i Serveis a favor dels municipis demanem el seu vot favorable.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Camp. *(Pausa.)*

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, les esmenes 9 i 10 que han estat defensades, 9, 10 i 11 que han estat defensades per l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Tomàs, són un conjunt d'esmenes... Ell ha començat fent una referència a les veritables intencions que té el Grup de la majoria a darrere de segons quin tipus de frases, quan per exemple, o de votacions, quan es diu que l'article 64 és l'únic de què ha de quedar constància en el Projecte de Llei, per tant, serveis mínims, i en canvi la resta de competències municipals haurien de quedar, segons ells, al marge, i que això, que això implicarà que el Govern de la Generalitat no vol invertir en cap altra mena de recursos que no siguin directament instrumentats a través del Pla únic d'Obres i Serveis, recursos en matèria de competències municipals al marge dels serveis mínims i obligatoris. El senyor Esteve Tomàs, si hagués seguit el debat de Pressupostos o s'hagués llegit el Projecte de Llei de Pressupostos d'enguany, no el de fa dos anys, el d'enguany, veuria que hi ha quantitats importants, partides importants, destinades, per exemple, al subministrament d'aigua, que es financen a través de recursos de la Generalitat i que no estan atribuïdes aquí directament a través del Pla únic d'Obres i Serveis, o residus sòlids urbans. Tots aquests són programes específics que tenen un finançament ja de la Generalitat, i que el que es preveu aquí és que puguin ser complementats a través de recursos que vinguin del conjunt d'aportacions del conjunt d'administracions locals de Catalunya, però per aconseguir un nivell de prestació de serveis en el conjunt de municipis suficientment bo com perquè anem cap a la màxima que era la que el conjunt de serveis municipals estigui equilibrat en el territori, i, per tant, hi hagi una homogeneïtat en la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya. El senyor Esteve Tomàs, quan feia referència al poc criteri comarcalista que té el nostre Grup, perquè posava aquí una referència a la formulació del Pla, que s'havia de fer amb la participació dels consells comarcals, jo ara no entraré a discutir si en tenim més o menys, però en tot cas em sembla que vostès en deuen tenir menys, perquè el que volen és suprimir aquesta referència a la participació dels consells comarcals. Vostès la volen suprimir.

El que queda molt clar és que amb el nou article 7 de la Llei, producte d'una esmena del nostre Grup parlamentari, s'introdueix de manera clara —si no ho estava ja— una referència a la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, i que diu, l'article 7 del Dictamen, que em permetran que els llegeixi, perquè és l'única manera de clarificar-nos, de clarificar el debat. Diu, té un títol que diu :

«Participació dels ens locals en l'elaboració del Pla».

1. Les diputacions, els consells comarcals i els ajuntaments participen en l'elaboració del Pla únic d'Obres i Serveis de Catalunya, mitjançant la Comissió de Cooperació Local creada per l'article 173 de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

2. Correspon a la Comissió de Cooperació Local formular anualment el Projecte del Pla i informar...», etcètera, etcètera.

És a dir, que el que pretén el Grup Socialista en aquesta esmena, està recollit en l'article 7 del Dictamen, i és per

aquesta raó que nosaltres votarem en contra d'aquest conjunt d'esmenes, i, per tant, amb això dono per rebut, literalment, el que deia abans el senyor Esteve Tomàs, que no es compleix la legalitat vigent; en l'article 7 del Dictamen es dona compliment perfecte a la legalitat vigent, quant a la Llei Municipal i de Règim Local.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara al debat de l'apartat 3, per al qual hi ha tres esmenes, de la primera de les quals, la número 12, és titular l'Illustre senyor Diputat, senyor Curto, del Grup Popular a qui tinc el gust de donar la paraula. S'ha retirat. Queden ara doncs, la número 13 i 14, que són del Grup Socialista; per a defensar-les tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President, senyores i senyors diputats, per defensar l'esmena número 13. Senyor Camp, per ajudar al compliment del marc competencial de les administracions locals, ens locals, els municipis de les comarques, vostès havien d'haver fet una cosa que ha estat reclamada enèsimes vegades en aquest Parlament de Catalunya, que és la creació del fons de cooperació local. Vostès no han creat aquest fons; És d'aquest fons que vostès havien d'haver finançat les obres, les obres i els serveis en tot cas que no estan incloses en els serveis mínims que estableix l'article 64; és a dir, al marge de les paraules, els criteris, el pensament, l'ideari, l'ideari no va en funció del suport de les polítiques municipals per a la prestació de les obres i els serveis, que les competències atorguen a aquests ens locals, com tampoc als consells comarcals, perquè els consells comarcals, que aquí defensem al marge de les crítiques que ja hem fet respecte a la seva constitució o a la formulació política de la seva constitució, és que als consells comarcals, les competències, els han de venir de les lleis aprovades al Parlament de Catalunya, això és el que diu la Llei del Parlament de Catalunya. I que jo sàpiga, no hi ha cap llei aprovada en aquest Parlament de Catalunya que atorgui competències als consells comarcals. Per tant, consells comarcals, com a ens locals, en la participació del fons, en la participació de la Comissió de Cooperació Local, que és el que li pertoca. No davant d'una mancança semàntica posar-hi un afegitó dient que els consells comarcals hi participaran per cobrir, maquillar la presència d'aquests nous ens locals.

Entrem ja en l'esmena número 13, que diu que el Decret de convocatòria podrà reservar una part dels recursos per a finançar programes específics, els quals no quedaran subjectes a distribució territorial. Què vol dir això? Que seran projectes, programes que no estaran vinculats amb cap municipi. Que no estaran vinculats amb una estructura supramunicipal, que seran vertebrats d'acord amb unes obres o serveis de competència de la Generalitat que vulgui executar lògicament en algun municipi, perquè Catalunya està constituïda per municipis, el territori són municipis, en algun dels municipis. LLaavors, què vol dir això, en termes monetaris? Normalment, l'aportació de la Generalitat és del 10% del Pla d'Obres i Serveis. Fins ara, uns quatre-cents milions de pessetes, perquè tothom ho sàpiga; no gaires diners, no gaires recursos. Qualsevol obra, qualsevol programa específic, mínimament rigorós, bé sigui amb residus sòlids, val de seguida dos-cents, tres-cents, quatre cents milions de pessetes. Què vol dir això? Que segurament els diners, els pocs diners, que la Generalitat inverteix en el

Pla d'Obres i Serveis, aniran destinats únicament a obres i serveis de la pròpia competència de la Generalitat. O bé, àdhuc, que és el que jo he dit abans, com que aquests diners seran pocs, el que faran és rescabalar, agafar diners procedents dels municipis per invertir-los en obres i serveis de la mateixa Administració de la Generalitat. I a partir d'aquí, segurament, destinar recursos a altres objectius que pugui tenir el Consell Executiu. Però es dona ja el primer pas —abans ho he dit, i ara ho reitero—, del traspàs de recursos de les administracions locals, dels ens locals cap a una administració de caràcter autonòmic, com és el cas de la Generalitat de Catalunya. Per això nosaltres demanem que aquest apartat, aquest paràgraf que està previst en l'apartat tercer de l'article primer, se suprimeixi; en aquest sentit, penso que recalcaria, remarcaria i reforçaria que no hi ha cap idea, per part del partit de la majoria, d'iniciar aquest procés de descapitalització dels nostres municipis.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat, senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena planteja un tema que ja s'ha discutit en el torn de totalitat, i també ha anat sortint tangencialment en el debat que hem anat fent aquest matí, i que respon, el text del Dictamen respon a una voluntat molt coherent amb el fet de donar sortida a una sèrie de serveis que, per la distribució territorial que es fa dels recursos del Pla únic d'Obres i Serveis, amb base comarcal, podrien quedar de difícil acompliment. Deia abans que aquests programes específics tenen com a finalitat fonamentalment una funció sectorial, és a dir o funcional, i a fi i efecte he tret més d'una vegada el Pla de Tractament de Residus Sòlids Urbans per il·lustrar el que podria representar un pla d'aquest tipus. Però les paraules del senyor Esteve Tomàs em fan recordar que el Pla de Tractament de Residus Urbans, per exemple, que, sobre aquesta matèria de tractament de residus urbans, la Generalitat té, el Consell Executiu en el Projecte de Pressupost per a l'any 88, té consignada una quantitat de 250 milions de pessetes que és al marge del Pla únic d'Obres i Serveis; és a dir, ell constantment està dient que si no és a través del Pla únic d'Obres i Serveis no hi haurà altres finançaments. Sí que hi haurà altres finançaments, aquest és un cas típic de finançament del Pla de Tractament de Residus Sòlids Urbans.

Per tant, aquesta fórmula de reservar programes específics, que tampoc no és una fórmula nova, perquè ja estava prevista també en les resolucions parlamentàries de l'any 85, és una fórmula que permet, a nivell de donar resposta a serveis que no tenen un encaix directe a la base de distribució del Pla únic d'Obres i Serveis, en funció de les comarques, una resposta que pot ser a nivell instrumental realment operativa, i és per això que nosaltres creiem que s'ha de continuar mantenint el text del Dictamen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Aquesta Presidència ha de preguntar a l'Illustre Diputat, senyor Tomàs, si entén que l'esmena 14 també ha estat defensada. No, doncs, aleshores, tinc el gust de donar-li la paraula per defensar-la. (Pausa.)

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors diputats, bé, almenys sabem que hi ha 350 milions per donar bosses d'escombraries als municipis, no? Perquè amb aquests diners gaire cosa per a residus no es pot fer.

Bé, al marge d'aquest petit comentari, nosaltres volem que

en el que és l'estructura del Pla, l'article primer, hi constin els principis que han d'inspirar la solidaritat entre els diferents territoris, perquè tots els ciutadans de Catalunya tinguin accés a aquells serveis mínims que dèiem, visquin on visquin : municipis petits, municipis distants, municipis mal comunicats o municipis, doncs, que per raó de grans concentracions urbanes, producte del procés urbanístic que tots coneixem a bastament, i que aquí jo no m'hi estendré, mostren aquests desequilibris enormes.

Nosaltres creiem que, com a mínim, el Pla Únic d'Obres i Serveis ha de fer referència en la seva estructura, ha de fer referència que el finançament dels recursos està bé que es distribueixi per comarques, està molt bé, perquè és una base territorial, però, compte, tenint en compte els nivells de renda *per capita* dels seus habitants i en relació directa amb els dèficits infraestructurals i amb els equipaments municipals inventariats en el Pla Director, amb l'objectiu d'integrar la prestació, d'assegurar la prestació integral i adequada als serveis municipals a tot el territori de Catalunya.

No hem fet més, amb la nostra esmena, que copiar el que diu l'article 169, 170, 171, 172 de la Llei Municipal. Vostès sabran si voten o no voten, almenys com a declaració de principis i a mesura del Pla, allò que vostès van votar a la Llei Municipal. Vostès tenen la paraula.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, ara a la votació... Té raó, torn en contra del senyor Ramon Camp. Torn en contra per a aquesta última esmena.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President, per fer el torn en contra a l'esmena número 14 que, certament, aquí el que planteja el senyor Esteve Tomàs és un tema d'estructura de la Llei : si posar aquests criteris a l'apartat primer, en l'article primer, més ben dit, o bé mantenir l'article tercer que és el que parla de criteris de finançament, perdó, criteris de distribució, bases de distribució, per ser més exactes, que és el que, d'alguna manera, fa referència a aquests criteris.

En línies generals, aquest principi que s'anomena aquí, entenem que és un principi vàlid des del punt de vista d'actuació, que pot tenir una inclusió en el mateix article 1, com proposa el Grup Socialista, o pot tenir un reflex en l'article 3, com proposa el text del Dictamen. I, precisament, a efectes de la manera que en aquests moments ha arribat el text del Dictamen aquí al Ple del Parlament, nosaltres ens decantem per mantenir-ho tal com està previst en l'article 3 del text presentat per la Comissió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara anem a la votació de les esmenes d'aquest article que no han estat retirades, són les dues del Grup Popular.

Les senyores i senyors diputats que siguin favorables a l'esmena número 4, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Sotmetem a votació ara l'esmena número 6, també del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 6 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions.

Sotmetem ara a votació l'esmena número 7, també del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Sotmetem a votació ara l'esmena número 8, del Grup Socialista.

Els hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Li toca ara l'esmena número 9.

Els hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 50 en contra i 11 abstencions.

Som ara a l'esmena número 10.

Els hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Ara l'esmena número 11.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 11, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Som ara a l'esmena número 13.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions.

Finalment, l'esmena número 14.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions.

Amb això hem acabat ja la votació de les esmenes, ara hem de passar a la votació del text del Dictamen per a aquests apartats.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquests

apartats, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 1 ha estat aprovat per 53 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'article 2, que té una esmena, número 15, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Tinc el gust, doncs, de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives per defensar-la.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, si m'ho permet agruparíem l'esmena 15 amb les esmenes 21 i 22.

Són tres esmenes que fan referència al finançament del Pla d'Obres i Serveis, és a dir, un tema per al qual no hi ha, d'acord amb les lleis d'ordenació territorial reserva de Llei. Aquesta Llei, aquesta reserva de Llei, perdó, s'establia per a la selecció d'obres, per a la distribució i per al finançament de les obres, no per al finançament del Pla.

Llavors, Convergència i Unió introdueix en aquesta Llei modificacions al marc legal preestablert pels articles 9 i 13 de la Llei 5/87, i interpreta, entenem nosaltres, de forma equivocada i, per extensió, l'article 9.1, apartat a) d'aquella Llei 5/87.

Per què diem això? Diem això perquè el Grup parlamentari del PSUC podria donar suport a l'esperit d'aquest article 2 en el cas que, prèviament a Catalunya, s'hagués fet allò que plantejàvem en el torn de totalitat. És a dir, s'hagués avançat en ferm cap a la constitució de Catalunya com a província única, s'hagués redactat, perquè era possible fer-ho, segurament no amb un llibre magníficament editat, segurament no amb un excés de formalitat, però l'estudi de dèficits municipals existeix, està fet, està fet, el que cal és recopilar-lo i el que cal és actuar com a Govern i, naturalment, que un Govern de Catalunya, després de vuit anys de Govern, digui que necessita no sap massa bé quants anys per fer l'estudi de dèficits municipals és, a orelles del diputat del nostre Grup parlamentari, senzillament gruixut, perquè, en definitiva, si aquest Pla Director hagués existit, nosaltres estariem en disposició d'acceptar l'esperit d'aquest article.

No essent així, no el podem acceptar, i la pregunta només és una. D'acord amb aquella Llei de Diputacions Provincials, que no estableix reserva de Llei per a aquest tema, és a dir, per al finançament del Pla, nosaltres ens preguntem : on s'integren, on creu Convergència i Unió que s'han d'integrar tots, el cent per cent, dels recursos de les diputacions provincials? Fent excepció d'allò que, per llei bàsica, se'ls reserva.

Si un es planteja que la resposta a aquesta pregunta és el Pla Únic d'Obres i Serveis, nosaltres li hem de dir que no és així, perquè les diputacions continuaran existint, perquè hi ha una llei bàsica que diu que han de continuar existint, etcètera.

Si es diu que sí, que és la resposta que dona aquesta Llei a aquesta pregunta, tots els recursos de les diputacions, el Pla Únic d'Obres i Serveis, nosaltres ens preguntem amb què pensa dotar el Consell Executiu de la Generalitat el conjunt de plans anuals que es despendran del Pla Director d'Inversions Locals.

Serà només amb diners de la Generalitat? Òbviament, això no ho diu la Llei. La Llei el que diu és que han de ser els recursos provinents d'aquelles diputacions provincials, per tant, el camí lògic —i l'únic possible, legal i políticament possible— era que el cent per cent dels recursos d'aquestes diputacions es

vehiculessin a través d'aquell Pla Director. I a través del Pla Director cap als diferents programes anuals. Per què? Perquè quan es produeix la barreja de diners és en el moment que uns diners, fins ara gestionats per ens locals, no passen a una comissió paritària ens locals/Generalitat, que hi vam estar d'acord, hi estem d'acord que sigui així, sinó que passen estrictament a mans de la institució de Govern de la Generalitat de Catalunya.

El que ens preguntem nosaltres a partir d'aquí és si el cent per cent dels recursos de les diputacions van al Pla d'Obres i Serveis, que tenen una finalitat d'atendre primeres necessitats. És a dir, és evident, o hauria de ser evident, però les successives intervencions del senyor Ramon Camp, cada vegada és menys evident això, hauria de ser evident que els diners locals no han de servir per fer la pista d'aterratge d'un camp d'aviació, com deia un senyor diputat; ara bé, si s'utilitzen per construir les carreteres cap a aquesta pista d'aterratge, quan el poble del costat té problemes d'abastament d'aigua, vostès estaran vulnerant la Llei.

Senyor Ferran Pont, vostè pot fer que no amb el cap, però aquesta Llei els permet fer això; aquesta Llei els permet construir les autovies cap aquella pista d'aterratge nova, mentre el poble del costat té problemes d'abastament d'aigua. I, lògicament, el Pla Únic d'Obres i Serveis no està concebut per fer aquestes coses.

Jo em pregunto, o faig la reflexió de dir, si en aquest moment, un programa sanitari que vostès havien d'haver assumit, i que no ho han fet, els centres de planificació familiar, els centres de salut vinculats amb la família, en definitiva, que estan atenent molts ajuntaments de Catalunya, en molts casos amb diners procedents de les diputacions... Vostès, ni estimulen la incorporació d'aquests centres a l'ICS —que no ho fan—, i, a més a més, amb aquesta Llei, impediran a partir de la seva aprovació que siguin finançats des de les diputacions. Com pensen afrontar, vostès, aquest problema?

Una munió de serveis municipals en el camp de la cultura i en el camp de l'ensenyament, i hem tingut preguntes, recentment, des d'aquesta tribuna, que feien referència al cas, que estan atenent els ajuntaments, en molts casos amb diners de les diputacions, i ho estan fent perquè vostès, com a govern, no ho fan. Amb aquesta Llei és d'impossible finançament aquest tipus de serveis.

Manta oficina municipal de servei al consumidor, que vostès no han instrumentat, ni financen, i que molts ajuntaments estan finançant amb diners de les diputacions, amb aquesta Llei se'ls talla el subministrament d'aquests diners. Per tant, cal negar el Pla Únic d'Obres i Serveis? No! Però, el que calia era no portar a aquesta estació el cent per cent dels recursos de les diputacions, almenys fins que estigués enllestit el Pla Director d'Inversions Locals, i, un cop enllestit aquest, lògicament, redistribuir els recursos en funció dels plans anuals. I això volia dir una qüestió de principi, bàsica : que això ho havien de fer, d'acord, el Govern de la Generalitat i els ajuntaments de Catalunya, que és, en definitiva, el que vostès no volen fer, perquè vostès..., jo entenc, del conjunt de Lleis d'Organització Territorial, de l'esperit d'aquesta Llei, que si vostès tinguessin possibilitats de fer-ho, substituirien els prop de mil ajuntaments de Catalunya per nou-cents gerents i escaig, lògicament, d'un determinat color polític.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... El senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Les esmenes que ha defensat el Portaveu del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, les 15, 21 i 22, certament fan referència al finançament del Pla, i què diu el text del Dictamen que estem debatent quant al finançament del Pla, i en relació amb la Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials? Diu, el text del Dictamen, en l'apartat primer, que el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya es finança mitjançant una sèrie d'aportacions, i aquestes aportacions, unes són a càrrec de la Generalitat, unes altres, de l'Estat, a través de la Generalitat, unes altres consignades als pressupostos de les diputacions provincials, en el concepte de «cooperació econòmica» —i aquest és un punt important per centrar totes les preguntes que ara estava fent el senyor Maties Vives— «per finançar inversions en obres i serveis de competència municipal». I en menciona també dues més. Totes aquestes, excepte una, la e), la darrera, que va ser introduïda per una esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, són repetició literal de l'article 10.2 de la Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials. En són repetició literal. Per tant, aquesta és una resposta a una de les consideracions que feia el senyor Maties Vives quant al tema del finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis. Es repeteix el que preveia la Llei de Diputacions.

I, quant a les preguntes que feia el senyor Maties Vives, hem de recordar quin abast té el concepte de cooperació econòmica; el concepte de cooperació econòmica ha estat normalment aplicat al que en podríem dir «despeses corrents», per una banda, i, per una altra, el que en podríem dir «inversions», i les inversions, concretament, a través de diversos instruments, s'han anat realitzant. Aquí estem fent referència a inversions —sobretot sobre la base de subvencions— que afectin el finançament d'inversions en obres i serveis de competència municipal. Per tant, moltes de les preguntes o qüestions que plantejava el senyor Maties Vives queden respostes si fa una reflexió sobre aquestes paraules que acabo de dir.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Queden ara, encara, unes esmenes per defensar, la primera de les quals és també del Partit Socialista Unificat de Catalunya, la número 16. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquest Diputat té la sensació que el debat pot resultar una mica avorrit, des del punt de vista que es tracta de comparació de textos legals, de veure com han evolucionat, des del mes de març fins a aquí, Convergència i Unió i la resta de grups. I evolucionen malament; evolucionen malament, perquè, és clar, vostè diu : «És que aquest article és la reproducció del que ja vam aprovar al seu dia». Miri, no, el que vam aprovar és que les diputacions provincials «han d'ajustar l'exercici de llurs funcions de coordinació i de cooperació econòmica en les obres i serveis de competència municipal a les regles següents». I, a continuació, es diu que les inversions en concepte de «cooperació econòmica i coordinació» s'han d'instrumentalitzar a partir del Pla Únic d'Obres i Serveis. Per tant, doble concepte : coordinació

i cooperació.

Amb aquesta Llei que avui anem a aprovar el que vostès poden imbuir és determinades diputacions de Catalunya —i no només aquella que no controli Convergència i Unió, sinó que jo diria, sobretot, alguna el Govern de la qual està a mans de Convergència i Unió— a l'elaboració, mitjançant determinats tipus de plantejaments que tindrien tots ells, segurament, una base legal, de determinats plans d'actuació al marge del concepte de cooperació econòmica. Cosa que ja està succeint; cosa que quedava relativament ben lligada amb la Llei de Diputacions, que no succeís, però cosa que, de nou, pot tornar a succeir amb la Llei que avui nosaltres aprovarem, perquè, en definitiva, les diputacions poden sentir la necessitat —legítima, també, com tota necessitat institucional— de tirar endavant aquells plans que ja tenen aprovats, de respondre als compromisos que ja tenen adquirits o de tenir una incidència, sobre el seu territori, x, la que vulguin, al marge de la cooperació estricta.

Per tant, el nostre Grup parlamentari, en la mesura que creu que aquest article, concretament en el seu apartat c), és un pas enrere en relació amb el que vam aprovar al seu dia a la Llei Reguladora de les Competències de les Diputacions Provincials, el que demana estrictament és que es retorni a la literalitat d'aquell text, i dir que les aportacions de les diputacions seran les que es consignin als seus pressupostos, d'acord amb el que vam aprovar al seu dia en la Llei de Diputacions, que deixa menys marge de maniobra a les diputacions per tirar endavant aquest tipus de temptacions que tenen una base legal, però que, naturalment, vulnerarien el principi del que vam aprovar en el debat de la Llei d'Organització Territorial.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Certament, el nostre Grup parlamentari no creu que pugui existir aquesta possibilitat que en aquests moments exposava el senyor Maties Vives, i la literalitat de l'article 2.1, lletra c), no ens fa pensar que es pugui deduir aquesta intencionalitat o aquest fet, més ben dit, de fer planejament paral·lel amb obres i serveis, per finançar obres i serveis de competència municipal, en funció del concepte de cooperació econòmica; no hi ha cap base, entenem, que realment sustenti les paraules que en aquests moments estava dient el senyor Maties Vives, entre altres coses perquè l'article 9, l'article 13 de la Llei de Diputacions són també totalment vigents, i, per tant, els articles 9 i 13 s'apliquen, i l'article 2.1 c) concreta més, encara, el que es preveia en aquests dos articles de la Llei de Diputacions.

És per això, per aquest motiu que nosaltres no veiem aquest perill que diu el senyor Maties Vives, que entenem que no és necessari aprovar aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Tenim ara l'esmena número 17, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President, per defensar totes les esmenes d'aquest article, les 17, 18 i 20.

La primera esmena és la que fa referència, és una esmena d'addició, quan es parla de les aportacions de les diputacions, en la qual nosaltres diem «com a aportació al Pla Únic d'Obres i Serveis». Aquesta és una esmena que no intenta més que de-

fensar els interessos dels municipis, precisar les aportacions, tranquil·litzar-los, assegurar-los que la cooperació municipal es portarà endavant.

Veiem que, si totes les consignacions van a parar només al Pla d'Obres i Serveis, aquí es pot crear una situació enormement perjudicial per als municipis. Jo els voldria recordar que els municipis s'han beneficiat dels plans d'obres i serveis precedents de manera diferent; és a dir, no tots els municipis es poden acollir o es poden beneficiar d'obres i serveis. Per exemple, l'any 80, només ho van fer 363 municipis; el 81, 283; el 82, 304; l'any 83, 363; el 84, 387; el 85, 370, i, el 86, 318. Vol dir que, a part les obres que puguin venir consignades en matèria d'obres i serveis, hi ha altres obres, altres serveis que s'hauran de contemplar —abans s'ha dit— a través d'uns plans anuals que en aquest moment no estan creats, o que hi ha col·laboracions que no necessiten la trama que requereix una obra nova per al compliment d'aquells serveis de competència municipal de caràcter mínim, de primera necessitat.

Per tant, considerem que, si no s'especifica que això és com a aportació estricta al Pla d'Obres i Serveis, el que estem fent és perjudicar enormement els municipis, que tampoc vol dir això que estem magnificant les diputacions, sinó que, simplement, estem perjudicant els municipis.

Llavors, nosaltres considerem que requeriria aquesta addició com a tranquil·lització i precisió d'allò que rebran els ajuntaments. Si no es complia, és evident que dos terços dels municipis de Catalunya quedaran sense acollir-se als ajuts, a les col·laboracions dels recursos que li vinguin de la Generalitat i de les diputacions.

L'altra esmena fa referència al concepte de l'aportació de les diputacions. Nosaltres ja ho hem defensat abans: es tracta d'establir aquell dèficit, que ja s'ha reiterat aquí a bastament, que ja està elaborat, que ja està pràcticament en marxa, que només cal que vostès el regulin i l'ordenin, que és que, si aquest Pla ha d'anar a servir el compliment d'aquells serveis mínims, no es tracta de dir quines són les anualitats, les *ratio* que s'han d'aplicar cada any, més o menys, quin increment, segons el cost, del cost de l'ITC, o no sobre quina *ratio*, sinó, simplement, dir: «Escolti, els dèficits d'aquest país són aquests, els recursos que fan falta són aquests, els anys que hem d'aplicar aquests recursos són aquests altres, i, a partir d'aquí, les aportacions han de ser d'aquesta condició». Si no es fa així, el que simplement, i d'acord amb les paraules amb què jo he defensat l'anterior esmena, l'únic que pot llegir qualsevol ciutadà i que estan llegint els ciutadans que tenen responsabilitats en els ajuntaments de Catalunya, és que el que vostès volen és agafar tots els recursos que ara anaven als municipis, i només destinar un terç d'aquests recursos cap als municipis, perquè, del Pla d'Obres i Serveis, només se'n beneficia, com ha quedat constatat, un terç dels municipis de Catalunya.

Per tant, nosaltres diem que no, que cal anar a una planificació i establir les quotes de participació; quan, a més a més, veiem que les aportacions que es fan de la Generalitat no estan ni regulades, ni recollides, ni se'ls sotmet a cap mena de *ratio*. Vol dir que el concepte que és vàlid per a una administració ha de ser vàlid en funció d'una altra administració, o, almenys, que vostès reafirmen una vegada més —perquè fins ara no m'ho han desmentit— que el Consell Executiu de la Generalitat no pensa posar ni un duro per al finançament dels plans d'o-

bres de caràcter municipal.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ens queda ara, per a un torn en contra, el senyor Camp. Té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, realment és esgotador haver d'estar sempre contradient esmenes en funció d'intencions; és a dir, constantment, des que hem començat aquest debat, hi ha una paraula o una línia argumental que es va repetint, que és: «Vostès sembla que..., no faran..., diuen, però...». És això, és a dir, sempre un línia argumental basada en una pura intencionalitat.

Aquest discurs, que és un discurs no nou, perquè, vaja, en el debat d'organització territorial, tots vostès recordaran que constantment ens estaven dient: «Però és que vostès no faran això..., és que vostès diuen aquí, però, després no ho faran...», és a dir, aquesta línia que després va quedant desvirtuada per la realitat dels fets, en la qual es va avançant en el desplegament de les Lleis d'Organització Territorial, és terriblement esgotadora; haver d'estar constantment desvirtuant o contradient el que diuen els meus contradictors en funció de qüestionar la literalitat del text del Projecte de Llei.

Diu el senyor Esteve Tomàs que, amb l'esmena 17 s'intenta garantir una major claredat quant al finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis, en parlar de la paraula «aportació». Aquesta paraula, «aportació», simplement substitueix un altre concepte, que és el concepte de cooperació econòmica.

Bé, aquest concepte de cooperació econòmica és molt més ampli, i, per tant, inclou perfectament el d'«aportació». Jo també podria fer un procés d'intencions en aquest sentit i dir: miri, veu, el que vostè pretén amb l'esmena 17 és posar els fonaments del que després veurem a l'esmena 43, del Grup Socialista, i altres esmenes, que el que pretenen és mantenir un *status* similar a l'actual que permeti poder fer cooperació econòmica a través de plans paral·lels independents del Pla Únic d'Obres i Serveis, contradint la Llei de les Diputacions, l'article 9.1.a) de la Llei de Diputacions. Jo també ho podria fer i entrar en aquest joc d'intencions, que no és pas la meva pretensió.

Del conjunt de les disposicions que preveu aquest article 2, de finançament del Pla, es veu perfectament quins són els mecanismes pels quals s'ha de finançar i també les garanties, i també abans, pel que deia el senyor Maties Vives, recordem que el punt tercer de l'article 2 acaba de lligar més encara els conceptes, les temences que abans deia el senyor Maties Vives.

L'esmena número 18, quant a la *ratio* de variació per establir recursos ordinaris que s'han de portar cada any en el Pla Únic d'Obres i Serveis, i es diu: «és que aquí es contemplen els de les Diputacions i aquí no es contemplen els de la Generalitat», òbviament, perquè els de la Generalitat cada any en aquest Parlament, a través del debat de Pressupostos, s'estableix quina és l'aportació de la Generalitat al Pla Únic d'Obres i Serveis. Sembla que escoltant les seves paraules hi hagi a vegades confusió, hi hagi una voluntat de confondre de com funcionen els plans d'obres i serveis. El Pla d'Obres i Serveis, pel que fa referència als municipis són totalment voluntaris, hi va el municipi que creu oportú que hi ha d'anar i presenta els projectes d'obres que creu necessaris, i si és acceptat aquest projecte d'obres, en funció de l'aportació que vingui d'aquest Pla —que a vegades, normalment serà el 50, però podria ser excepcionalment super-

ior al 50%—, el municipi haurà de contribuir o no al finançament d'aquesta obra, però de les paraules que es dedueixen, per exemple, de la darrera intervenció del senyor Esteve Tomàs sembla realment que a través del Pla Únic d'Obres i Serveis s'estigui fent un drenatge de tots els municipis de Catalunya, que no té cap mena de sentit, això.

Per tant, per tots aquests arguments, nosaltres entenem que són perfectament vàlides les disposicions de l'article 2, tal com estan contemplades en el text del Dictamen, i anuncio la votació en contra del conjunt d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Havent estat debatudes ja totes les esmenes d'aquest article... (*Pausa.*) Per defensar l'esmena número 19, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyors diputats, senyores diputades, senyor Ramon Camp, si l'esgotem, no ho fem per molestar, és a dir, tingui la certesa aquesta. En qualsevol cas, si vostè troba algun cop, alguna contradicció o algun judici d'intencions en les opinions de l'oposició sàpiga que nosaltres —si ho vol— després en privat li direm que també en trobem alguna en les seves, com per exemple ara, com per exemple ara.

És a dir, vostè diu : «no, és bo que es fixin les *ratio* de les diputacions provincials d'increment anual, però no cal fixar la *ratio* d'increment de la Generalitat». Per què? Perquè el Parlament de Catalunya cada any aprovarà la llei de pressupostos, i els senyors diputats del seu Grup han pres nota i han dit : «demà quan arribem al nostre lloc, explicarem que no calia fixar la *ratio* d'increment de la Generalitat». Per tant, amb el perill d'esgotar-lo, i d'esgotar algun altre diputat del seu Grup parlamentari, hauríem d'anar a llegir què diu aquest punt, i diu : «Les diputacions han d'actualitzar anualment», fixi's bé, podria dir això i continuar dient : «llurs aportacions, d'acord amb la *ratio* de variació», etcètera. El que succeeix és que no diu això; diu : «Les diputacions han d'actualitzar anualment, com a mínim», «com a mínim», «com a mínim»; per tant, no hi ha cap obstacle, ni un, perquè aquest Parlament, en ús de la seva capacitat legislativa, els digui a vostès : «escoltim, d'acord, cada any ho fixarem en la llei de pressupostos, però com a mínim —com a mínim—, l'aportació del Govern de Catalunya al Pla Únic d'Obres i Serveis ha de créixer amb idèntica proporció que creix la variació dels seus recursos ordinaris. Punt, punt. Per tant, ni estem traient capacitat decisòria a aquest Parlament en el debat de pressupostos, ni estem convertint aquí aquest debat en cap mena de greuge comparatiu contra el Parlament de Catalunya, etcètera.

El problema és que quan vostès no accepten per llei dir : «si els recursos que vénen dels ens locals han de créixer cada any amb aquesta proporció, com a mínim, els nostres també ens comprometem que, com a mínim, creixin en idèntica proporció». Lògicament és tasca de l'oposició preguntar-se, preguntar-nos per quins motius vostès fan això, i no els ho diré, no els ho diré per no esgotar-lo, perquè vostè m'hagi de respondre judicis d'intencions; en qualsevol cas, espero que aquests judicis intencions, autojudici d'intencions o judici d'autointencions, se'ls facin els diputats del seu Grup parlamentari.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de

donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Realment, que al Parlament de Catalunya s'hagi de donar un mandat a ell mateix en aquest tema per tal que fixi un mínim, un mínim d'aportació cada any, no té gaire base. Cada any, aquí, en el debat de Pressupostos, el Parlament determinarà les aportacions que farà en el Pla Únic d'Obres i Serveis, però això és absolutament evident, entre altres coses perquè el que preveu aquesta fórmula és establir un sistema de racionalitat que faci que les diputacions provincials, que són les que regula la Llei de les Diputacions, la que s'ha d'instrumentalitzar la seva actuació amb cooperació econòmica, facin les seves previsions pressupostàries de manera automàtica, i estableix un cert automatisme, que diu «com a mínim», perquè si una diputació vol incrementar els seus recursos amb cooperació econòmica ho pugui fer.

Per tant, em sembla que en això no hi ha cap mena de contradicció; que el mecanisme que preveu el Dictamen de la Comissió és un mecanisme totalment correcte en funció de les aportacions que han de fer les diputacions —les diputacions, no els ens locals en general—, les diputacions al Pla Únic d'Obres i Serveis, i que després, cada any, en la llei de pressupostos determinarà quina és l'aportació que fa al Pla Únic d'Obres i Serveis.

Quant a l'esgotament, no es preocupi, senyor Esteve Tomàs, ai!, senyor Maties Vives; deu ser un problema de conjunt això. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara sí que podem posar a votació les esmenes d'aquest article. L'esmena 15.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 52 en contra i 22 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena número 16.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena número 17.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 53 en contra i 14 abstencions.

Sotmetem a votació ara l'esmena número 18.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions.

Sotmetem a votació ara l'esmena número 19.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 9 vots a favor, 53 en contra i 24 abstencions.

Ara sotmetem a votació les esmenes 20 i 21, que són ambdues de supressió.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions.

Finalment, posem a votació l'esmena número 22.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Entrem ara a la discussió de les esmenes de l'article tercer. Ai, perdó!, ara hem de votar el text del Dictamen de l'article segon.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article segon, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 57 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Ara entrem a l'article tercer. La primera esmena és la número 23, al seu apartat primer, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President. Per defensar en bloc totes les esmenes, números 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 36 i 37.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Gràcies.

El Sr. TOMÀS : Bé, ja hem arribat a les bases de distribució. Nosaltres dèiem que calia que en l'estructura del Pla es contemplés, com a criteri per objectivar la distribució dels recursos del Pla d'Obres i Serveis, que es fes referència en l'estructura del Pla, doncs, que fos en relació indirecta amb la renda dels habitants i que fos en relació directa amb els dèficits infraestructurals i d'equipaments municipals inventariats en el Pla, amb l'objectiu d'assegurar la prestació integral i adequada dels serveis municipals a tot el territori de Catalunya.

La resposta que se'ns ha donat per part del senyor Camp és dir : «bé, escolti, miri, és que això ja ho tractarem, aquest punt ja el tractarem específicament quan arribem a les bases de distribució; això no pertoca a l'estructura del Pla; pertoca a les bases de distribució». Doncs, ja hi som. Nosaltres demanem, d'acord amb l'esmena, diem, reflectits en el que dèiem en l'esmena 14, que es mencioni per damunt de qualsevol altra relació que en els criteris que han d'objectivar el Pla hi ha d'anar la relació indirecta amb la renda, la relació directa amb els dèficits infraestructurals i d'equipaments municipals, que assegurin la prestació integral de tots els serveis.

Vostè abans ha dit que en aquest article hi cabia, que no en l'estructura del Pla; jo li demano que accepti les nostres posicions i que configuri, com a preàmbul a mans dels indicadors, in-

dicatius o no indicatius, el concepte que aquest Pla d'Obres i Serveis va definit a aconseguir combatre els dèficits infraestructurals i d'equipaments que es donen al llarg i ample de Catalunya.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

Quant a la resta d'esmenes, són esmenes d'alguna incorporació del que nosaltres creiem que algun d'aquests indicadors, que estan com a relació directa, haurien d'anar com a relació indirecta, i alguns de relació indirecta com a relació directa, perquè creiem que definiria més la seva funció d'afectació en els criteris de les bases de distribució, i en aquest sentit, i per resumir i per ser breu, creiem que el nombre d'habitatges no hauria de ser com una acció directa, sinó que hauria de passar com un indicador de correcció, que els nuclis de població pel mateix sentit i que l'extensió de la comarca també hauria d'anar com un índex corrector, no com una relació directa.

En canvi, proposem que haurà de ser paràmetre de relació directa el que contemplés el creixement anual de la població acumulatiu en els darrers quinze anys, perquè realment, en aquestes poblacions en què hi ha hagut aquest increment és on hi ha una mancança d'aquests serveis que cal prestar obligatòriament, i que demanen i reclamen aquests tipus d'ajudes, o bé que es contemplin com a relació directa el recursos ordinaris dels municipis de la comarca. Evidentment, també demanem que la renda comarcal passi a contemplar-se com dins d'un dels elements de l'estructura, que això ho proposem nosaltres en la nostra lletra h).

Per tant, són, simplement, a part de la part que he defensat inicialment, que creiem que les bases de distribució han de contemplar, per damunt de qualsevol altre paràmetre, la relació indirecta amb la renda dels ciutadans, i indirecta amb els dèficits existents, el altres són criteris que nosaltres creiem que milloren ostensiblement les bases de distribució.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat, senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President; per fer el torn en contra a tot aquest conjunt d'esmenes acumulades pel Portaveu del Grup Socialista.

Certament, el tema que s'ha plantejat abans de la discussió d'una esmena —no recordo exactament el número— del Grup Socialista a l'article primer, en la qual parlava d'una sèrie d'elements que feien referència a la renda i als dèficits estructurals. Entenem nosaltres que aquests dos elements, en el conjunt dels paràmetres que aquí es contemplen, queden totalment reflectits; queden reflectits en el conjunt d'aquests paràmetres. És així que el fet de la renda comarcal figura com un element corrector invers, i el fet dels dèficits infraestructurals està sempre present en tant que l'atenció als serveis mínims i obligatoris fixats per l'article 64 de la Llei municipal és una voluntat preferent en tot tipus d'obres que s'instrumentin a través d'aquest Pla.

Per tant, dels principis que de l'esmena socialista es despreuen, entenem que estan recollits en el conjunt de paràmetres, que, perquè els il·lustres senyors diputats tinguin, recordin, són concretament : el nombre d'habitants, el nombre d'habitatges, el nombre de municipis, el nombre de nuclis de població, l'extensió de la comarca; és a dir, una sèrie d'elements que

fan, posen de manifest quina és la realitat física sobre la qual s'actua, i també la realitat a nivell poblacional. Són aquests dos factors, el de realitat física i l'element poblacional, els que fan que aquest siguin els paràmetres per a les bases de distribució del recursos del Pla, en base comarcal. I, després, es contemplen una sèrie d'elements de correcció, a l'apartat segon del punt primer d'aquest article, que alguns d'ells juguen en línia directa i altres en línia inversa. Algun d'aquests factors de correcció..., després, doncs, veurem que el nostre Grup parlamentari, està d'acord a passar del punt segon al punt primer, concretament, doncs, una esmena d'un altre grup parlamentari, que més endavant es discutirà, i que ja hi farà referència.

El que planteja el conjunt d'esmenes del Grup Socialista és una redistribució d'aquests paràmetres, que en la pràctica no tenen pràcticament variació en la fórmula que s'adopti, perquè el que és important és que juguin de forma directa uns, i altres de forma inversa, i exposin en el punt primer o el punt segon, la variació és poca, i per tant, entenem que de la manera que ha estat aquí presentat el Dictamen és suficientment correcta, entre d'altres coses perquè el que fa és recollir, en línies generals, les resolucions parlamentàries, concretament, la de l'any 1985, en el que fa referència al nombre d'habitants, al nombre de municipis, a l'extensió de la comarca, i també, com he dit, al tema de la taxa comarcal d'atur, que més endavant en tornarem a parlar. Aquests elements, per tant, fan que el nostre Grup parlamentari, entengui que, expressi, vaja, la seva voluntat de mantenir el text del Dictamen.

Concretament quant a l'esmena a què ha fet referència el Grup Socialista, número 29, del creixement anual, poblacional, acumulatiu en els últims quinze anys, del conjunt dels paràmetres que aquí es fixen, aquesta esmena pot tenir un encaix, perfectament, dins l'esperit d'aquests paràmetres; concretament, el punt d) de l'apartat segon, quan diu que tenen una qualificació, una correcció directa —és a dir, favorable— «el caràcter de les comarques qualificades de muntanya, les que comprenen zones deprimides, les de desenvolupament, les congestionades...» És a dir, aquests són factors, són descripcions que estan algunes d'elles contemplades a la Llei de Política Territorial, que fan que, juntament amb el nombre d'habitants, el nombre d'habitatges, el fet que es doni resposta en aquesta esmena a la qual el ponent socialista ha fet referència explícita, la número 29.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena 25, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Aquesta segurament és una esmena, junt amb la número 39, que defensem conjuntament, en les quals sí que hagués estat possible l'agrupació del torn en contra, perquè, en definitiva, el que demanem és que desaparegui el paràmetre de nombre d'habitatges com a paràmetre bàsic per establir les bases de distribució del recursos del Pla Únic d'Obres i Serveis. Em sembla que, introduït en la forma que està, és equívoc, que és un paràmetre que pot conduir a potenciar inversions en determinats indrets de casa nostra, sobre la base d'aquest paràmetre, no estrictament d'aquelles que estan consignades o d'aquelles que, des del punt de vista filosòfic bàsic del Pla d'Obres i Serveis, hi haurien

d'estar integrades : estem pensant en zones de gran importància turística, estem pensant en municipis, en termes municipals que tenen una part costanera, una part interior, per exemple, com es podria primar una sobre l'altra, quan els dèficits municipals obligatoris no apunten en aquesta direcció, i, en definitiva, estem pensant que això faria possible, àdhuc en alguns casos, primar municipis afectats bàsicament de segones residències, no tant d'aquells indrets que encara existeixen avui a Catalunya, que necessiten la resolució de problemes bàsics.

En definitiva, el que plantejem és que desaparegui, com a paràmetre bàsic, el paràmetre nombre d'habitatges i, coherentment amb aquesta posició, la desaparició de l'apartat tercer d'aquest article..., d'aquest punt 1 d'aquest article 3, volem dir apartat tercer, punt 1, article 3, que fa referència lògicament a la necessitat d'establir correccions a determinats municipis en relació amb aquest paràmetre. És a dir, sembla poc prudent, quan l'exposició de motius ja diu que tot això s'haurà de redreçar i s'haurà de revisar, quan el mateix article ha d'establir després els índexs correctors, que establim que hi hagi un paràmetre, que en definitiva és un paràmetre si més no equívoc.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra té la paraula el senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. D'aquestes esmenes que ha defensat el ponent del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, no sé si està defensada la número 30, també? No? Doncs, de les dues que ha defensat, val a dir, quant al nombre d'habitatges, que ja hi he fet referència abans, en una esmena similar del Grup Socialista, i que és evident que entenem que aquest factor s'ha de tenir present, en tant que els serveis mínims obligatoris de competència municipal fan referència a una sèrie de serveis que tenen una aplicació directa sobre el territori i, concretament, sobre els elements que integren un nucli poblacional, que són tant l'element poblacional com l'element físic de nombre d'habitatges; és a dir, no perquè sigui un apartament en una zona o en una altra, doncs, ha de deixar de tenir llum o ha de deixar de tenir aigua. És a dir, els serveis mínims han de ser, han d'arribar a tot arreu, de forma integrada a tot el conjunt del territori. És, per tant, que entenem que aquest és un element que és correcte que estigui en l'apartat primer d'aquest article 1.

Quant a l'apartat tercer d'article 1, amb referència als municipis de més de 20.000 habitants que s'hi ha d'aplicar un índex corrector, abans he fet referència que això no és cap novetat, fins ara sempre ho ha tingut el Pla Únic d'Obres i Serveis, a partir, concretament, de l'any 85, que va ser quan es va introduir aquesta possibilitat —no sé si va ser el 85 o el 83—, que es va introduir aquesta possibilitat que els municipis de més de 20.000 habitants entressin dins del Pla Únic d'Obres i Serveis que, fins en aquell moment, aquells municipis —ho recordaran tots— estaven exclosos del Pla Únic d'Obres i Serveis, però és evident, que com he dit abans, el Pla Únic d'Obres i Serveis, que preferentment ha d'atendre els serveis mínims i obligatoris, preferentment, no acostuma a coincidir amb ciutats importants que ja tenen aquests serveis mínims normalment coberts, normalment coberts. Aquest és, per tant, un element que faria, de no haver-hi un índex corrector, que l'element poblacional disparés tot el resultat de les fórmules, i crec que no seria

aquesta la intenció, no és aquesta la intenció de cap dels grups parlamentaris, ni en aquest debat ni en els que hem tingut fins ara referent al tema del Pla d'Obres i Serveis de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ara sí, l'esmena número 30 del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President; la 30 i la 32, si em permet... L'esmena número 30, el que pretén és modificar una titulació que s'estableix en la Llei com a índex corrector, passar-la a paràmetre bàsic de determinació de la distribució dels fons. Es tracta de la taxa comarcal d'atur, que, des del criteri del nostre Grup parlamentari, estableix o entra de ple dret en un dels dos camps que plantejava el Grup parlamentari de Convergència i Unió, en el sentit de fer cas a la realitat poblacional i la territorial de cadascun dels indrets.

Creiem que sobra qualsevol tipus d'explicació, que amb aquesta n'hi ha prou, i que, lògicament, es podria donar el cas que estiguéssim davant d'una comarca amb pocs habitants, amb poques cases, amb pocs municipis, petita territorialment parlant, però que, en canvi, la seva taxa d'atur fos extraordinàriament alta, en funció de les mateixes condicions físiques d'aquella comarca, i, en definitiva, creiem important que la taxa comarcal d'atur deixi de ser un índex corrector, per convertir-se en paràmetre bàsic, als efectes de la distribució dels fons del Pla.

I després, l'esmena número 32, on el que pretén el Grup parlamentari és introduir, no tant com a paràmetre bàsic, sinó com a índex corrector, precisament en línia amb el que plantejava ara el senyor Ramon Camp, és a dir, es poden produir situacions que facin..., que explicitin de forma clara, que complint-se totes aquelles condicions dels paràmetres bàsics abans establerts, hi hagi un municipi que tingui un dèficit de serveis municipals obligatoris, que obligui, lògicament, a corregir els resultats, *stricto sensu* que doni l'aplicació dels paràmetres bàsics.

Per tant, entenem que el Pla Únic d'Obres i Serveis, ha de contemplar, com un dels índexs correctors a establir a les bases de distribució del mateix, la mateixa existència dels dèficits de serveis municipals obligatoris. De nou podríem dir que, si existís el Pla Director d'Inversions Locals, això no caldria que estigués aquí; però, lògicament, en no existir en aquest Pla, i tractar-se d'esmenes a l'articulat, ens veiem en l'obligació de col·locar-ho.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Per a un torn en contra a l'esmena 32, en sentit estricte, perquè, quant a l'esmena 30, el nostre Grup parlamentari votarà favorablement incloure aquesta nova lletra f), la taxa comarcal d'atur, en l'apartat primer d'aquest article, i això no contradiu el que fins ara teníem en el Dictamen, i, si més no, la voluntat de la majoria en aquest aspecte, perquè estava introduïda com a factor de correcció, per un factor de correcció, diguéssim, directe, que jugava a favor de..., i el que és cert és que, si analitzem els altres elements de l'apartat primer, els factors de l'apar-

tat primer, veurem que tots tenen una certa estabilitat, o una estabilitat bastant gran, i que no..., és difícil que es produeixin grans variacions en aquests paràmetres del punt primer, i en canvi, en els del segon sí que es poden produir variacions notables en el decurs del temps. Però res obsta a passar aquest punt a) en l'apartat primer i que quedi reflectida la voluntat política, també en aquest cas, de forma clara en el text del Projecte de Llei que ara aprovarem.

Quant a l'esmena número 32, els dèficits dels serveis municipals obligatoris, ja he dit diverses vegades que aquest és un element que, en el conjunt del Pla Director d'Inversions Locals, s'ha de contemplar, lògicament; que, a més a més, la mateixa definició que hem dit abans, en l'article primer, que el Pla Únic d'Obres i Serveis s'ha d'adreçar preferentment al compliment dels serveis mínims i obligatoris i a les obres, també, als serveis mínims i obligatoris de l'article 64, fa que aquest sigui un factor que ja es contempli en el moment de formular el Pla d'Obres i Serveis.

Aquests són elements, per tant, que, de posar-los en el text legislatiu, de posar-los ara, podríem provocar una paralització de la convocatòria del Pla, segurament, i que, lògicament, aquesta, segur que no és la voluntat que..., de ningú d'aquest Grup parlamentari, perquè, entre altres coses, sabem tots, que estem en uns moments, una situació, que normalment hauria d'estar convocat el Pla d'Obres i Serveis, hauria d'estar convocat i el Pla d'Obres i Serveis no està convocat, precisament, perquè manca aquest instrument que avui estem aquí debatent, i que posar-hi algun factor que impliqui, per la manca de no tenir-lo establert, que és, concretament, el dèficit de serveis municipals obligatoris, podria provocar la paralització de la convocatòria i, per tant, anar en detriment del conjunt de municipis; i això, que no és voluntat absoluta de ningú, doncs, entenem que és millor guardar en aquest cas l'esperit que això estigui contemplat en línies generals en el moment de formular el Pla, que segur que es contemplarà en el Pla Director d'Inversions Locals, i que ara es pugui convocar el Pla Únic de manera immediata.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena 38, del Grup parlamentari Socialista. Per fer-ho té la paraula el senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, cada vegada un queda més sorprès per les intervencions del senyor Camp; resulta que abans discutim i diu que sí, que posarà a les bases de distribució el tema dels dèficits infraestructurals i d'equipaments municipals, s'acaba, no es col·loca i diu que això ja està contemplat en el conjunt; no es col·loca ni com una esmena que es presenta o que estableixi dèficits al·legant que el Pla llavors es pot retardar. Escolti, senyor Camp, estem parlant només de les bases de selecció i de distribució, no estem parlant del Pla. El Pla l'ha de formular d'acord amb la Comissió de Cooperació Local, etcètera, etcètera, vull dir, aquí no es retarda res, aquí, simplement, estem, si no és que hi ha una convocatòria de Pla clandestina, aquí el que estem discutint són les bases de selecció i de finançament. Ara, si hi ha alguna convocatòria clandestina al Pla, en tot cas, vostè ens ho aclarirà.

En tot cas, vol dir que estem novament amb el tema dels

20.000 habitants. Vostè ho ha dit : quatre o cinc anys marginals del Pla d'Obres i Serveis, se'ls permet introduir-s'hi a partir del 84, 85, a més a més amb una consignació d'un terç del nombre de municipis que passen de 20.000 habitants, i encara, en aquestes bases, vostès continuen castigant aquests municipis que han estat els menys beneficiats pel Pla d'Obres i Serveis, dient que és un element, un paràmetre corrector indirecte, etcètera. Escolti, si precisament aquestes ciutats són les que presenten els dèficits, segurament, més importants de Catalunya, si aquestes ciutats són les que han hagut d'arrossegar pel seu projecte i pel seu procés d'urbanització, una mancança d'equipaments enorme. Per què vostès castiguen aquestes ciutats de més de 20.000 habitants? Què els han fet, aquestes ciutats? Per què vostès desarticulen les ciutats mitjanes de Catalunya? Què tenen contra ciutats com Vilanova, Vilafranca, Igualada, Manresa, Mataró, etcètera? Què hi tenen contra aquestes ciutats? Jo crec, sincerament, que mereixen un tracte preferencial, haurien de tenir un tracte preferencial en aquesta Llei i passar de ser un element de correcció a la baixa a ser un element de relació directa a la recepció dels fons del Pla d'Obres i Serveis.

En aquest sentit, nosaltres demanàriem que suprimissin aquest text, ens oblidéssim de qui l'ha redactat, i que els municipis de més de vint mil habitants no se sentissin perjudicats per aquestes consideracions que fa el Grup de la majoria, i espero no cansar-lo; espero no cansar-lo defensant els interessos dels municipis de Catalunya, senyor Camp.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President, i, certament, en les intervencions del senyor Esteve Tomàs també hi ha una bona dosi de sorpresa perquè no són quatre o cinc anys que aquests municipis han estat al marge del Pla d'Obres i Serveis, no, sempre, sempre fins fa quatre o cinc anys han estat al marge del Pla Únic d'Obres i Serveis. És a dir, aquestes mitges paraules que vostè diu, realment, són totalment confusionàries i, a més, també contradiu totalment el que vostè defensava abans de treure la referència a l'article 64 de la Llei Municipal, que és la que fa referència als àmbits competencials generals dels municipis, treure-ho del Pla Únic d'Obres i Serveis. Vostè volia només que el Pla Únic d'Obres i Serveis es destinés a serveis mínims. És que Vilafranca no té servei d'aigua o no té llum, o no té... És a dir, és realment contradictori el seu posicionament de fa una estona amb el d'ara. Són aquestes raons les que ens porten, per tant, a mantenir el text del Dictamen i a votar en contra d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara l'esmena número 40, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Bé, el que pretén aquesta esmena del Grup parlamentari del PSUC és modificar el text de l'apartat segon de l'article tercer. Què diu aquest apartat segon? Diu que la determinació dels indicadors representatius i els factors de correcció s'han de determinar, s'han de materialitzar en una fórmula concreta, però que determinarà el Consell Executiu de la Generalitat.

Aquest és un dels temes de discrecionalitat, del qual nos-

altres parlàvem en el torn de totalitat, i és un dels temes que, a criteri del nostre Grup parlamentari, vulnera la legislació emanada d'aquest Parlament de Catalunya.

Per què? Doncs perquè tant la Llei Municipal com la Llei de Diputacions feien reserva de llei expressa a l'establiment, a la fixació de les bases de distribució del Pla Únic d'Obres i Serveis. Per tant, volia dir que les bases de distribució eren quelcom que havíem de regular per llei.

Vostès regulen per llei, però regulen per llei el títol d'aquests paràmetres i diuen : «la fórmula concreta, ja la farem per decret». Lògicament, aquí podrien haver col·locat, no els indicadors que hi han col·locat, cinquanta indicadors més o posar-n'hi només dos. Lògicament, de donar un valor cent al nombre d'habitants i cinc a l'extensió de la comarca, en surten uns resultats. De donar un valor deu a la taxa comarcal d'atur i un valor 200 al nombre de municipis, en surten uns resultats ben diferents en cadascun dels casos.

Per tant, el que planteja el nostre Grup parlamentari és que la materialització d'aquesta fórmula concreta no la pot fer sobre la base de la Llei, i és injustificable, políticament parlant, que s'estableixi per decret del Consell Executiu de la Generalitat. I el que plantegem és que aquests indicadors es materialitzin en una fórmula concreta i que s'instrumentalitzin, lògicament, aquesta fórmula concreta en el marc del Pla Director d'Inversions Locals. Per què? Perquè això permetria la participació paritària Generalitat/ajuntaments en l'establiment d'aquesta fórmula concreta, i si vostès volen saltar-se la reserva de llei mitjançant una Llei posterior d'aquest Parlament de Catalunya, lògicament de rang inferior, el que és evident, el que és evident és que el tap que hi podem col·locar en això és fer participar els municipis, i que si ho volen fer per decret hi hagi d'haver la participació paritària, juntament amb el Consell Executiu de la Generalitat, dels municipis a qui directament afectarà el Pla Únic d'Obres i Serveis.

Per tant, es tracta de ficar un tap a actuacions discrecionals sobre les quals —ho repeteixo— a més a més hi ha reserva de llei.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : President, si pogués ser possible, m'agradaria poder acumular el torn en contra de l'esmena 41, que és també sobre el mateix apartat, i fa referència al tema que estem debatent.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord, té la paraula per defensar la seva esmena el representant del Grup parlamentari Socialista, senyor Esteve Tomàs. *(Pausa.)*

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President, senyores i senyors diputats, per defensar alhora la 41, la 42 i la 43, així el senyor Camp podrà fer el torn en contra més ampli.

És clar, som davant del que dèiem i, agafant el fil conductor de la discussió sobre els municipis de més de 20.000 habitants, ens trobem que aquests municipis, per posar exemples, els altres tenen altres serveis mínims, tenen com l'enllumenat públic, el cementiri, la recollida de residus, la neteja viària, l'abastament domiciliari d'aigua potable, clavegueres, accés al nucli de població, pavimentació i conservació de les vies públiques, control d'aliments i begudes, parcs públics, biblioteca pública, mercat i tractament de residus, protecció civil, presta-

ció de serveis socials, prevenció i extinció d'incendis, instal·lacions esportives d'ús públic, escorxador, transport col·lectiu urbà de viatgers i protecció del medi.

Això són els serveis mínims, que són els que haurien d'afrontar aquests municipis de més de 20.000 habitants que vostès situen amb un element, amb un índex corrector a la baixa.

Però, és clar, tot això s'ha de materialitzar, evidentment, amb una fórmula on aquests elements, aquests factors de correcció, aquest factors directes o indirectes donin aquesta materialització per després poder desplegar el Pla.

Resulta que, és clar, això és el que pertocaria perquè és la base fonamental de la Llei Municipal amb la creació de la Comissió de Cooperació Local i la Comissió de Govern Local i les seves facultats, no al Consell Executiu de la Generalitat, sinó a aquesta Comissió paritària que ve de la mà, d'una banda, el 50%, de l'Administració de la Generalitat, que coneix l'administració a través de la seva funció —diguem-ne— de govern nacional, i de la mà dels ens locals que coneix tota la problemàtica que tenen els ens locals.

Per tant, nosaltres creiem que no correspon, en absolut, al Consell Executiu materialitzar aquesta fórmula sinó que correspon, perquè ho diu la llei, perquè ha de reflectir l'esperit de la Llei Municipal, correspon a aquesta Comissió de Cooperació Local, determinar aquestes fórmules, aquestes materialitzacions.

Creiem que, si no es fa així, que si és realment el Consell Executiu de la Generalitat, sí que novament tenim una mostra més de la marginació a què estan sotmesos els ens locals, els municipis, les comarques i la resta d'ens —mancomunitats, etcètera—, respecte a la formulació d'un tema tan important com és el Pla d'Obres i Serveis.

Evidentment, a l'esmena 42 tornem a reiterar que d'aquest concepte n'ha de formar part el tema de la renda i el tema dels dèficits de les infraestructures. Creiem que no queda clar en els paràmetres aprovats i reiterem que encara som a temps d'aprovar-los, encara som a temps a donar confiança que dintre d'aquests paràmetres consti la realitat dels dèficits que té cadascun dels municipis; dèficits infraestructurals i dèficits d'equipaments. I, finalment, no estem d'acord, com diu el Projecte de Llei, que aquelles quotes comarcals que no siguin cobertes amb les peticions dels seus municipis es destinin a altres comarques.

Precisament, precisament senyor Camp, senyores i senyors diputats, una de les virtuts que significa la coordinació dels esforços de les administracions actuant respecte que els ciutadans rebin, com a mínim, els serveis als quals tenen dret, és aquesta funció de coordinació i, especialment, la del nostre Govern de la Generalitat és impulsar que es facin les obres i serveis per a la cobertura d'aquests mínims, no d'inhibir-se'n, i vostès proposen una inhibició. Si els municipis, si els ens locals de la comarca no presenten prou programes, aquells recursos o aquella part de quotes es destina a altres comarques. Pensem que això no és just, que vostès, abans d'haver escrit aquestes ratlles, havien d'haver escrit o contemplat que des de les comarques, bé a través d'altres projectes, bé per la via de consens comarcal, bé per via de les mateixes diputacions provincials, per què no?, s'impulsin els projectes suficients que donin cabuda a la quota comarcal assignada.

Creiem que la funció d'impuls, la funció de vigilància, la funció de coordinació, la funció que vostès han de vetllar perquè tots els ciutadans tinguin aquests serveis mínims els pertoca i, per tant, no és just, no els correspon ni té cap to de política progressista que vostès excloguin una part de les quotes comarcals aquelles comarques que, segurament, no han tingut els estímuls suficients per cobrir-la totalment.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, fa un moment, quan el portaveu del Grup del PSUC defensava l'esmena número 40 ens deia i cridava l'atenció que això era una flagrant contradicció i una deslegalització —concretament utilitzava «deslegalització»— amb les previsions de la Llei de Diputacions. Ara, fa un moment, el portaveu del Grup Socialista ens diu que no el Govern de la Generalitat, no, la Comissió de Cooperació Local de Catalunya ha de fixar, ha de fixar la fórmula concreta; la Comissió de Cooperació Local de Catalunya. És a dir, sí que realment hi ha una diferència de lectura tan enorme aquí que hem de concloure amb dos punts molt clars. Un, que sí que en el Pla Director d'Inversions Locals a Catalunya en el seu moment s'haurà de contemplar, entenc jo que s'haurà de contemplar perfectament aquesta fórmula, dins del context general del Pla, s'haurà de contemplar, un. Dos, que la Comissió de Cooperació Local de Catalunya no té cap funció normativa per haver d'establir quina és la fórmula concreta. La Comissió de Cooperació Local de Catalunya té una funció de participació en l'elaboració del Pla, de participació en l'elaboració del Pla. Què diu l'article 173.2 de la Llei Municipal i de Règim Local? Diu : «Correspon a la Comissió de Cooperació Local de formular el Projecte del Pla Director i els programes anuals», que en aquest cas tenim, referint-se al Pla Únic d'Obres i Serveis.

És a dir, que el que ha de fer la Comissió, el que ha de fer la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, que és molt important i que és on hi haurà una participació de totes les administracions implicades, és aplicar els criteris legals, però no pot substituir el Govern dictant normes concretes. No pot substituir el Govern en la seva funció normativa.

El Govern convoca el Pla, fixa la fórmula de determinació, i, després, qui selecciona, qui realment formula, qui determina les obres concretes que s'han de fer és la Comissió de Cooperació Local de Catalunya. Aquest és, entenc, l'esperit amb què està redactat aquest punt, i estic segur, també..., que..., no sé si immediatament en aquesta propera convocatòria de Pla, que, evidentment, no n'hi ha cap de clandestina, però la propera convocatòria de Pla, en no estar constituïda la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, serà difícil escoltar-la, però estic segur que seria una bona tècnica, que quedés —en el desplegament posterior d'aquesta Llei— reflectit que, per fixar aquesta fórmula, s'ha d'escoltar la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, i aquí estaria fent cadascú la seva funció; uns, fent la funció normativa, i, en aquest cas, els altres fent la funció de participació. La funció normativa, que es pot fer a base de normes amb rang de llei o de rang inferior, com saben tots vostès.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Substanciades ja totes les esmenes de

l'article tercer, hem de passar ara a la seva votació.

Passem a votació ara l'esmena número 23, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions.

Passem a votació ara la 24 i la 25, que totes dues són de supressió.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena número 26, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions.

Posem a votació, ara, l'esmena 27.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions.

Les esmenes 27 i 28, que totes dues són de supressió, són les que ara posem a votació.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

(*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES : Senyor President, l'esmena 27 és la que acabem de votar.

El Sr. PRESIDENT : Sí, oi? Doncs, la 28.

El Sr. VIVES : Per tant, hauríem de votar la 28 sola.

El Sr. PRESIDENT : Sí, la 28, és veritat, sí.

Per tant, els qui siguin favorables a aquesta esmena número 28, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions.

Ara som a l'esmena número 29.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena número 30.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Som ara a l'esmena 31.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Posem ara a votació l'esmena número 32.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Ara som a les esmenes 33 i 34, que són de supressió. Les podem votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 49 en contra i 14 abstencions.

Posem a votació, ara, l'esmena 35.

Els qui siguin favorables a l'esmena 35, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions.

Se sotmet a votació ara l'esmena número 36.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions.

Sotmetem ara a votació l'esmena 37.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 53 en contra i 10 abstencions.

Som ara a les esmenes 38 i 39, que ambdues són de supressió; per tant, les podem votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 25 vots a favor, 49 en contra i 10 abstencions.

Som ara a l'esmena número 40.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Tenim ara a la vista l'esmena 41.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Som ara a l'esmena 42.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions.

Finalment, l'esmena número 43.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 54 en contra i 10 abstencions.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest article 3.

(*Ll. Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Digueu.

El Sr. CAMP I BATALLA : Senyor President, essent l'esmena 30, la que s'ha aprovat del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, una esmena d'addició, s'entén, per tant, que quedaria modificat el text del Dictamen i se suprimiria la mateixa referència a l'apartat segon.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, votarem tal com diu el senyor Camp, i, per tant, incorporada l'esmena.

Bé, anem ara a la votació, doncs, del text del Dictamen amb aquesta addició.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 54 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Bé, sembla que és aconsellable que ara deixem les coses aquí, per reprendre després a la tarda. Aquesta Presidència ha de fer present que ha estat sol·licitada i acceptada la posposició de les preguntes 13393, 13397, 13416 i 13388 per a la sessió plenària vinent, que són les números 3, 4, 6 i 7 de la nostra llista d'avui.

Per tant, havent-se reduït tant el nombre de preguntes, començarem a dos quarts de cinc i se substanciaran, naturalment, a continuació.

Se suspèn la sessió.

(*Són les dues en punt del migdia.*)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i vuit minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, I. Sra. Secretària Tercera i I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i pels lletrats Sra. Andreu i Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació,

de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Es reprèn la sessió.

Preguntes

La primera pregunta que correspon formular és la que adreça al Consell Executiu l'Illustre Diputat senyor Santiago Riera, a qui tinc el gust de donar la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el conjunt forestal de Baga de Nou Comes - Clot,
a la comarca del Berguedà*

El Sr. RIERA I OLIVÉ : Gràcies, President. Senyores diputades, senyors diputats, si vostès van a Berga aquests dies, aprofitant les diades de Nadal —és una ciutat acollidora, segur que gaudiran d'anar-hi—, veuran una pancarta que diu : «Salvem la Finca de l'Estany»; aquesta pancarta expressa la inquietud de molts ciutadans d'aquelles contrades que una zona important forestal, el conjunt forestal situat al nord-est del massís dels rasos de Peguera, en uns indrets anomenats Pla d'Estany, Serra de les Arades, el Clot de la Molina i la Baga de Nou Comes, doncs, tingui una erosió important, ja que sembla ser que el Consell Executiu de la Generalitat ha donat uns permisos tant per obrir una pista forestal, com per desforestar, com per fer una tala en un lloc on possiblement hi ha l'última gran fageda de la Catalunya oriental.

Certament, aquests permisos s'han donat a una empresa que s'ha constituït no fa pas molt, que ha comprat aquesta important finca, i, aleshores, sembla ser que aquests permisos s'han donat sense el previ coneixement, el previ coneixement de la importància ecològica d'aquesta zona.

És per això, i davant de la preocupació ciutadana sobre aquest tema, que fem aquesta pregunta, per tal que el Consell Executiu ens respongui quin és el seu capteniment per a la protecció i millora d'aquest conjunt forestal.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre Diputat. Per contestar aquesta pregunta, té la paraula l'Illonorable Conseller d'Agricultura, senyor Miró.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Josep Miró i Ardèvol) : Gràcies, senyor President. Per tranquil·litzar el senyor Diputat, voldria informar-lo que, en contra de la informació que ell té, no s'ha lliurat cap permís per fer cap tala; al revés, hi ha, en relació amb l'àrea que ell apunta, obert un expedient de sanció del 31 d'octubre per obrir, no un camí, sinó una rasa d'uns 25 metres, que va donar lloc a la tala d'uns 70 arbres —parlo de memòria— de quinze centímetres, i aquest expedient farà curs i en el seu moment, doncs, es resoldrà amb una sanció.

D'altra banda, no s'autoritzarà cap tala, precisament per la seva importància —com succeeix en altres indrets—, importància forestal de Catalunya, fins que no existeixi redactat un pla tècnic de gestió i millora forestal. Aquest és un requeriment que es fa en aquells casos on l'interès forestal de l'indret fa recomanable un estudi previ acurat per veure què pot passar i en quines condicions es pot produir abans de donar qualsevol

autorització administrativa, cosa que evidentment no es fa amb les explotacions forestals d'un altre nivell o que tenen un menor interès des del punt de vista de la qualitat dels arbres que la configuren.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Té la paraula per replicar l'Il·lustre Diputat senyor Santiago Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ : Gràcies, senyor President. Només per dir que agraeixo les paraules del Conseller, agraeixo aquestes noves, que estic segur que farà arribar, doncs, a tot l'Àmbit de Recerques del Berguedà, que és una de les entitats que més ha treballat per tota aquesta preocupació important d'aquelles contrades, i, per tant, doncs, li reclamaria, vaja!, li agrairia, doncs, que en tant que no hi hagi un estudi exhaustiu de tot això, tal com està, es procedeixi, doncs, a intentar fer alguna cosa en aquella zona, ja que penso que podrien passar fets que tots, aleshores, al final, ens en penediríem.

Moltes gràcies, senyor Conseller. Gràcies, senyor President.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el programa Blanc o Negre, de TV3*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. La segona pregunta és la que formulen els Il·lustres Diputats senyor Marçal Casanovas i senyor Víctor Torres. Per formular-la, en nom d'ells, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors diputats, les persones que vàrem veure el programa *Blanc o Negre*, de TV3, el dia 26 de novembre vàrem poder constatar que es va produir una petita seqüència, però que no per ser petita va passar desapercebuda a molts telespectadors que ens han expressat llur indignació : es tractà, purament i simplement, d'una burla, d'una befa a l'ensenyament d'un gran país, efectuada de manera grotesca per un personatge que intervé esporàdicament en aquell programa.

Malgrat les seves escasses dimensions, el nostre Grup no vol deixar passar per alt aquesta actuació barroera per dues raons fonamentals : la primera, perquè és inadmissible que s'utilitzi un símbol oficial d'un país estranger, sigui el que sigui, amb el propòsit de ridiculitzar-lo públicament; segona, perquè es tracta en aquest cas, en aquest cas concret, no pas d'un país qualsevol, sinó de la República Francesa, amb la qual el nostre país, Catalunya, està mantenint des de fa molt temps excel·lents relacions.

Recordin, si no, senyores i senyors diputats, que són molts milers els voluntaris catalans que han mort sota els plecs de la bandera francesa durant les dues guerres mundials i en les rengleres de la resistència al feixisme internacional.

Recordin, senyores i senyors diputats, que la nostra institució nacional, la Generalitat, va trobar hospitalitat i comprensió en aquest país amic, durant les llargues anyades de la travessia del desert. I no oblidem que els nostres compatriotes, els catalans de la Catalunya nord, agermanen amb el mateix respecte la bandera tricolor i l'ensenyament dels catalans. Sabem i ens en felicitem que el President de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, l'Honorable Carles Sentís, ha adreçat una carta d'excuses al senyor Cònsol general de França a Barcelona. Però nosaltres creiem, que, tractant-se d'un mitjà de comunicació oficial tan important com és TV3 la direcció de la qual depèn del

Govern català, és necessari que el Consell Executiu com a responsable institucional d'aquest mitjà informatiu s'excusi oficialment i complidament prop de les autoritats consulars franceses acreditades a Catalunya. I és per aquestes raons que adreçem la següent pregunta al Consell Executiu : donat que es tracta de la televisió pública catalana, pensa el Govern de la Generalitat presentar algun tipus d'excuses al Consolat francès acreditat a Barcelona?

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies Il·lustre senyor Diputat. L'Honorable Conseller senyor Bassols té la paraula per contestar aquesta pregunta.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Agustí Bassols) : Senyor President, senyores i senyors diputats, en primer lloc desitjo fer constar que comparteixo les expressions de l'Il·lustre Diputat senyor Torres en ordre a la censura d'aquest gest lamentable que va realitzar en aquest programa *Blanc o Negre* un dels actors esporàdics certament que intervenia. Però també, al mateix temps, penso que és d'interès que se sàpiga que es tracta d'un programa que s'emet en directe, i per tant, és difícil tot control previ i que això allunya, podríem dir la responsabilitat de la direcció del programa i de la direcció de TV3, davant d'actituds, de gestos com aquest, que s'hi puguin produir. Jo creia que l'Il·lustre Diputat potser desconeixia el fet que el President del Consell de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió s'havia excusat al Cònsol francès —no obstant, aquesta, podríem dir, impossibilitat de control previ—, però que no coneixia el fet que s'havia donat aquesta excusa, i pensava que aquest tema quedava liquidat i que no era necessària una intervenció del Consell. Segueixo pensant el mateix, a la vista de la resposta del Cònsol de França, que ha tingut la gentilesa de contestar en el sentit de dir que ell creu que s'ha de treure importància a aquest fet, i que no li dona més valor que el d'una simple, diu, *plaisanterie de mauvais goût*. No obstant això, no hi ha inconvenient, en absolut doncs, que per part de qualsevol membre del Govern i en nom del mateix, es repeteixi aquesta excusa, malgrat, com dic, de tractar-se d'un incident que el mateix país que se'n podria sentir ofès és el primer a dir que el dona per liquidat.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, el temps del senyor Torres se li havia exhaurit, però si vol dir-ho, però si us plau, molt i molt breument.

El Sr. TORRES : Efectivament, senyor Honorable President, únicament agrair a l'Honorable Conseller les explicacions que m'ha donat, i jo recullo la seva oferta que, malgrat tot, el Consell Executiu adreci, complementàriament, les seves excuses a l'autoritat consular francesa a Barcelona.

Moltes gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre la construcció de la presa del riu Montsant*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Passem a la propera pregunta, que és la que formula l'Il·lustre Diputat senyor Ramon Aleu al Consell Executiu. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ramon Aleu.

El Sr. ALEU : Moltes gràcies, senyor President. Al *Diari de*

Tarragona del 5 de desembre va aparèixer una informació on es fa referència a una entrevista que l'Honorable Conseller d'Agricultura va concedir a un grup d'ecologistes, grup d'ecologistes que s'ha manifestat repetidament en contra de la construcció de la presa del riu Montsant, i evidentment aquests senyors defensaren en l'entrevista l'oposició a la construcció de la presa. Amb aquesta referència, i sempre referint-nos exclusivament a la primera informació que va sortir, exposaven en boca del Conseller una posició ambigua respecte a la construcció de la presa, i això ens va preocupar, francament. La premsa d'avui aclareix quina és la posició de la Conselleria inequívocament favorable a la construcció de la presa, de què ens alegrem perquè aquest projecte pot beneficiar d'una manera definitiva l'economia d'una sèrie de pobles, com són: Margalef, la Bisbal de Falset, Cabassers, la Palma d'Ebre o la Vilella Baixa, sense fer cap destrossa ecològica, ni pel volum, ni per les característiques, ni per la superfície inundada a la vall del riu Montsant, que l'obra comporta.

Però jo he volgut mantenir la pregunta per saber, donat que ja s'ha rebut l'oferiment de condicions de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, on s'autoritza la construcció de la presa, i s'anuncia la reserva de cabals de 5,3 hectòmetres cúbics del riu Montsant, voldria saber les previsions de calendari que té la Conselleria. Concretament les preguntes serien: quan es pot licitar l'obra? Quan es pot començar? Quan es redactarà el Projecte de regadiu? Crec que una resposta ràpida a aquestes preguntes tranquil·litzaria definitivament una gent que darrerament està intranquilla, sobretot a la vista de les últimes notícies de premsa que havien sortit.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre Diputat. Contestarà aquesta pregunta l'Honorable Conseller senyor Miró.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor President, celebri que sigui innecessari reiterar quina és la posició del Departament, per altra banda, prou coneguda, la de tirar endavant l'embassament de Margalef, perquè no hi ha res que recomani modificar una decisió feta de temps; s'ha arribat, des de fa poques setmanes, a la conformitat per part de la Comissaria d'Aigües. La nostra previsió és que dins del primer semestre de l'any que ve podem començar les obres, o, almenys, si no les obres, almenys sí la corresponent licitació. Quan estarien fets els regadius: aquesta és una pregunta que vostè m'ha formulat, així de forma sorpresiva, no estic en condicions tècniques en aquest moment de donar-li una resposta amb suficient rigor, però em comprometo a enviar-li per escrit una previsió sobre aquesta, perquè pugui estar tranquil, com poden estar tranquils els altres habitants de la zona, que em consta que hi estan, perquè una cosa és el que pugui dir un grup de persones molt respectables, per altra part, i una altra cosa és la decisió de l'Administració de Catalunya, el Departament d'Agricultura, en aquest cas.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. L'Il·lustre Diputat desitja afegir-hi alguna cosa?

El Sr. ALEU: Però, molt breument. Senzillament, per agrair la resposta i segon per matisar potser la pregunta dels regadius. Jo el que preguntava no era quan estarien fets els regadius, no cal que m'ho contesti per escrit, sinó quines previsions hi havia per a la redacció del projecte de regadiu, imprescindible

per a la concessió definitiva dels cabals d'aigua, o sigui, en qualsevol cas, accepto que en aquests moments no em pugui contestar, i en el moment que el Conseller, doncs, pugui contestar-me ho pot fer.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem ja a la darrera pregunta del torn corresponent a les preguntes, que és la que formula l'Il·lustre Diputat Francesc Padullés, a qui tinc el goig de donar la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
les obres a la carretera C-1413,
al terme de Castellgalí*

El Sr. PADULLÉS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyor diputats, senyor Conseller de Política Territorial, fa bastant temps, jo diria que alguns anys, fins i tot, que tots els habitants del Bages demanàvem que els esllavissaments que es produïen en la carretera comarcal 1.411 en el terme de Castellgalí, es tractessin d'evitar per la via d'enderrocar una part de la muntanya. Això s'està duent a terme, en aquests moments, fa cosa d'uns deu dies que s'ha començat, però s'han produït una sèrie..., al meu entendre, de falta de previsió, per part de la Conselleria, perquè tot el trajecte, és a dir, tot el trànsit que passava per aquella carretera havia de trobar alguna forma de sortida. En no fer aquestes previsions, ens hem trobat que el trànsit s'ha col·lapsat de tal manera per una única via que fa que per venir de Manresa a Barcelona es tardí, en alguns casos, fins a tres hores. Per això ve la pregunta, és a dir: quines mesures va prendre en el seu moment el Consell Executiu en relació amb aquest enderrocament d'una part de la carretera?

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. L'Honorable Conseller d'Urbanisme i Obres Públiques, senyor Bigatà, té la paraula... De Política Territorial, també.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà): Senyor President, senyores i senyors diputats, d'acord amb l'Il·lustre senyor Diputat, que aquest era un fet que a tots ens preocupava, jo haig de manifestar que des de la Conselleria i també tots els grups polítics ens manifestaven la problemàtica de remoure aquestes 15.000 tones de roca que corresponen precisament a la població de Castellgalí. Des de la Conselleria sempre s'havia anat vigilant, pel servei de conservació, fins que les darreres pluges ens han fet que prenguéssim, jo personalment, la decisió, a mitjan octubre, de declarar d'urgència l'arranjament d'aquest tram pel perill públic d'un esllavissament, com deia molt bé l'Il·lustre senyor Diputat, que hagués pogut provocar un dany realment irreparable. Aleshores, davant d'aquest fet, ja no podent esperar més, i davant d'aquesta urgència, es va decidir... Jo entenc el problema, però és clar, estem parlant d'un lloc, d'una carretera, en què en aquests moments hi ha dies que hi ha intensitats de 14.000 a 15.000 vehicles d'intensitat mitjana diària i, fer un desviament d'un tipus de carretera, sempre és problemàtic. Aleshores, es va prendre la decisió, davant d'una urgència pública, i es va comunicar a tots els ajuntaments el 4 de desembre, abans de començar, i voldria fer una observació: a l'Ajuntament de Pont de Vilumara se li va co-

municar verbalment, verbalment, perquè en cap dels escrits ni dels anuncis, els mitjans de comunicació, premsa i ràdio, i els mateixos usuaris, que se'ls va repartir dies abans que hi hauria aquesta problemàtica, menys els caps de setmana, menys els caps de setmana, no s'hi parlava del desviament pel lloc més curt, que era el Pont de Vilumara, perquè enteníem que es produiria un gran col·lapse. Però, és clar, hi ha una cosa que és aquella realitat que tots els que viuen i treballen per aquesta zona saben per on escapolar-se pel lloc més curt, i és pel Pont de Vilumara, i aleshores això ha provocat, realment, una problemàtica difícil. Darrerament, s'ha situat, d'acord amb l'Ajuntament de Pont de Vilumara, un semàfor; la Jefatura de Tráfico ens ha ajudat també a regular; els camions no els deixem passar, però el que no podem evitar és que la gent conxedora dels llocs per passar d'una manera més ràpida, més urgent, se'ns hi van situant. Aleshores, es va dir, pels llocs alternatius, i es va dir —ho repeteixo—, als ajuntaments afectats, als usuaris, i a través dels mitjans de comunicació. Aquest és el problema. Només li vull dir, finalment, que aquestes darreres pluges d'aquests dos o tres dies, d'aquest cap de setmana passat, ens obliga a tenir tancat aquest cap de setmana. Ho lamentem; en tot cas, hem avisat —jo li puc ensenyar a l'Il·lustre senyor Diputat— els usuaris, ja ahir es va començar a repartir que el cap de setmana quedarà tancat, per fer possible que el 23 definitivament aquestes 15.000 tones de roques hagin pogut ser desplaçades i hàgim evitat, amb el mínim perjudici —que aquesta ha estat la voluntat tal com s'ha planejat—, amb un fet que el seu perjudici hagués pogut ser molt important, si s'hagués produït un esclavissament de la importància que representava aquesta muntanya, en fi, aquest fet, aquest turonet a prop de Castellgalí. Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'Il·lustre Diputat té la paraula per replicar?

El Sr. PADULLÉS : Gràcies senyor President. Bé, estem d'acord, senyor Conseller, que calia fer-ho, i estem d'acord que és una carretera que hi ha un trànsit de 10.000 vehicles i a vegades, alguns dies més, els finals de setmana segurament més. Però, en tot cas, jo crec que el que jo deia abans, la falta de previsió, ha existit. És a dir, s'ha avisat tothom i no se'ls ha dit el camí més curt, però vostè reconeix que, és clar, la gent coneix el camí més curt. Però ara s'ha pres la mesura que els camions no hi passin, que passin per la general. Això s'hagués pogut fer el primer dia, per exemple; l'altra és senyalitzar una altra via, que és la carretera de Marganell, que també és una carretera que es tarda aproximadament el mateix temps que anant pel Pont de Vilumara.

És en aquest sentit que jo deia el tema de falta de previsió. I del que em faig també ressò, i per això la pregunta, és perquè l'alcalde de Pont de Vilumara i l'alcalde de Sant Vicenç són dos alcaldes que han manifestat públicament que no van conèixer, en el seu moment, les previsions i que han hagut d'actuar sobre la marxa, i en aquest sentit, jo no desconfio pas de la paraula de l'Honorable senyor Conseller, evidentment, però, jo haig de recollir també les opinions dels alcaldes d'aquella zona i aquesta és la seva opinió. En tot cas ja les contrastarem en un altre moment.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

**Projecte de Llei
per la qual s'estableixen els Criteris de Finançament
del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya
i les Bases per a la Selecció, la Distribució
i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi**

Bé, ja s'han substanciat les preguntes que corresponien a aquest punt de l'ordre del dia, i reprendrem la tasca on l'havíem deixat al matí, en l'article 4, l'esmena 44 del Grup parlamentari Socialista. Per defensar aquesta esmena... *(Pausa.)* No hi ha torn a favor, per tant, tampoc en contra. L'esmena 45 m'indiquen que tampoc. Correspondria l'esmena 46, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Agruparíem les esmenes 46 i 47, esmenes a l'apartat segon de l'article 4, que és el que fa referència a les bases de selecció de les obres a incloure en el Pla únic d'Obres i Serveis.

El que plantegem nosaltres, des d'aquesta concepció diferent de la que té Convergència i Unió del Pla Únic d'Obres i Serveis, és la supressió d'aquell aspecte, d'aquell apartat que diu que es primaran aquelles sol·licituds que contemplin projectes d'interès col·lectiu que transcendeixin la població del municipi. Això em sembla lògic, em sembla important; però diu que també primaran aquells projectes que complementin un pla d'iniciativa de la Generalitat.

Nosaltres hem dit a bastament en aquest debat que entenem que el Pla Únic d'Obres i Serveis res té a veure amb els plans d'iniciativa de la Generalitat, que han de ser plans destinats estrictament de dèficits locals, a obres bàsiques, a serveis indispensables, i que una actuació de la Generalitat al marge de la voluntat dels ajuntaments no pot, en cap cas, condicionar els diners del Pla Únic d'Obres i Serveis, que és el que es produirà de l'aplicació del text la supressió del qual plantegem, que la Generalitat decideixi que tal o tal obra, en un punt concret de Catalunya o en el conjunt de Catalunya, és prioritària i, a partir d'aquí, les necessitats, els dèficits, les obres bàsiques, els serveis indispensables de molts ajuntaments es poden veure condicionats per una decisió que no correspon, estrictament, a l'àmbit local de Catalunya.

En conseqüència, el que plantegem és que, si aquesta actuació, és a dir, si en el marc del no nat Pla Director es produís l'actuació conjunta Generalitat-ajuntaments, això podria estar aquí, però com que, lògicament, com que no hi ha cap marc d'acord, de posada en comú d'iniciatives de la Generalitat i iniciatives dels ajuntaments, lògicament no podem estar d'acord a condicionar diners locals, estrictament per decisions de govern.

I l'esmena número 47, en la qual plantegem la desaparició de l'apartat tercer d'aquest mateix article 4, perquè entenem que respon a una arbitrarietat total i absoluta, que vulnera l'autonomia municipal i que són paràmetres els que s'esmenten aquí, no utilitzables amb valor de llei, amb valor universal; que poden estar tots als màxims nivells i ser imprescindible una actuació del Pla Únic d'Obres i Serveis. És a dir, la capacitat econòmica real, l'esforç fiscal, la població, els ajustaments de plans anteriors, el nombre de nuclis de població, lògicament,

no poden ser eixos, no poden ser paràmetres universals a l'hora de seleccionar les obres, perquè poden existir dèficits, sobretot en zones de gran concentració humana, de gran concentració urbana, poden existir dèficits que facin necessària l'actuació del Pla Únic d'Obres i Serveis.

Lògicament, vostès hi ha col·locat aquí una de les seves esmenes, el fet que qualificava bé el Diputat senyor Curto, d'ingènues, una esmena que diu que serà un criteri bàsic el fet d'estar situat en zones directament afectades per la implantació d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica.

Lògicament, aquest pot ser un eslògan que a vostès els sigui d'utilitat en determinats indrets, on, per cert, hem rebut una munió important de cartes i de votacions del seu mateix Grup a la Diputació de Tarragona i moltes alcaldies d'aquelles contrades que critiquen aquesta actuació de vostès en aquesta Llei, però, en qualsevol cas, l'arbitrarietat amb la qual s'han tractat d'aquests temes, la no-taxació en via de llei, és a dir, no respondre a la reserva de Llei, de fixar clarament amb quina fórmula s'aplicaran aquests paràmetres, converteix aquest afegit en un eslògan, en qualsevol cas útil des del punt de vista electoral, segur, però, evidentment, ineficax a l'hora de garantir que els recursos de l'antic canó energètic reverteixin sobre aquelles poblacions afectades per serveis d'instal·lacions d'energia elèctrica.

Nosaltres entenem que no és això; que si un municipi que vostès entenen que ha de rebre compensacions com a conseqüència de tenir ubicades en el seu territori centrals nuclears, li torno a repetir que nosaltres no estem per la via de les compensacions. Si vostès entenen que ha de ser així, el que han de fer és arbitrar plans que permetin que puguin rebre aquests diners al marge del Pla Únic d'Obres i Serveis. Però, és clar, senyor Camp, de nou el vell problema. Per fer això, vostès havien d'haver fet el Pla Director, que és el que no han fet.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per contestar el torn el contra, té la paraula l'Il·lustre senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'article 4 del Dictamen és l'article que ens parla de les bases de selecció. A l'article 3 hi havia els criteris de distribució pels quals, partint d'una base territorial comarcal, es distribuïen els recursos. Ara, un cop s'han distribuït els recursos amb base comarcal, ens trobem a l'article 4 que estableix els mecanismes que s'han d'utilitzar per adjudicar obres, per concretar, més ben dit, obres en el marc de cada comarca.

Quins són els factors que s'han de tenir en compte per a aquestes bases de selecció d'obres i serveis? El punt primer ho diu clarament : «a) La naturalesa de l'obra a realitzar o dels serveis a prestar; b) Les característiques de l'ens local beneficiari; c) El nivell actual de prestació del servei i la infraestructura necessària». És a dir, tres factors molt importants : naturalesa de l'obra a realitzar, característiques de l'ens local beneficiari, i el nivell actual de prestació dels serveis i la infraestructura necessària; allò que abans ha sortit, aquest matí, més d'una vegada aquí, a les bases de selecció, trobem com un dels factors a tenir en compte, en el moment de seleccionar les obres que ha de contemplar el Pla d'Obres i Serveis. Doncs, bé, aquests elements són, d'alguna manera, els que es desenvolupen i es concreten després en els apartats 2 i 3.

En l'apartat segon estableix que, quant a la naturalesa de l'obra a realitzar s'ha de donar prioritat als serveis mínims i obligatoris i que es primaran aquelles sol·licituds que contemplin projectes d'interès col·lectiu que transcendeixen el de la població del municipi, és a dir, de caràcter supramunicipal, i projectes que complementin un pla d'iniciativa de la Generalitat, en la línia del que hem dit aquest matí, de planejar plans impulsats per la Generalitat, que tenen un vessant, lògicament, de prestació de serveis, de concreció de serveis a nivell, estrictament, municipal.

Doncs bé, aquesta sèrie de factors, quant a l'obra a realitzar, després es complementen, en el punt tercer, referent a les característiques del municipi beneficiari. Hem vist que el punt segon feia referència a la naturalesa de l'obra; el punt tercer fa referència a les característiques dels ens locals beneficiaris i estableix tota una sèrie de paràmetres per veure aquestes característiques, i són aquests paràmetres que el senyor Maties Vives deia que s'havien de suprimir. Són aquests paràmetres : la capacitat econòmica real, l'esforç fiscal, la població, els ajuts obtinguts en plans anteriors, el nombre de nuclis de població i el fet d'estar situat en zones directament afectades per la implantació d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica. És a dir, tots aquests paràmetres són necessaris per determinar dins d'una comarca quines obres són les que s'han d'introduir en el Pla Únic d'Obres i Serveis.

Entenem, per tant, que, tal com està, el text del Dictamen és complet i que no s'escau la votació favorable de les dues esmenes del Grup del PSUC. Val a dir també que quant a la inclusió de la lletra f), la de la referència a les zones directament afectades per la implantació d'instal·lació de producció d'energia elèctrica, no és cap ingenuïtat, lògicament juga com un factor favorable a aquestes zones dins de cada comarca i, a més a més, també s'ha introduït el mateix en l'article 3, és a dir, en el moment de la distribució global per comarques. És a dir, aquestes zones tindran, realment, un factor favorable, tant en la distribució per comarques com després en la distribució interna de la comarca a favor dels municipis directament afectats.

Lògicament, hi ha també altres mecanismes per poder compensar aquestes zones que tenen la càrrega, perquè realment és una càrrega tenir instal·lacions d'energia nuclear i, concretament, energia elèctrica, més concretament nuclear, en els seus termes municipals, i aquestes possibilitats també es poden contemplar dins el conjunt de mecanismes que estan previstos en aquest Pla Únic d'Obres i Serveis. Gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'esmena número 48, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, a l'esmena número 48 el Grup Socialista planteja un criteri que ens sembla que és fonamental pel que fa referència a les bases que s'han de tenir en consideració per a una obra que sigui inclosa en el Pla d'Obres i Serveis. A nosaltres ens sembla que, a més dels criteris generals que aquí s'han especificat, n'hi ha un altre que és fonamental, que és el de les necessitats dels municipis. Ens trobem que, en aquests moments, a Catalunya encara hi ha un desequilibri molt important en els serveis que un municipi pot prestar, i pensem que hauríem d'establir uns serveis mínims obligatoris

per a cada municipi, que estiguessin degudament atesos, i fins que això no estigui fet, ens sembla que els altres criteris, si bé són molt importants, d'alguna manera haurien de quedar subsumits en aquest.

Per tant, d'alguna manera pensem que un element fonamental perquè una obra pugui ser inclosa en el Pla d'Obres i Serveis és que sigui una obra necessària dintre d'aquests serveis mínims que els municipis han de prestar.

Per altra banda, tots sabem que en aquests moments, si fem una anàlisi de les obres que s'inclouen en el Pla d'Obres i Serveis, veurem que, segons el municipi i segons la comarca, es trobarà un servei, una obra important o trobarem una obra d'asfaltat de l'accés al cementiri; en canvi, en altres municipis, encara no tenim ni el servei de clavegueres fet.

Per tant, sembla important, des del punt de vista socialista, que es faci aquest mapa de serveis mínims obligatoris, que sapiguem quins municipis tenen aquests serveis coberts i quins no, i que aquest sigui un criteri fonamental perquè una obra sigui inclosa en el Pla d'Obres i Serveis.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? L'Illustre Diputat senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. La lectura de l'apartat primer de l'article 4, la lletra c), i la lectura de la lletra a) de l'apartat segon demostren com aquest paràmetre que aquí vol introduir el Grup Socialista està perfectament recollit.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'esmena següent, que és la número 49, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Aquesta esmena el que vol és, d'alguna manera, valorar o que els municipis valorin de la manera adequada les subvencions que reben de les institucions oficials. Nosaltres entenem que si una obra té subvencions que arriben al 100%, en no costar res al municipi, la realització d'aquesta obra, el municipi pot considerar-la un regal i, per tant, no la consideraria de manera adequada, sinó que es faci, ja n'hi ha prou; si es fa ben feta o mal feta no és important, i nosaltres considerem que perquè el municipi ho valori adequadament ha de fer una mínima aportació que nosaltres situem en el 10%. És a dir que el màxim de la subvenció entre el Pla d'Obres i Serveis i altres subvencions oficials sigui el 90, i amb aquest 10% nosaltres considerem que els municipis valoraran més adequadament que aquella obra també és seva, perquè hi ha han fet una aportació econòmica.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. La fixació d'aquest tant per cent màxim d'ajudes que poden rebre els municipis per diversos plans, sigui el Pla Únic d'Obres i Serveis, com el que vingui de subvencions d'altres administracions, és la fixació d'una quota que entenem que, en línies generals, podria ser prudent, però que, de vegades, ens trobarem amb municipis que no tenen la capacitat econòmica suficient ni per pagar aquest 10%, aquest restant. El que és evident és que el que aquí pretén fer el dictamen és una mesura precautòria, preventiva, que els ajuts, les subvencions, lògicament, no puguin passar del cent per cent venint d'ajudes de diverses administracions. Entenem que aquest cas és un cas que els muni-

cipis de Catalunya accepten i valoren positivament, que es pugui rebre dues ajudes diverses i que aquesta ajuda, si arriba al 100% no ha de ser entesa com un factor negatiu, ans al contrari. Repeteixo l'argument que deia al començament que el 10% restant, per a segons quin tipus de municipis, pot ser totalment privatiu.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ens queda ara l'esmena número 50, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, el que pretén aquesta esmena és suprimir l'apartat vuitè d'aquest article quart, en què, d'alguna manera, el Grup Socialista entén que hi ha una de les mares dels ous d'aquesta Llei. És a dir que el Govern de la Generalitat, a través del Pla Director d'Inversions Locals a Catalunya, pot laminar, pot destruir l'autonomia municipal, ja que totes les obres que es puguin realitzar als municipis haurien d'estar coordinades sota aquesta figura, i tota subvenció que s'hagués de rebre també sota aquestes figures.

Nosaltres entenem que el Govern de la Generalitat és evident que, sota el Pla Director d'Inversions, ha de donar les grans directrius de com s'han d'invertir els diners en els municipis catalans, però pensem que, tal com està configurat aquest article, el que pot fer és, no solament donant les grans directrius, sinó obligar a un determinat tipus d'actuacions que vagin en contra dels interessos municipals.

Per tant, nosaltres no estem d'acord que el Govern de la Generalitat hagi d'actuar en aquests temes de programes específics, perquè lamina —repeteix— l'autonomia municipal.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. És que, de vegades, les improvisacions són perilloses, i, realment, utilitzar la frase «laminar l'autonomia municipal» a la vista del punt vuitè de l'article 4, realment, és gruixut, perquè —recordem-ho una vegada més— els programes específics podran ser fixats i podran ser determinats a base de decisions i instrumentats a través del Pla Únic d'Obres i Serveis i dins del marc del Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya, però sempre, sempre!, el municipi corresponent, el municipi que vulgui anar a una obra, hi anirà amb caràcter voluntari; sempre serà voluntària i, per tant, dins de la voluntarietat aquesta no es pot entendre mai que estigui compresa aquesta frase de «laminar l'autonomia municipal».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, correspon ara ja de fer les votacions corresponents a les esmenes de l'article 4.

Sotmetrem primer a votació l'esmena 44.

Els il·lustres membres de la Cambra que siguin partidaris d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 17 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a les dues esmenes següents, que suposo que podem votar conjuntament. Són les esmenes 45 i 46.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (Pausa.) Separadament, doncs.

Ara sotmetem l'esmena 45.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 45 ha estat refusada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Ara passem a la votació de l'esmena 46.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena 47, del Partit Socialista Unificat.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 14 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena 48.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 48 ha estat refusada per 18 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Tenim ara a la vista l'esmena 49.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 49 ha estat refusada per 18 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Finalment, l'esmena 50, que és la que ara proposem a la Cambra.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a la discussió de les esmenes de l'article 5...

El text del Dictamen, sí, anem a votar el text del Dictamen per a l'article 4.

Els qui siguin favorables al text...

(*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES : Senyor President!

El Sr. PRESIDENT : Digueu.

El Sr. VIVES : Per demanar votació separada dels apartats 4, 5, 6 i 7. És a dir, en un bloc 1, 2, 3 i 8, i, a l'altre bloc, 4, 5, 6 i 7.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació, doncs, el primer d'aquests dos grups, o sigui, 1, 2, 3 i 8.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquests articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest grup d'apartats ha estat aprovat per 58 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Ara posem a votació l'altre grup d'apartats, els 4, 5, 6 i 7.

Els qui siguin favorables a aquest grup d'apartats, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest grup d'apartats ha estat aprovat per 74 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Ara passem a les esmenes de l'article 5. La primera, número 51, és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Molt breument. Les esmenes 51 i 52, que l'únic que pretenen és eliminar una d'aquestes discrecionalitats que quedaran a mans del Consell Executiu; és a dir, el que planteja el nostre Grup parlamentari és que no hi hagi un topall màxim del 50% en inversions ordinàries i un topall del 100% en extraordinàries, sinó que s'estableixi —perquè estem parlant de màxims i, per tant, no d'obligatorietats en cap cas— elevar l'ordinari al 90% del total de la inversió i suprimir la possibilitat d'ajuts extraordinaris que poguessin arribar al 100%. Entenem que aquí es col·loqui el 100% per aquestes famoses situacions de no plena concordança d'aquesta Llei amb el que vam aprovar en la Llei d'Ordenació Territorial, perquè, si fins ara era possible, al marge del Pla Únic d'Obres i Serveis, que els ajuntaments poguessin finançar determinats tipus d'inversions en el seu municipi, sobre la base de sumar subvencions, Generalitat, Diputació, altres tipus d'entitats, fins arribar al 100%, ara és lògic que aquí se'ls digui : «Home, no, aquesta possibilitat no la perdeu; si és una inversió extraordinària, també podreu arribar al 100%, però, és clar, això ho decidirà el Consell Executiu de la Generalitat.»

Això trenca un principi elemental i bàsic, que s'ha de sumar a aquest que el senyor Ramon Camp està defensant, i que n'és complementari, en el sentit de dir : «Els municipis que vulguin anar al Pla d'Obres i Serveis és un gest de la voluntat»; no només és un gest de la voluntat; és un gest de voluntat i un compromís econòmic per part d'aquell ajuntament, que, aportant-hi una determinada quantitat de recursos, fa seu el projecte i, per tant, es compromet a la realització d'aquesta obra, perquè li és absolutament imprescindible. I és per això que és bo i és important aixecar el sostre de les actuacions ordinàries del Pla Únic d'Obres i Serveis fins al 90%, possibilitant sempre la participació dels ajuntaments en un 10% d'aquestes obres, i eliminar les inversions extraordinàries en la mesura que suposen un element de discrecionalitat més enllà, fins i tot, d'aquesta mateixa Llei.

Aquest és el sentit, senyor President, de les dues esmenes que acabem de defensar, 51 i 52.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Senyor President, si la Presidència ho entengués així, ens agradaria acumular el torn en contra amb l'esmena 54, del Grup Socialista, que té el mateix contingut literal.

El Sr. PRESIDENT : Bé, esperarem, doncs, que la defensin.

Les esmenes que ara caldrà considerar són les esmenes 53 i 54, si vol el Grup Socialista agrupar-les, i, per tant, per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors diputats, simplement, nosaltres en aquest article cinquè, de finançament de les obres, i a l'article segon, quan parla que el Consell Executiu podrà atorgar de manera indiscriminada subvencions extraordinàries, atenent un conjunt de paràmetres, nosaltres creiem que, precisament, aquí es torna a lesionar novament el paper que la Llei municipal atorga a la Comissió de Cooperació Local i, per tant, entenem que s'hi hauria de posar una cautelar, que és que aquestes subvencions extraordinàries, aquestes ajudes extraordinàries anessin acompanyades d'una proposta que vingués d'aquesta Comissió de Cooperació Local

I, en l'esmena 54, ens remetem novament a un tema que ja hem estat debatent en l'article anterior, que és que el cost seria fins al 90%, per les raons que convé que els ajuntaments es vinculin a l'obra a través d'una aportació del 10% i, segurament, també com a garantia que això no servirà per subvencionar obres que no són vinculades a les demandes dels municipis i, com aquest matí ja he reiterat a bastament, siguin obres que siguin derivades de competències de la mateixa emissió de la Generalitat, i, per tant, l'aportació del 10% significa que l'obra és vinculada a la necessitat del municipi i no a d'altres administracions.

En aquest sentit, creiem que, per una banda, la proposta que sigui la Comissió de Cooperació Local qui proposi aquestes subvencions extraordinàries, com la cautela del 10%, donen rigor a la Llei que estem defensant.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'article 5 diu que «en la convocatòria anual del Pla, el Consell Executiu podrà atorgar subvencions extraordinàries fins al cost íntegre de l'obra, atenent els paràmetres següents :>», i fixa una sèrie de paràmetres.

En cap cas s'ha d'entendre —i no seria legítim argumentar sobre el que diré jo ara— que el Consell Executiu dona ja i determina subvencions extraordinàries directes per a obres concretes. No és això. Lògicament, estic segur que els senyors diputats entenen perfectament el que està contemplat en l'article 5, punt segon; el Consell Executiu fixa una sèrie de paràmetres, que els municipis que es creguin que, si reuneixen aquestes condicions hi aniran, hi accediran, faran les presentacions corresponents per tenir una entrada en aquestes possibles subvencions extraordinàries. Per tant, és absolutament confusoriari intentar aquí dir que aquí hi ha un element de discrecionalitat quant a l'atorgament directe de subvencions amb caràcter extraordinari, com si ja s'estigués..., el Consell Executiu, directament, ja atorgués subvencions per a aquesta o per a aquella altra obra en concret.

Lògicament, estic segur que el senyor Diputat no volia dir això, ni el Diputat senyor Tomàs tampoc, però la realitat és que les seves paraules porten a una confusió total i en cap cas s'ha d'entendre que el Consell Executiu dona subvencions extraordinàries directes, sinó que fixa una sèrie de paràmetres. Els ajuntaments que es vegin reflectits en aquestes condicions

hi accediran o presentaran els projectes per tenir-ne el benefici corresponent, o no el presentaran.

Lògicament, sempre estem amb el mateix, i acabo de dir-ho fa un moment : totes aquestes..., el fet d'accedir o no accedir al Pla depèn d'una acció voluntària, segurament necessària, del municipi, per poder tirar endavant un projecte d'una obra o d'un servei, necessària, segurament, però sempre hi ha un element de voluntarietat que fa que s'accedeixi al Pla Únic d'Obres i Serveis. I això, lògicament, ho dic, entre altres coses, pel que deia el senyor Esteve Tomàs, una vegada més, que aquí el que es feia és que, a través d'aquestes funcions de coordinació, la Generalitat intentava vincular els municipis i, d'alguna manera, fer-los, com deia aquest matí, un drenatge de recursos. No és així : el municipi que ho vulgui hi pot accedir, i el que no ho cregui convenient, per les raons que sigui, no presenta les corresponents sol·licituds.

Qui formula el Pla és la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, i en la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, com vostès saben, hi participen els ens locals : hi participen les diputacions, els municipis, les comarques, i, per tant, aquí hi ha un element que, quan es fixi aquesta fórmula, aquesta convocatòria anual, hi tindrà quelcom a veure la Comissió de Cooperació Local, amb una consulta prèvia que segur que en el desplegament posterior de la Llei així es fixarà.

El criteri de subvencions..., en fi, hi ha un criteri ordinari, del 50%, i un d'extraordinari, del 100%. El 50% és el que, fins ara, ha regit en tots els plans d'obres i serveis, i creiem que és bo que sigui així, perquè fixar el del 90%, que és el que proposen, propugnen el Grup del PSUC i el Grup Socialista, seria tant com ja determinar un marge, que seria un marge petit, del 10%, però que faria segur que molts municipis, sobretot els de capacitat econòmica més reduïda, no poguessin accedir a segons quines obres que per a ells fossin necessàries.

Per això entenem que fixant un 50% de caràcter ordinari i un 100% de caràcter extraordinari hi ha una banda suficient de fluctuació, que permetrà donar resposta a les necessitats dels municipis de Catalunya.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Hi havia encara en aquest article una altra esmena, la 55, però que ha estat retirada en el seu moment i, per tant, podem ara ja anar a la votació de les esmenes d'aquest article cinquè.

Els senyors diputats que siguin favorables a l'esmena número 51, que ara posem a votació, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions.

Sotmetem ara a votació l'esmena 52.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 16 vots a favor, 46 en contra i 8 abstencions.

Sotmetem a votació ara l'esmena 53, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions.

Finalment, posem a votació l'esmena 54.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions. *(L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)*

El Sr. VIVES : Senyor President, és que, el nostre Grup és possible que s'hagi errat, però segons les nostres anotacions l'esmena retirada del Grup Popular era la 65 i la 55 no havia estat retirada. En qualsevol cas, si el Grup Popular ho pogués aclarir, segurament...

El Sr. PRESIDENT : El senyor Curto potser ho voldrà aclarir, però jo...

El Sr. CURTO : Senyor President, moltes gràcies. Efectivament, la nostra intenció era retirar l'esmena 55, el que passa és que en indicar-ho al principi se'ns havia oblidat. Tenia raó el senyor Maties Vives.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Però, la 55...

El Sr. CURTO : Està retirada. La retirem en est moment.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. D'acord. Molt bé. Gràcies. Bé, aleshores, anem ara a votar el text del Dictamen per a aquest article cinquè. *(L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)*

El Sr. VIVES : Senyor President. Per demanar votació separada dels apartats 3 i 4, és a dir, fer dos blocs; els apartats 1 i 2 en un bloc i els 3 i 4 en un altre.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a votar el text del Dictamen per als apartats 1 i 2.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats han estat aprovats per 48 vots a favor, 21 en contra i 4 abstencions.

Posem a votació ara el text del Dictamen per als apartats 3 i 4 d'aquest article.

Els qui siguin favorables a aquests dos apartats, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest grup d'apartats ha estat aprovat per 56 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 6, que té una sola esmena, la 56, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, l'article 6 fa referència a actuacions especials i menciona que l'Administració de la Generalitat finançarà a través del Pla Únic d'Obres i Serveis les obres per a reconstrucció d'infraestructures i equipaments destruïts per qualsevol mena de catàstrofe.

Nosaltres creiem que és bo que en una situació d'emergència el Pla d'Obres i Serveis serveixi per a ajudar a reconstruir territoris malmesos per catàstrofes; és més, ja s'ha fet servir i va

anar molt bé, va anar molt bé especialment en la situació generada pels aiguats del novembre del 82. Però, és clar, el que no pot ser —i aquí és una mostra més i espero que en aquest cas sí que el senyor Camp ens ho aclarirà perfectament— és que no només a través del Pla l'Administració de la Generalitat recuperarà les destrosses realitzades per situacions produïdes per emergències de catàstrofes, etcètera, sinó que nosaltres posem una esmena, que ens sembla que és molt precisa, que demostra que el Consell Executiu també té sensibilitat i utilitzarà altres recursos, i diem que, davant d'aquesta situació, la reconstrucció es farà amb recursos propis de l'Administració de la Generalitat i també amb els que aportí el Pla Únic d'Obres i Serveis.

Penso que, en tot cas, el rebuig d'aquesta esmena desmentiria, i a bastament, les reiterades intervencions del senyor Camp, que va dient : «no, és que vostès veuen fantasmes, que només a través del Pla volem finançar actuacions de l'Administració de la Generalitat». Demostrin que no és així i votin la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Anem a la demostració que ens demanava el senyor Esteve Tomàs. Què diu aquesta esmena? El senyor Esteve Tomàs, que és un diputat molt hàbil dialècticament, diu : «aquí es tracta, aquí diu que l'Administració de la Generalitat finançarà, a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, les obres de reconstrucció en cas de catàstrofes». Utilitza el futur i diu : «finançarà». El text del Dictamen diu : «podrà finançar»; home!, és un matís que ja indica quelcom, «podrà finançar», perquè lògicament el que es preveu aquí és una clàusula habilitadora per tal que en casos de catàstrofes es puguin utilitzar recursos del Pla Únic d'Obres i Serveis per..., «pot finançar», diu : «pot finançar» el text del Dictamen, diu : «pot finançar». Per tant, és una clàusula habilitadora per utilitzar recursos del Pla Únic d'Obres i Serveis per a la reconstrucció d'infraestructures i equipaments municipals destruïts per qualsevol mena de catàstrofe.

L'esmena socialista, si l'aprovéssim en la seva literalitat, diu, diria : «L'Administració de la Generalitat pot finançar a càrrec seu i a través del Pla...» Per nosaltres, la interpretació que fem d'aquesta inclusió és que el finançament vindria de recursos, tots, de la Generalitat que s'instrumentalitzarien a través del Pla, s'instrumentalitzen a través del Pla, però que, en canvi, els del Pla quedarien al marge, i aquesta no és la voluntat, en aquest cas, amb què es va presentar el projecte de Llei. És a dir que l'esperit del que diu el senyor Esteve Tomàs nosaltres el compartim, l'Administració de la Generalitat en cas de catàstrofes ja ha d'aportar recursos directes i pot utilitzar recursos del Pla, entre altres coses perquè hem aprovat, aquest matí, un apartat, el cinquè de l'article tercer, que diu que : «es pot reservar fins a un 15% de les subvencions destinades al Pla per atendre les actuacions urgents i les incidències imprevisibles que es poden presentar.» Dins d'aquest concepte hi cabria el tema de catàstrofes, aquesta va ser una esmena que vam introduir per indicació del Grup d'Esquerra Republicana.

Per tant, veiem de manera clara que aquí l'únic que es fa és una cosa habilitadora, per poder utilitzar recursos del Pla, i, a més a més, dir que en cas que això sigui així aquestes subvencions es podrien elevar al 100% del cost.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació ara aquesta esmena, que és l'única de l'article sisè.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 6. *(LI. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)*

El Sr. VIVES : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Digueu, si us plau.

El Sr. VIVES : ..., per demanar votació separada dels dos apartats.

El Sr. PRESIDENT : Dels dos apartats? Molt bé. Anem a sotmetre, doncs, ara a votació l'apartat primer de l'article sisè, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest apartat ha estat aprovat per 59 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Sotmetem a votació ara l'apartat 2.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat 2 ha estat aprovat per 50 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions.

Ara passem a l'article 7, que no té cap esmena i que, per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen directament.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 7, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'article 7, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 60 vots a favor, 6 en contra i 13 abstencions.

Ara ve una esmena, que correspon o que equival a l'addició de nous articles, esmena 57, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. El que diu la proposta d'addició d'aquest nou article és que la formulació del Pla Únic d'Obres i Serveis es realitzarà per la Comissió de Cooperació Local, per tant, donem entrada als ajuntaments en la formulació del Pla, prèvia convocatòria del Govern de la Generalitat, conformement al que preveu aquesta Llei, el títol tercer de la 5/87 de Règim Provisional de les Competències de les Diputacions, el títol 17è., de la Llei 8/87, Municipal i de Règim Local de Catalunya, i Normes Reglamentàries de Desplegament. El Projecte elaborat per la Comissió de Cooperació Local serà aprovat pel Govern de la Generalitat. Nosaltres agrupem la defensa d'aquesta esmena 57 a l'esmena 58, que és la que ve a continuació i ho fem perquè, paral·lelament a la introducció d'aquest nou article, el que volem és la supressió de la Disposició Addicional primera que hi ha en el text del Projecte de Llei, que intenta dir el mateix, però lògicament de nou

fent un pas endarrere en relació amb el que representa aquella legislació, perquè diu : «es farà d'acord amb allò que preveu aquella legislació», i en canvi no s'aprofita com s'ha fet, en tots aquells camps que afavorien l'actuació discrecional del Consell Executiu; aquí no es diu de quina manera s'utilitzarà la presència dels ajuntaments en la formulació del Pla Únic d'Obres i Serveis. Nosaltres entenem que no s'ha de limitar a una consulta, com parlava aquest matí el senyor Ramon Camp, que la formulació adequada és la que hi ha en el nostre text, per tant, la participació al 100% dels ajuntaments, en la formulació d'aquest Pla, i, per tant, el que pretenem és la supressió d'aquella Disposició Addicional, per un nou article, text articulat, de forma que reculli, molt més contundentment, el que és ja l'expressió d'aquelles Lleis, és a dir, si vam fer allà una determinada reserva de Llei, és bo que ara, quan arriba la Llei, normem, reglamentem, establim, en definitiva, quins són els paràmetres, amb quina mesura els ajuntaments han de participar en l'elaboració d'aquest Pla Únic d'Obres i Serveis.

El Sr. PRESIDENT : Per un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. Jo pensava que aquestes dues esmenes del Grup del PSUC serien retirades, perquè realment són dues esmenes que, amb la inclusió de la esmena del Grup de Convergència que va originar el nou article 7, d'alguna manera queden totalment reflectides en el Dictamen de la Comissió. La participació dels ens locals en l'elaboració del Pla s'instrumentalitza a través de la Comissió de Cooperació Local, que és la que formula el Pla, i això ho diu l'article 173 de la Llei Municipal i aquí és, a l'article 173, on es determina la manera, la participació dels ens locals en aquesta Comissió, allà es determina la forma paritària; no té res a veure amb el tema dels inventaris, el tema dels inventaris és el tema del Pla Director d'Inversions Locals, en aquest cas, aquí la participació dels ens locals, quant a municipis, quant a diputacions, quant a consells comarcals, es fa de forma directa per representació en la Comissió de Cooperació Local de Catalunya; aquesta Comissió, repeteixo una vegada més, és la que formula el Pla, i la Disposició Addicional és la que remet, en la convocatòria, en la formulació i en l'aprovació del Pla Únic d'Obres i Serveis a tot el que en podríem dir els textos de les Lleis d'Organització Territorial, quant a la Llei de Diputacions i quant a la Llei Municipal. És a dir, són dos articles, l'article 7 i la Disposició Addicional, dues disposicions que coincideixen plenament amb el que postula el Grup del PSU en aquest nou article 7 i, per tant, entenem que no s'escau la modificació del Dictamen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació, doncs, aquesta esmena.

Els Il·lustres membres de la Cambra que siguin favorables a l'esmena 57, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 57 ha estat refusada per 24 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a la discussió de la Disposició Addicional, que té tres esmenes presentades. La primera és la 58, que si la Presidència no ho té mal entès ha estat ja defensada. Aleshores, anem a fer el torn en contra d'aquesta esmena. Està fet també?

Bé, aleshores, passem a l'esmena 59 del Grup Socialista. Per defensar-ho tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors diputats, per defensar les tres esmenes que reclamen..., esmenes d'addició a les dues primeres i d'una nova Disposició Addicional, en el tercer cas.

Nosaltres vam tenir constància que en aquestes jornades que es fan, que s'han fet, per part del Departament de Governació, respecte als desplegaments de la Llei d'Ordenació del Territori, en el qual davant les preguntes i demandes de moltíssims alcaldes preocupats pel paper, pel protagonisme de les Diputacions respecte al Pla d'Obres i Serveis, tots ells, naturalment, contents, satisfets, dels resultats obtinguts al llarg d'aquests anys, van preguntar què passaria i, és clar, els càrrecs de l'Administració van dir : no patiu, no patiu, perquè el Pla d'Obres i Serveis el continuaran fent, controlant les Diputacions, per tant, no passa res, l'únic que canvia, diguéssim, són els conceptes i la forma de coordinació i tal. Llavors, nosaltres, recollint la demanda i la resposta, vam escriure una esmena que deia que la selecció i el control del Pla d'Obres i Serveis corresponen en el seu àmbit a les diputacions provincials, etcètera. Precisament aquest va ser un dels elements a debat en la Comissió, en la qual es va dir : oh! vostè defensa les diputacions. No, no, jo simplement he recollit aquí el que públicament es diu des de les altes instàncies del Departament de Governació, i se'm va reconèixer, per part del senyor Camp; que, evidentment, el control del Pla d'Obres i Serveis, el faran les diputacions provincials, però que això no estarà a la Llei, això es desplegarà a través d'altres sistemes, decrets, o el que sigui. Nosaltres, com que ja tenim coneixement d'aquesta voluntat del Departament, creiem que és molt més clar, molt més contundent que el control, ja que el fan les diputacions, si fins ara, si no canvien d'opinió el Grup de la majoria i que quedi dins de la Llei que el control, si fan el control, és clar, han de fer la selecció per coherència. Per tant, l'únic que hem intentat amb aquesta esmena d'addició és col·locar a la Llei allò que s'ha fet com a afirmacions a l'exterior.

L'altra esmena és l'altra preocupació dels ajuntaments : quan arriba la convocatòria del Pla, necessiten temps suficient per preparar els seus projectes, i què passa normalment? Passa que la convocatòria és molt, molt propera a la decisió, el Projecte no està fet, molts municipis queden descavalcats per culpa de manca de temps, i una de les demandes que fan els municipis i que nosaltres volem que es reculli en aquesta Disposició Addicional és que la Llei contempli i certifiqui que la convocatòria del Pla d'Obres i Serveis es farà amb el temps suficient perquè tots els ajuntaments de Catalunya, puguin preparar els seus projectes, a fi i efecte que rebin les ajudes que el Pla d'Obres i Serveis, doncs, determina per a aquelles obres. Per tant, volem que en la Llei, i com a Disposició Addicional, hi figuri que caldrà establir la convocatòria en un termini de temps suficient perquè els ajuntaments, tots els ajuntaments, tots, no aquells que es truquen per telèfon i diuen : «prepara't!», que aviat farem la convocatòria», sinó que tots els ajuntaments tinguin els projectes a punt.

I, finalment, a través de la nova Disposició Addicional, què demanem? Demanem, que ja que la Comissió de Cooperació Local és la que realment ha de formular el Pla Director d'Inver-

sions Locals; que el Pla d'Obres i Serveis és un Pla, un programa anual, específic del desplegament d'aquest Pla Director d'Inversions Locals, i que la Comissió anirà anualment modificant els continguts, que es faci una cosa que és la més clara en un sistema parlamentari : que s'informa aquest Parlament de quines són les modificacions que anualment anirà sofrint aquest Pla Únic d'Obres i Serveis. Simplement demanem això, que el Parlament estigui informat de les modificacions que s'introdueixin anualment en aquest Pla Únic d'Obres i Serveis. Són esmenes coherents, responsables, de demanda d'ajuntaments, per una banda, de demanda de l'opinió pública, per altra, i de control democràtic per part d'aquest Parlament en un tema tan important.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies senyor President. Senyores i senyors diputats, l'esmena 59 del Grup Socialista, en la que sembla que el fonament d'aquesta esmena sigui degut a unes informacions que el senyor Esteve Tomàs deia d'extretes de reunions que en realitat jo desconec, però és evident que ell deu tenir unes bones fons d'informació que li fan arribar tots aquests parers que ell diu del Departament de Governació, realment quan va fer aquesta esmena el Grup Socialista no tenia cap informació, entre altres coses, perquè no s'havia fet cap reunió de les que diu el senyor Esteve Tomàs, això és segur que no s'havia fet cap reunió, jo no he assistit a cap; tinc constància, en tot cas, que s'han pogut fer reunions, com es fan periòdicament reunions amb alcaldes de Catalunya, des del Departament de Governació, perquè és l'obligació de l'Administració pública de la Generalitat estar a prop dels ajuntaments. Però és evident que quan van fer aquesta esmena no tenien aquesta intencionalitat, tenien un altre tipus d'intencionalitat, que l'hem anat veient durant tot el debat d'aquest Dictamen, que és el de buscar escletxes per on entrar el fet que les diputacions poguessin continuar formulant plans paral·lels en matèria de cooperació econòmica. Aquí aquesta esmena utilitza dos conceptes, i ja ho vaig dir en Comissió; utilitza el concepte de selecció i el concepte de control. El concepte de selecció seria més propi de la fase de formulació del Pla, i qui formula el Pla? Com hem vist, el formula la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, i aquesta Comissió, en la qual hi ha participació de les diputacions, és la que determina les obres a realitzar, és la que selecciona, és la que formula el Pla, concretament.

El control —que vol dir execució—, fins ara l'han tingut encomanat les diputacions, com aquest matí recordàvem, pot ser, podria ser perfectament legítim que en el futur el tinguin encomanat altres òrgans, altres ens, per ser més exactes, altres ens locals; depèn també de la capacitat de gestió que cada ens tingui i en cada moment presenti. Per tant, nosaltres ara posar en la Llei que, el control del Pla Únic d'Obres i Serveis, el tenen les diputacions, creiem que seria perjudicar una estabilitat, quant a l'execució del Pla Únic d'Obres i Serveis, que ara sí que es pot donar a través de les diputacions, però no té per què ser d'un caràcter permanent aquest tema. I quant a selecció, ja he dit que això correspon a la Comissió de Cooperació Local de Catalunya, i, per tant, aquí no té sentit aquesta referència que postula l'esmena socialista.

Quant l'esmena número 60, certament la intencionalitat d'aquesta esmena és totalment compartida per aquest Grup parlamentari, i si alguna cosa no encaixava jo aquest matí és que, per les necessitats de calendari, aquest tema aquest any, l'any 88, els ajuntaments van molt apressats, quant a poder presentar les obres, els projectes més ben dit per a concórrer en el Pla Únic d'Obres i Serveis. Però, certament, aquest tema és un tema que quan hi hagi el marc normatiu, establert, és a dir, l'any 88 ja estarà la cosa clarificada, doncs, de produir-se la convocatòria amb suficient antelació perquè els ajuntaments puguin fer les seves previsions pressupostàries amb temps i amb tota racionalitat. Ara bé, aquesta és una Disposició que entenc que és perfectament vàlida dins de l'àmbit reglamentari, no tenim per què posar-la en el text de la Llei. És en aquest sentit que nosaltres, tot i recollint l'esperit d'aquesta esmena, estem segurs que això serà contemplat en el desplegament reglamentari, i, per tant, votariem contràriament a introduir-lo en el Dictamen d'aquesta Comissió, en el Dictamen que estem discutint avui.

Quant a la darrera de les esmenes, la 61, diu que : «la Comissió de Cooperació Local ha d'informar el Parlament de Catalunya de les modificacions anuals que introdueixi en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya». Aquí, realment, hi ha un error conceptual, però majúscul, en tant que el Pla Únic d'Obres i Serveis es formula cada any; és a dir, malament la Comissió de Cooperació Local de Catalunya pot informar anualment de les modificacions, perquè no és així; les modificacions, en tot cas, aquesta Comissió pot informar de modificacions en el Pla Director Territorial de Catalunya, en el Pla Director d'Inversions Locals, però de cap manera en el Pla Únic d'Obres i Serveis, perquè cada any es formula nou el Pla, i és en aquest sentit, per tant, que votarem en contra d'aquesta esmena, també.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació, ara doncs, les esmenes relatives a la Disposició Addicional.

Les senyores i senyors diputats que siguin favorables a l'esmena 58, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 58 ha estat refusada per 19 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

Ara és la 59 la que posem a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 13 vots a favor, 62 en contra i 5 abstencions.

Finalment, posem a votació l'esmena 60 d'aquesta Disposició Addicional.

Els qui siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional ha estat aprovat per 52 vots a favor, 19 en contra i 10 abstencions.

Ara som a la votació de l'esmena 61, que ja ha estat debatuda i discutida, que correspon a l'addició d'una nova Disposició Addicional.

Els que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 61 ha estat refusada per 23 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Entrem ara a la discussió de les disposicions transitòries. A aquestes disposicions transitòries hi ha una esmena general, de supressió, número 62, del Grup Socialista. Per presentar-la i defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : No fa gaire minuts, quan discutíem la necessitat que realment s'avisés amb antelació tots els municipis de la convocatòria del Pla, perquè aquests tinguessin temps de preparar els seus projectes, la resposta és dir : «no, home, no, això és una via reglamentària, perquè aquest és el sistema i tal.»

Aquí entrem en una altra història que és —diguem-ne— similar, amb uns altres continguts que, a través d'una transitòria, d'una disposició transitòria ens ve a dir, jo diria que, amb el summum de no-respecte a la Llei aprovada al Parlament de Catalunya, que mentre no hi hagi el Pla Director d'Inversions Locals formulat, els programes específics es faran a través del Pla Únic d'Obres i Serveis.

Aquesta història no ve més que a confirmar les sospites del nostre Grup, i crec que també d'altres grups, que no hi ha cap interès —o hi ha un interès molt limitat, o hi ha un interès de retardar-ho al màxim, com està succeint amb la Llei de Política Territorial, amb el Pla Territorial General— d'allargar en el temps, tants anys com faci falta, l'elaboració d'aquest Pla Director d'Inversions Locals. I, per tant, és clar, com que tots els programes específics han de passar a través d'un instrument, la fórmula que han trobat els diputats de la majoria és la transitòria que diu que, mentre no s'aprovi el Pla Director, anirem funcionant per plans únics d'obres i serveis.

Nosaltres creiem que aquesta transitòria no respon, en primer lloc, no respon al que diu la legalitat aprovada per aquest Parlament, amb els seus vots, senyors de Convergència i Unió, que diu, en primer lloc, que el Pla Director d'Inversions Locals, que es formula a través dels dèficits de les infraestructures i equilibris municipals, és la base sobre el qual s'han de desplegar els plans anuals, un d'aquests plans anuals és l'específic, és el pla únic d'obres i serveis. Per tant, primer el pla, segon, el pla únic i, mentrestant, i no és una demanda del nostre Grup, sinó que moltíssims alcaldes de tots els colors polítics ho han demanat, mentrestant fem servir les bases del finançament aprovats per aquest Parlament l'any 1985. Aquest és el procediment correcte, i vostès amb aquestes històries el que fan no és més que legitimar el poc interès, les no-ganes de tirar endavant aquest Pla Director d'Inversions Locals, perpe-

tuant un Pla Únic d'Obres i Serveis que s'escapa al control de comissions de cooperació local, al control de qualsevol influència que vingui del món local.

Per tant, nosaltres, el que demanem és que aquesta transitòria quedi suprimida per reforçar la idea que, realment, vostès tenen ganes de tirar endavant aquest Pla Director.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat, senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. L'esmena número 63, del Grup Socialista...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, és la 62, eh.

El Sr. CAMP I BATALLA : És que la 62, senyor President, fa referència al títol de la Disposició Transitòria. En tot cas, deu ser la 63, perquè pel títol sí que no..., jo crec que la Disposició Transitòria, el títol no és aquest l'element que correspon al torn a favor que ha fet el senyor Esteve Tomàs. El torn a favor correspon a l'esmena 63, de supressió de tot el text de la Disposició Transitòria Primera. Deu ser aquesta l'esmena que discutim, no?, o les dues esmenes, si més no?

El Sr. TOMÀS : Bé, per ajudar al senyor Camps en el torn en contra, donarem per defensades la 62 i la 63. De tota manera, he defensat la 62.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President per l'ajut, en tot cas, deu ser per esmenar una deficiència quant a l'enunciat del torn a favor, vull dir..., certament és una mica simple ara dir això, però vaja, bé... (*Remor de veus.*)

L'esmena 63 del Grup Socialista, de supressió de tota la Disposició Transitòria Primera, s'ha fet, el torn a favor s'ha fet sobre la base d'una remissió a les bases que va aprovar, o la resolució parlamentària que va aprovar aquest Parlament l'any 1985.

Doncs bé, l'any 1985, certament, aquestes bases contemplaven la possibilitat d'aquests plans, d'aquests programes específics, i el que fins ara ha funcionat en el Pla d'Obres i Serveis són dos tipus de programes interns, el programa —podríem dir-ne— base i els programes específics.

Aquí, en funció del que estableix la Llei Municipal i de Règim Local, s'assenyala que el Pla Director d'Inversions Locals s'anirà executant per programes anyals, programes específics de durada anual. Aquests programes, normalment, s'entenen més com a, entenc que es contemplen més com a programes a executar per diverses administracions, és a dir, no tant un programa intern del Pla d'Obres i Serveis, sinó programes a executar per diverses administracions i que han de tenir una incardinació i han de respondre als criteris generals que fixi el Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya. Aquí estem fent referència als programes específics interns del Pla d'Obres i Serveis, i és correcte, per tant, que es faci una remissió a la convocatòria del Pla, per saber quins seran aquests programes quant a la voluntat que posi de manifest en el moment de la convocatòria del Pla.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Disposició Transitòria Primera hi ha una altra esmena, la 64, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Una esmena que va en la mateixa direcció, i el nostre Grup parlamentari s'ha

passat aquest debat intentant d'anunciar en aquests llocs que això era escaient, que Convergència i Unió el que pretenia era, a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, resumir totes, totes les inversions locals que requereixen la cooperació del Govern de Catalunya a casa nostra.

El que diu la Disposició és : «Mentre no s'aprovi el Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya», i no diu, naturalment, ni quan s'aprovarà, ni quan es començarà a fer ni quan, en definitiva, es ficarà fil a l'agulla d'això, la prioritat de les actuacions pel que fa a la formulació dels programes específics, per tant, una programació en concret, adreçada a un determinat sector; per exemple, el programa que feia referència a plans quadriennals en marxa avui per les diputacions que, evidentment, no es poden eliminar i, per tant, que poden constituir plans específics; el programa de suport a aquelles poblacions afectades per la xarxa de distribució d'energia, els centres de producció d'energia elèctrica, per exemple, que es volgués fer un pla específic, etcètera, s'han d'establir en la convocatòria del Pla Únic d'Obres i Serveis. És a dir, de nou es fa un garbuix a l'interior d'un Pla, que no està concebut per a això, i per això vam definir el Pla Director d'Inversions Locals, de totes, de totes aquelles inversions que, responen a criteris de cooperació econòmica, tenen a veure amb els ajuntaments de casa nostra.

És per això que l'esmena del nostre Grup parlamentari pretén substituir aquesta expressió que diu : «S'han d'establir en la convocatòria del Pla Únic d'Obres i Serveis», per una referència que digui : «S'han d'establir per la Comissió de Cooperació Local de Catalunya».

Quan el nostre Grup parlamentari tenia redactada aquesta esmena, ens vam adonar que, darrere de «per la Comissió de Cooperació Local», s'obria un parèntesi, cosa estranya en el text articulat d'una Llei, i deia : «Article 173.2 de la Llei 8/87 », i algú va suggerir : aquest parèntesi s'ha de treure, perquè això no és habitual en una Llei.

Bé, com que intuïem —i hem intuït bé— que el senyor Ramon Camp arribaria a aquest estadi del debat esgotat per haver de buscar tants arguments i per haver de denunciar tantes contradiccions, i a fi i efecte que no hagi de buscar cap mena de contradicció en aquest tema, vam decidir deixar el parèntesi, deixar-li la indicació del lloc on podia anar a buscar el perquè d'això i que, en definitiva, li fos relativament fàcil i assequible trobar l'argument legal en el qual està fonamentada aquesta esmena. L'article 173.2 de la Llei 8/87 diu textualment que el Pla Director d'Inversions Locals és una competència, en la seva formulació, de la Comissió de Cooperació Local de Catalunya. Per tant, si aquella Llei, que és una Llei de desplegament bàsic de l'Estatut, estableix allò, ara vostès no poden, amb una llei ordinària d'aquest Parlament, dir que allò no val i que això es farà en el marc del Pla Únic d'Obres i Serveis.

Per tant, senyor Ramon Camp, la seva capacitat de respondre, la seva capacitat d'esgotar, si «m'apura», els portaveus de l'oposició amb els seus arguments és, segurament, ratllant l'infinit, però, en qualsevol cas, doni l'argument que vostè vulgui, en aquest moment, del que ha d'intentar de convèncer-me és que aquest text no vulnera aquell article. I li puc assegurar que, a partir de reflexions aprofundides sobre el tema, això serà molt difícil.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, l'Illustre Di-

putat senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. En el torn en contra que he fet a l'esmena del Grup Socialista, l'esmena 63, he donat les argumentacions que ara hauria de repetir per contradir aquesta esmena número 64, del Grup del Partit Socialista Unificat, quant al tema dels programes específics.

Per tant, dono, en aquest cas, per explicades aquestes raons, i el que és evident és que l'intent que fa el Grup del PSUC d'introduir una referència a la Comissió de Cooperació Local, en el moment de la convocatòria del Pla, és totalment impropedient en tant que la convocatòria del Pla la fa el Govern, la fa el Consell Executiu.

Que el Consell Executiu escolti la Comissió de Cooperació Local, que el Consell Executiu, en aquest tema, en el tema de la fixació de la fórmula, la fórmula aritmètica de l'article 3, en el tema de les subvencions, si ordinàries o extraordinàries, de l'article 5, exactament; bé, tots aquests són passos que tinc el convenciment que en el desplegament posterior d'aquesta Llei es contemplaran, la participació de la Comissió de Cooperació Local. Però el que és evident és que els programes específics ja ara existeixen dins el Pla d'Obres i Serveis. I existeixen conjuntament amb un programa base, que és un programa normal; després hi ha els programes específics. Això ha sortit avui manta vegades i, per tant, no tornaré a repetir els arguments que he dit durant tot el dia al respecte. És evident que a la Comissió de Cooperació Local hi participen els ens locals, la Comissió de Cooperació Local tindrà una participació en la fixació d'aquests programes, però que, en el moment de la convocatòria, és el Govern que dicta la convocatòria, això està fora de tot dubte i és en aquell moment que s'ha d'establir quins són els programes específics que contemplarà el Pla Únic d'Obres i Serveis.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara passem a la votació ja, perquè les altres esmenes ja són de la Disposició Segona.

Per tant, en aquest moment, podríem passar a la votació de les esmenes 62 i 63 que suposo que es poden votar conjuntament. No hi ha cap inconvenient, suposo, no?

Els que siguin favorables a aquest conjunt de dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes 62 i 63 han estat refusades per 18 vots a favor, 50 en contra i 6 abstencions.

Posem ara a votació l'esmena 64.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 64 ha estat refusada per 22 vots a favor, 48 en contra i 6 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Primera.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Primera ha estat aprovat per 48 vots a favor, 23 en contra i 4

abstencions. Passem ara a la Disposició Transitòria Segona. Hi havia una esmena 65, que ha estat retirada, que corresponia al Grup Popular; queden ara, doncs, les esmenes 66 i 67. La primera és del Grup Socialista, i, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors diputats, seré molt breu en la defensa d'aquesta esmena, que demana la supressió del text, perquè aquest matí ja m'hi he referit a bastament, quan parlàvem del finançament del Pla : tenim filosofies diferents. Creiem que el finançament del Pla ha de ser fet a base d'aportacions que reflecteixin desenvolupaments anuals, bianuals, quadriennals, del desplegament dels déficits infraestructurals i d'equipaments municipals que hi ha en el nostre país; que a través d'aquesta planificació s'havia de precisar quines han de ser les aportacions de les diferents administracions actuant, i que, a partir d'aquí, saber exactament què és el que ha d'aportar cada una de les administracions. És una filosofia absolutament contrària a la que ha anat defensant al llarg de tot el dia el Ponent de la majoria; per tant, nosaltres, la suprimim, no per cap altra raó, sinó perquè considerem que no és el millor procediment per finançar les obres i serveis de caràcter local, i que, d'aquesta manera, els municipis quedaran molt discriminats, que, segurament, estaran intranquils davant d'aquesta nova Llei, i que, a través de la fórmula de finançament que nosaltres ja hem presentat aquest matí, segurament la tranquil·litat municipal seria molt superior que a través d'aquell Pla Director i de la localització o l'inventari dels déficits sabríem a què atènyer-nos i que, a partir d'aquí, segurament en un període de temps molt curt, podríem eradicar aquests déficits i fer possible que els serveis mínims arribessin a tots els ciutadans de Catalunya.

No ha estat així, però, de tota manera, nosaltres defensem que aquesta Disposició Transitòria queda suprimida perquè no correspon al que ha de ser la voluntat de l'eradicació dels déficits que es donen a casa nostra.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA : Gràcies, senyor President. La Disposició Transitòria Segona el que preveu és finançar el primer Pla —dic això perquè se sàpiga el context del que anem a discutir—, el finançament del primer Pla, i s'estableix una fórmula, una fórmula matemàtica que permeti, buscant la mitjana aritmètica dels recursos que aquestes corporacions hagin pressupostat per finançar inversions en obres i serveis de competència municipal en els exercicis dels anys 85, 86 i 87, determinar quina aportació han de fer en el primer Pla; després del primer Pla, ja s'aplicarà aquella *ratio* que discutíem aquest matí, de l'article segon i, per tant, una aplicació automàtica de les aportacions de les diputacions al Pla Únic. Però, lògicament, hem de pressuposar que les diputacions catalanes, fins ara, han intentat fer el màxim que han pogut fer en matèria de cooperació econòmica, en finançament d'obres i serveis de caràcter municipal, de competència municipal, i, per tant, el que hem pressupostat fins ara, els darrers tres exercicis, entenem que és perfectament un element objectiu per mirar de determinar el que ha d'aportar cada diputació en el finançament d'aquest primer Pla. És per això que la supressió que postula el Grup Socialista, no l'entenem, si no és, simplement, amb la voluntat de deixar sense finançament aquest primer Pla.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a l'esmena següent, 67, s'ha presentat una transaccional. Jo prego a la Il·lustre Secretària que tingui la bondat de llegir-la.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional que presenten els grups parlamentaris de Convergència i Unió i del PSUC en relació amb l'esmena número 67 i la Disposició Transitòria Segona del text del Dictamen del Projecte de Llei per la qual s'estableixen els criteris de finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, i les Bases per a la Selecció, la Distribució i el Finançament de les Obres i els Serveis a incloure-hi, que quedaria redactada de la següent manera : «Segona. Per al finançament del Primer Pla, l'aportació de les diputacions ha d'ésser, com a mínim, igual a la mitjana aritmètica dels recursos que aquestes corporacions hagin pressupostat en concepte de cooperació econòmica per finançar inversions en obres i serveis de competència municipal en els exercicis dels anys 1985, 1986 i 1987.» Signat, els Grups parlamentaris de Convergència i Unió i del PSUC.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha torn a favor, d'aquesta... *(Pausa.)* No. Tampoc hi ha torn en contra? *(Pausa.)* Doncs, posem ara a votació aquestes esmenes referents a aquesta Disposició Transitòria Segona.

Es pot tramitar aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* Posem-la a votació, doncs, la primera esmena, la 66.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 66, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 66 ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 47 en contra i 12 abstencions.

Ara sotmetem a votació l'esmena transaccional que ha estat llegida.

Els il·lustres membres de la Cambra que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 55 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Anem a votar ara el text del Dictamen per aquesta Disposició Addicional Segona.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Transitòria Segona ha estat aprovat per 56 vots a favor, 5 en contra i 13 abstencions. Ara tenim la resta del Dictamen, que no té esmenes. Per tant, si no hi hagués inconvenient, podríem fer una votació global, que seria de la Disposició Transitòria Tercera, de les Finals Primera i Segona, de l'Exposició de Motius i del títol. *(Pausa. L'l. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)* Digueu.

El Sr. VIVES : Senyor President, en tot cas, el nostre Grup parlamentari voldria l'Exposició de Motius separatament.

El Sr. PRESIDENT : A part, molt bé.

(L'l. Sr. Tomàs s'aixeca per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Tomàs?

El Sr. TOMÀS : La Disposició Transitòria Tercera, separatament.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, la Disposició Transitòria Tercera.

Vots a favor de la Disposició Transitòria Tercera, tenen la bondat de posar-se de peu dret?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició Transitòria Tercera, segons el text del Dictamen, ha estat aprovada per 68 vots a favor, 5 en contra i 5 abstencions.

Votem ara les Disposicions Finals Primera i Segona, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les Disposicions Finals Primera i Segona han estat aprovades, segons el text del Dictamen, per 68 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a posar a votació l'Exposició de Motius.

Els qui siguin favorables a l'Exposició de Motius, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'Exposició de Motius ha estat aprovada per 52 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció. Finalment, el títol i els títols, si n'hi ha.

Els qui siguin favorables a aquests títols, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El títol ha estat aprovat per 52 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

Ara passem a l'explicació de vot, si els grups tenen la bondat d'expressar la seva opinió. Aquesta Presidència està a la disposició dels senyors diputats que vulguin fer l'explicació de vot. No hi ha cap petició d'explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Marc Aureli Vila té la paraula.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Gràcies, President. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, seré breu, però creiem que nosaltres havíem d'explicar el nostre vot, que ha variat segons les circumstàncies, per dir-ho així.

Finalitzades les votacions d'aquesta Llei, i amb el vot, en tot moment, premeditadament contundent de la majoria de la Cambra, que, com hem vist, no ha considerat —fora d'alguna esmena transaccional— cap de les altres esmenes reservades al Ple pels grups parlamentaris de l'oposició, ens sembla que sí que mereixeria dir o mereixeria fer-se l'explicació del vot del nostre Grup. No detallarem el nostre vot en cada cas, car el temps no ens ho permet, però sí que volem deixar constància que sospitem que, com a mínim, l'esperit de més d'una de les esmenes presentades i no acceptades per la majoria, s'haurà de prendre en consideració per part del Govern de Catalunya quan prepari el reglament d'aquesta Llei, car es tracta d'esmenes certament positives i l'esperit del qual, en aplicar-se la Llei, s'haurà de tenir en compte.

El que ens preocupa més de l'aplicació d'aquesta Llei és que, no obstant que ha estat duta per a la seva aprovació a la Cambra en el moment precisament que estan en plena discussió els pressupostos de la Generalitat, no sembla pas que aquests pres-

supostos contemplin, com no sigui de forma esgarriada, els aspectes més substancials d'aquesta Llei que s'acaba d'aprovar, i utilitzem aquest terme d'«esgarriada» en el sentit de no seguir el bon camí.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) Cap més explicació de vot? (Pausa.)

**Projecte de Llei de Creació de
l'Entitat Autònoma del Diari Oficial
i de Publicacions de la Generalitat
de Catalunya**

Molt bé, doncs, passem al punt següent de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

Aquesta Presidència informa que la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Aquesta Presidència pregunta si hi ha algun membre del Consell Executiu que hagi de fer la presentació de la Llei. No hi és? Doncs, passem a preguntar si algun diputat ha estat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen. Tampoc? Bé, doncs, aleshores, entrem ja a la discussió del Projecte de Llei, al debat.

Començarem per les esmenes a la totalitat, n'hi ha una. L'esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la nostra esmena a la totalitat a aquest Projecte de Creació de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya és una esmena de retorn al Govern, perquè creiem que aquest projecte és innecessari.

Nosaltres estem alarmats per la proliferació de les entitats autònomes, des que l'Administració de la Generalitat ha començat a construir-se, i creiem que això, en molts casos, demostra una certa incapacitat d'aquesta Administració; és, de fet, una constatació de fracàs, perquè pels mitjans normals, doncs, resulta que hi ha algunes coses que no s'han fet marxar potser de la manera adequada.

Ja sé que, segurament, se'm podrà dir que precisament el cas present, aquesta Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions, la cosa no té major importància, que potser és realment un cas amb poca rellevància, però, de tota manera, ens sembla que val la pena, a través d'aquesta esmena de retorn, de marcar la nostra posició de manera global sobre les entitats autònomes i, al mateix temps també, naturalment, de referir-nos a aquesta en particular.

Amb què se justifiquen les entitats autònomes? Bé, es donen, en general, tres tipus de raons : es diu que es tracta d'obtenir una agilitat i flexibilitat de gestió; es diu que es tracta de superar aquesta divisió innegable de l'Administració en compartiments estancs, sense gaire relació entre ells si no és a través de les jerarquies més elevades, i que, en fi, es tracta d'eliminar les traves administratives.

Jo voldria indicar que aquestes raons no són gaire vàlides, al-

menys en la situació actual de Catalunya; tampoc es tracta ara de considerar la qüestió en abstracte i en una situació ideal. Primerament, la qüestió de l'agilitat i flexibilitat : és cert que en alguns casos, quan es tracta d'activitats que necessiten decisions molt ràpides i que es caracteritzen per una gran versatilitat, una entitat autònoma pot tenir sentit; per exemple, recordo la d'Organització d'Espectacles, que, evidentment, donada la forma que el món de l'espectacle treballa, segurament els mètodes administratius ordinaris no són els més adequats. Però, en el cas present, per què l'edició del *Diari Oficial de la Generalitat* i l'edició de les publicacions de la Generalitat, fetes a través dels mètodes administratius ordinaris, no podria ser àgil i no podria ser flexible? Realment, no hi veiem cap raó. Quina impossibilitat intrínseca hi ha? Creiem que absolutament cap.

Pel que fa a aquesta qüestió, es parla molt sovint que cal que l'Administració arribi a tenir l'eficàcia que tenen les empreses privades i que això, la via d'obtenir-ho són les entitats autònomes. Bé, ja sé que les empreses privades ara, doncs, els seus mèrits són reconeguts d'una manera —que, de vegades, ens astora— molt general, però aquest argument no creiem que sigui vàlid en el cas de les entitats autònomes, i això perquè no es poden comparar amb les empreses privades per una raó absolutament bàsica : els empresaris tenen responsabilitat econòmica, tenen responsabilitat econòmica directa, perquè són els seus diners, o responsabilitat econòmica davant dels accionistes, si es tracta d'una societat anònima, de manera que si administren malament, si no saben adaptar-se a les circumstàncies canviants del mercat, la sanció és inevitable. En canvi, els directores de les entitats autònomes són, en la pràctica, una mena d'empresaris que no arrisquen res, sense cap responsabilitat per les pèrdues, i això, senyors, ho veiem en tots els exemples possibles.

Considerem el cas dels organismes autònoms de la Generalitat : ara, precisament, en l'examen del Pressupost hem pogut veure com necessiten per subsistir la injecció de fons públics continuada i creixent. Els responsables dels ens autònoms tenen un doble privilegi : no tenen ni la responsabilitat econòmica dels empresaris ni tenen la responsabilitat política que té un conseller o un director general.

Pel que fa a l'objecció d'aquesta divisió de l'Administració en compartiments separats, creiem que no és, en absolut, aplicable al cas present. Ens sembla que n'hi hauria hagut prou amb un decret per a una uniformització i normalització de les publicacions, que hagués donat autoritat suficient al servei que ja existia, o bé la creació d'una comissió interdepartamental de publicacions, formada pels encarregats de les publicacions a cada departament, perquè aquesta qüestió d'arribar a unes fórmules generals i a una uniformització i normalització de presentació hagués estat obtinguda.

La clau de la qüestió, la clau de la qüestió resideix en el tercer argument : els ens autònoms permeten eliminar traves administratives, però en aquest cas, i en molts casos, què és el que s'anomenen traves? Massa sovint, per eliminar traves s'entén eliminar garanties, eliminar controls, fins i tot, en molts casos, eliminar les precaucions indispensables en la gestió dels diners públics i dels interessos col·lectius, precaucions que, evidentment, senyores i senyors diputats, nosaltres entenem que cal que siguin molt més altes que en la gestió de les empreses privades, perquè en les coses públiques el qui ges-

tiona no arrisca mai els seus diners.

És cert que els organismes autònoms han de presentar els seus comptes a la Sindicatura, però *a posteriori*, i desgraciadament molt *a posteriori*, quan, en general, ja no hi ha absolutament res a fer. És cert, també, que el Parlament aprova els pressupostos dels ens autònoms, però, de fet, hi ha molt menys control de les despeses, perquè se sostreuen de les garanties de la intervenció, a les quals, per exemple, aquest mateix Parlament està sotmès. Hi ha molt menys control de l'execució del pressupost i, sobretot, en la línia del que deia, hi ha molt menys responsabilitat, molt menys rigor en la gestió, menys respecte a la igualtat de drets i d'oportunitats per a tots els ciutadans, menys respecte al pluralisme de la societat i molta menys transparència.

Dos casos típics demostren que els meus arguments són totalment pertinents; de tots dos casos, aquests dies el Parlament se n'ha estat preocupant : em refereixo a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i a l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes. És inútil reiterar tot el que s'ha dit en les interpellacions i en el debat de les mocions sobre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; s'hi podria afegir, no obstant això, moltes coses més, sobretot pel que fa a la seva gestió econòmica. En tot cas, queda clar el que deia : l'actuació del seu director i el menyspreu que ha manifestat pel Parlament demostren ben clar que actua amb la despreocupació de qui sap que no li faltaran mai recursos econòmics i que no haurà de tancar si no li surten els comptes i que, a més, sap que no té cap responsabilitat política que el limiti.

Però el cas realment paradigmàtic de tot això que he dit és el cas de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes : és que algú creu que la Direcció General de Jocs i Espectacles hauria pogut signar un contracte tan desfavorable per a l'Administració i per als interessos del país com el signat per aquesta entitat autònoma amb Luditec? El Dictamen de la Comissió pot dir el que vulgui : pot dir que la concurrència d'ofertes és equivalent al concurs públic; pot dir que la composició accionarial de Luditec és irrellevant; pot dir que els preus convinguts són adequats; pot dir que el contracte s'ajusta formalment a la legalitat, i pot dir moltes coses més. Però tot això són paraules, i els vots majoritaris no esborren els fets, i, entre altres fets, hi ha un fet innegable, i és que molts milers de milions de pessetes, provinents, sobretot, dels sectors de població menys afortunats que haurien d'haver-se quedat a l'erari públic —que s'hi queden, per exemple, en el cas de la Loteria Nacional i de la Loteria Primitiva—, passaran a Catalunya a mans privades, a les butxaques del senyor Suqué, del senyor Suqué i de tots els que hi suquen (*rialles*), siguin qui siguin.

Els treballs de la Comissió, tal com la Comissió ha hagut de funcionar, no han permès aclarir qui són de debò aquests que hi suquen, però tampoc no han dissipat les sospites sobre qui poden ser, i això és el que realment compta.

Vist el cas de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, vist el cas de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, vist que, tal com és el Reglament del Parlament i tal com s'interpreta, el control parlamentari de les entitats autònomes és il·lusori, crec, senyores i senyors diputats, que com a mesura precautòria hauríem de fugir com de la pesta de la creació de noves entitats autònomes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Joaniquet.

El Sr. JOANIQUET : Amb la vostra vènia, Molt Honorable senyor. Senyores i senyors diputats, sempre que he d'oposar-me, per la meva funció de diputat del Grup majoritari d'aquest Parlament, al Molt Honorable contradictor l'escolto tenint present allò que deia un altre diputat fa molts anys : «En aquesta Cambra potser tots ens podem tutejar, però a alguns els hem de tractar de vostè, per més respecte i per la brillantor amb què sempre s'exposen aquests arguments.»

Miro a la meva esquerra —encara que no està present en aquest moment el més brillant dels diputats que tenim aquí—, i realment el Molt Honorable senyor avui ha fet una exposició per la qual jo el felicito; el felicito per la seva brillantor, però també he de dir que potser el que vol provar massa no prova l'argument senzill i elemental de la decisió política que avui ve davant d'aquesta Cambra per a decisió.

Quina és la decisió política que ha pres el nostre Govern? Una decisió bastant senzilla : ha cregut convenient crear una entitat autònoma, una entitat autònoma, i jo, en teoria, i..., en fi, tinc una certa experiència en temes de l'Administració pública, estaria conforme amb el meu Honorable contradictor que realment dóna la impressió, de vegades, que les entitats autònomes porten el desgavell; és la impressió, diríem, general, popular; però aquesta impressió no té res a veure amb el cas concret ni amb la situació actual dels serveis públics. La Llei de Finances, que vam aprovar fa temps, i l'Estatut de l'Empresa Pública accepten perfectament que en l'execució, en la gestió dels serveis públics, s'hagi d'acudir no a un sistema administratiu jeràrquic, sinó a un sistema d'empresa pública o d'entitat.

Bé, aquesta entitat respon, l'entitat pública respon sempre no al fet que potser una mica sofisticament el meu Honorable contradictor vol argumentar, de dir : «el que passa és que les traves administratives, la flexibilització, vol dir menys control administratiu». Ho nego rotundament : no hi ha menys control, el control és exactament el mateix, i ningú podrà dir, suposem, que en el sistema anglès el control del Parlament sigui molt inferior al nostre; malgrat això, tenen un sistema completament diferent del nostre de control *a posteriori*. Per tant, el sistema d'intervenció del funcionari públic, dit precisament interventor, previ a l'ordenació de la despesa no és, en si mateix, una garantia, Molt Honorable senyor, no és una garantia; podrà ser un tràmit, un tràmit important, evidentment; però jo que he estat Secretari General durant quatre anys d'un Departament de la Generalitat i precisament no caracteritzat per la seva complexitat en la primera fase de la institució, vaja, la constitució d'aquest Departament, recordo que passàvem pràcticament un quaranta o un trenta i escaig per cent del temps dedicats a firmar aquests documents d'ordenació de pagaments. Per tant, en cap sentit es pot dir que això sigui una cosa eficaç. No és eficaç en cap sentit, perquè després vindrà el control posterior de la Sindicatura de Comptes, o vindrà el control que pot produir-se en el Parlament, i això no canvia el plantejament.

Tampoc es pot dir —i crec que aquest argument és absolutament demagògic, i amb tot el respecte ho dic, això, i ho avanço— que no es pot comparar amb l'empresa privada perquè —diu— no tenen responsabilitat econòmica i no tenen

responsabilitat política. La responsabilitat econòmica no la té mai cap administració, perquè la té únicament en el moment que es disposa la papereta pels ciutadans per votar el govern que volen. Si el govern ho ha fet bé econòmicament —o potser ho ha fet molt malament des d'un punt de vista de professor de facultat d'econòmiques— guanyarà les eleccions; si no, les perdrà. Ara, respecte a la responsabilitat política, és absolutament un argument que no s'aguanta dir que no té responsabilitat política l'organisme autònom. La té tota, perquè està precisament incardinat d'alguna manera en un departament de la Generalitat i són els honorables consellers els que responen davant del Parlament constantment amb la seva responsabilitat política dels fets o de les malifetes que s'hagin pogut produir en aquest organisme.

Per tant, ni falta de control administratiu ni control previ com una espècie de mite, que això permet evitar qualsevol desgavell econòmic; no, Molt Honorable contradictor. No permet... Simplement és un sistema, un sistema que tenen adoptat tots els països llatins, evidentment, però que no és un sistema universal i que països que precisament es caracteritzen per una eficàcia i un control molt important i molt intens de l'Administració no l'utilitzen.

No veig, doncs, que aquests arguments que han estat exposats pel meu Molt Honorable contradictor, puguin canviar el plantejament d'aquesta decisió política, que ve realment investida d'una solemnitat, de creació d'aquesta entitat a través de la Llei, i precisament això és una garantia perquè no es pugui produir un catàleg *ad infinitum*, podríem dir, és la prova *ad absurdum*: no crearem tants organismes perquè cada vegada necessitem una llei del Parlament. I aquesta decisió, que, per cert, això es recull a la legislació de l'Estat també —hi ha un precedent claríssim—, és també un argument més per dir: quan el Consell Executiu, quan el nostre Govern s'encara amb el Parlament, està disposat a enfrontar-se amb el Parlament per justificar la seva decisió administrativa, que té, ja dic, un caràcter més solemne de creació d'aquest ens autònom, vol dir que aquesta decisió és conforme, no ja a la Llei, sinó realment a l'esperit del temps. Perquè jo em pregunto —i el Molt Honorable contradictor, crec que en això no em replicarà—: seria possible tot el problema del personal laboral, que hem acceptat en l'article 6 d'aquesta Llei, seria possible tot això amb un simple departament o amb un servei administratiu integrat jeràrquicament dins de l'Administració activa de la Generalitat? Això no seria possible. Seria possible utilitzar tota la contractació privada amb el sistema de contractació? D'acord que és una entitat senzilla, que no té massa complexitat, potser, però a primera vista no la té, perquè si meditem la precipitació amb què ha de sortir el *Diari Oficial de la Generalitat*, les presses que els càrrecs polítics —com és lògic i és la seva obligació— imposen, la tensió, l'*stress*, fins i tot diríem, no seria això possible amb un servei organitzat jeràrquicament. Se'm dirà, se'm replicarà que aquest és el sistema que hem tingut fins ara; d'acord. És el sistema que hem tingut fins ara, però amb una sèrie d'errors, d'errors purament tècnics que realment demostren que l'única manera de donar-li una flexibilitat i una agilitat adequada a l'esperit del temps és realment crear aquesta entitat autònoma de la Generalitat.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara és cas de donar la paraula als representants dels altres grups parlamentaris que no hauran intervingut, amb intervencions que no passaran de deu minuts. Aquesta Presidència ofereix, doncs, aquesta oportunitat al Grup Mixt. No intervé. Bé, el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya? L'Illustre Diputat senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, des de l'escó i brevíssimament. El nostre Grup parlamentari portava la intenció d'abstenir-se en la votació d'aquesta esmena a la totalitat. Com que el Parlament, malgrat que no sigui aquest Parlament, però el Parlament serveix per escoltar els arguments d'uns i d'altres i decidir, malgrat que en aquest Parlament això no sigui habitual i menys en un Parlament que viu sota la ficció del parlamentar, escoltats els arguments del senyor Barrera i la contradicció del Grup de la majoria, anunciem la nostra intenció de votar a favor de l'esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Algun parlamentari del Grup Popular vol intervenir? No? El Partit Socialista vol intervenir? L'Illustre Diputat senyor Garcia té la paraula.

El Sr. GARCIA I SÁEZ (*de l'escó estant*): Senyor President, efectivament, la intervenció que ha fet el senyor Barrera, defensant la seva esmena a la totalitat, ha plantejat un tema que al nostre entendre va molt més enllà de la Llei que estem tractant, que, en definitiva, és la creació, efectivament, d'un organisme autònom, d'una entitat autònoma del *Diari Oficial de la Generalitat* i publicacions de la Generalitat. Ha plantejat una..., ha fet una exposició brillant sobre el que és avui la política de creació d'organismes autònoms, d'empreses vinculades a l'Administració, com a mecanisme per, en alguns casos, flexibilitzar la seva política, la seva activitat, l'activitat d'un servei, d'una determinada funció, però, a la vegada, també —per què no dir-ho?—, a través d'una proliferació d'organismes que donen una gran complexitat a la mateixa estructura de l'Administració.

Des d'aquest punt de vista, nosaltres compartim —i vull dir-ho des de la posició del Grup Socialista— el que són les línies fonamentals que ha explicat el senyor Barrera en la defensa de la seva esmena a la totalitat a una entitat concreta; és a dir, estem d'acord amb els principis que inspiren la seva posició davant de la creació i proliferació d'organismes autònoms de manera excessiva per part del Govern de la Generalitat. Pel que fa referència a aquest en concret, a aquesta creació d'aquest organisme, nosaltres hem estat l'únic Grup parlamentari que ha presentat esmenes puntuals, alguna de les quals va recollir, ja en el tràmit de ponència, de ponència i de comissió, el Grup de la majoria. L'hem vist, per tant, des d'una posició molt constructiva, d'intentar, doncs, addicionar, afegir, millorar el text que presentava el Govern, sense plantejar la hipòtesi —políticament adequada i oportuna— de fer una esmena a la totalitat per al retorn, a fi i efecte d'aprofitar aquesta ocasió per fer una exposició de totalitat, no a aquest organisme, senyor Barrera, sinó a la política de creació d'organismes autònoms.

Des d'aquesta posició, hi insisteixo, el meu Grup parlamentari s'abstindrà en la votació d'aquesta Llei, des del punt de vista del que significa el text publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, tot i advertint que compartim les posicions polítiques expressades en la defensa del que ja ha estat la seva exposició en relació amb la creació d'organismes autò-

noms a la globalitat.

Per tant, senyor President, anuncio que nosaltres, per ser coherents amb la posició que vam prendre en la Comissió, continuarem en la posició d'abstenció.

Gràcies, senyor President. *(Ll. Sr. Curto s'aixeca per parlar.)*

El Sr. CURTO *(de l'escó estant)* : Senyor President, demano excuses, per a una qüestió d'ordre.

El Sr. PRESIDENT : Digueu.

El Sr. CURTO : És que el nostre Diputat, senyor Azorín, ponent en est cas del Projecte de Llei, li ha passat, quan esta Presidència li ha donat la paraula, i es pensava que s'havia de posicionar en l'explicació de vot. Li prego a esta Presidència que sigui generós, i igual que en el seu dia a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia li va concedir la paraula per error, li concedeixi ara al senyor Azorín.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies.

El Sr. AZORÍN : Senyor President, moltes gràcies. Senyor President, senyores i senyors diputats, després d'haver sentit la versió del senyor Barrera, de l'Honorable senyor Barrera, efectivament tenim una idea que potser sí que s'hauria de tractar d'evitar la creació de tants ens polítics, ens autonòmics, pel fet que això va fent-se ja delegació de delegació, i si es delega tant arribarà un moment que ens sobran els que deleguen.

No obstant, aquest és un cas diferent i que jo em veig obligat a defensar, el meu Grup, i és que, davant d'aquest Projecte de Llei de Creació d'una entitat autònoma per a gestionar els serveis de publicitat de les normes, disposicions i actes emanats del Consell Executiu i de l'Administració de la Generalitat, el Grup parlamentari Popular s'ha plantejat dues qüestions fonamentals : la primera és la necessitat i la segona és l'oportunitat. *(Remor de veus.)*

Sembla que en els darrers temps s'està estenent...

El Sr. PRESIDENTO : Prego la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. AZORÍN : ...un corrent —gràcies, senyor President—, un corrent favorable a la descongestió de les estructures administratives, mitjançant la creació d'ens autònoms. És una política que comporta uns certs riscos, com expressava abans, i uns costos, però que, d'altra banda, garanteix un nivell d'eficiència. El balanç de pros i contres permet parlar, en definitiva, de racionalització. En augmentar el volum de l'activitat que duen a terme les institucions autoeconòmiques integrades en la Generalitat de Catalunya, la Direcció General del DOGC i Publicacions ha anat adquirint una importància que avui fa necessària la creació d'aquest ens autònom, per tal de garantir l'adequada projecció de l'acció de govern de la Generalitat.

Quant a l'oportunitat, cal reconèixer que no hi ha raons objectives que permetin qüestionar, en aquests moments, la creació d'aquesta entitat autònoma, a reserva, naturalment, d'allò que pugui resultar del seu desenvolupament reglamentari, ja que la Llei encomana al Consell Executiu la fixació de la relació de llocs de treball i no aporta dades sobre les dotacions pressupostàries, tot remetent-se als pressupostos, actualment en tràmit d'aprovació.

No voldria deixar de manifestar la nostra satisfacció pel fet que en aquest cas sigui la pròpia Llei que la crea la que determini l'adscripció orgànica de l'ens, i no deixi a un futur reglament

qüestió de tanta transcendència, ja que em sembla bo definir amb claredat quina és la línia d'acció del govern en allò que fa referència a l'arquitectura de la nostra Administració autònoma, i això no és compatible amb fer i desfer les descripcions per via de decret, i, per tant, d'esquena a aquesta Cambra.

Passant a un altre tema, ens produeix certa preocupació el fet de comprovar que la Llei preveu, com en altres ocasions, que els estatuts dels ens autònoms podran determinar, en certs aspectes, la subjecció al dret civil i mercantil del règim de contractació de l'entitat. Malgrat ser avui pràctica gens inusual l'aplicació del dret privat a l'activitat de les diferents administracions públiques i a les relacions administratives, no es pot negar que, fora de casos en què això està justificat, la renúncia a les prerrogatives que en la contractació administrativa assisteixen la part pública és qüestió delicada i sovint negativa per a l'interès públic, la protecció del qual constitueix l'objectiu bàsic de l'Estat. Cal ser, doncs, prudent, en fer aquests tipus de concessions, encara que de manera immediata es puguin justificar al·legant una major eficàcia o un millor servei a l'Administració.

De tota manera, en aquest cas o en qualsevol cas, el Grup Popular votarà a favor d'aquest Projecte de Llei, confiant que el seu desenvolupament reglamentari serà adequat a les necessitats reals de l'Administració autonòmica i de la societat catalana.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Acabat el debat, anem a procedir a la votació d'aquesta esmena.

Els il·lustres senyors diputats i diputades que hi estiguin d'acord, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El resultat de la votació és : 11 diputats a favor, 60 en contra i 15 abstencions.

Passem ara al debat de la part dispositiva. La primera esmena és a l'article 1 i és presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. És una esmena d'addició.

Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Molt breument, senyor President. Defenso l'esmena número 2, número 3, número 4, número 5, número 6 i número 7. Molt breument, senyor President. Són pràcticament dues qüestions : una, pensem que aquest organisme autònom havia de tenir també la qualificació d'industrial; només està previst que sigui un organisme comercial; pensem que fa funcions industrials, hauria de tenir-lo.

L'article 4, senyor President, preveu la representació dels representants socials en el consell d'administració, com a esmena; aquest organisme autònom no ho conté, la nostra posició penso que ja ha estat reiterada i molt clara en altres debats en relació amb la necessitat que les centrals sindicals estiguin representades, juntament amb les organitzacions patronals, com correspon, als consells d'administració d'aquests organismes.

Aquest és el sentit de l'esmena, és molt precís i molt... No cal dir res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Joaniquet.

El Sr. JOANQUET : Amb la vènia del Molt Honorable senyor President i agrupant la refutació de les esmenes 1, 2, 5, 6, 7 i 11. Com ha dit el meu Illustre contradictor, el tema se centra en dues qüestions. La primera és la voluntat i la filosofia política del Consell Executiu de la Generalitat que aquesta entitat autònoma no tingui una finalitat industrial. La digna oposició pretén dotar-la d'aquesta capacitat. Quin és l'argument que esgrimeix la majoria i el Consell Executiu de la Generalitat? L'argument és simplement aquest. Nosaltres no tenim interès, precisament, a crear la possibilitat que aquesta Entitat Autònoma esdevingui un gegant, una gran organització, sinó simplement una organització instrumental, al més limitada possible, que sigui fàcilment controlable, per la qual cosa, lògicament, s'ha d'evitar que pugui desenvolupar una activitat industrial. Es podria argumentar, al contrari —o sense al contrari—, que, evidentment, també es podria acceptar això, evident, també es pot acceptar; però, precisament, va contra l'argument —també és veritat que el Grup Socialista no l'ha esgrimit, perquè s'ha abstingut— de la negativa a crear aquesta Entitat Autònoma. Jo crec que, per tant, aquesta matisació és essencial. Limitem aquestes funcions perquè no es realitza més que la preparació fins al logotip de les edicions, i després podem, evidentment, distribuir les publicacions de la Generalitat, però no donem les possibilitats que immediatament pugui créixer i ser un gran organisme.

I el segon punt important —tots els punts de l'oposició són sempre importants, o sigui : demano perdó perquè sempre són importants, i sempre cal tenir molt present, encara que nosaltres tinguem la majoria, i potser podem, com sempre, en general, mentre mantinguem aquesta majoria, portar endavant el projecte legislatiu del nostre Govern. El punt important és el de l'existència d'una representació obrera —podríem dir laboral— dins d'aquest organisme. Es va dir, i amb gran habilitat dialèctica el meu il·lustre ex-company d'universitat, el doctor Molas, va creure que m'agafava en una renúncia perquè li vaig dir : «jo, aquest punt, estaria d'acord, en principi, com a demòcrata-cristià, que hi hagi una representació obrera dins d'una empresa pública», i vaig dir que, realment, el Govern socialista ha fet un canvi, a nivell d'Estat, i està instituint o acceptant aquesta representació dins de moltes empreses de l'Estat. Bé, jo vaig dir : «malgrat això, l'oportunitat», a part que aquest Diputat no és la persona adequada per prendre una decisió política d'aquest tipus, sinó, simplement, a efectes dialèctics, «el jutge d'aquesta oportunitat és el Consell Executiu de la Generalitat, i no tindria sentit que una decisió d'aquesta gravetat i d'aquesta importància, malgrat que hom hi pugui estar d'acord, es posés en marxa, precisament, en una institució, vaja, en una entitat autònoma de mínima importància, evidentment d'un caràcter absolutament instrumental com és aquesta, i per això ens hi hem d'oposar».

Doncs bé, aquesta és l'única argumentació, al meu entendre, substancial, important, de fons —diríem que les altres són també importants—, i agraïm a l'oposició i, en concret, al meu il·lustre contradictor del Grup Socialista, respecte a l'acceptació d'una esmena que ha millorat i ha posat en una via absolutament de legalitat constitucional l'article sisè.

Per tant, aquestes són les argumentacions que d'*adverso* faig, i no crec que sigui necessari res més.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Debatudes ja, doncs, totes les esmenes d'aquest Projecte, caldrà passar ara, ordenadament, a la votació. Posarem a votació l'esmena número 2, de l'article primer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per aquest article primer.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

L'article segon no té esmenes, per tant podem passar ja directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article segon ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem a l'article tercer, que té unes esmenes que ja han estat debatudes i, per tant, podem passar a la seva votació. Posem a votació l'esmena número 3, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 4.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 4, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Posem a votació ara l'esmena número 5.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 5 ha estat refusada per 21 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Ara posem a votació el text del Dictamen per a aquest article tercer.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(Pausa.)*

Bé. El paràgraf b) el votarem a part, i la resta la votarem conjuntament.

Posem primer a votació el paràgraf b).

Els qui hi siguin favorables al text Dictamen per al paràgraf b), que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El paràgraf b) ha estat aprovat per 50 vots a favor, 3 en contra i 23 abstencions.

Posem ara a votació la resta de l'article.

Els qui siguin favorables a la resta de l'article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La resta de l'article, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem ara a l'article 4, que té una esmena que ha estat ja defensada i debatuda; per tant, anem a sotmetre-la a votació.

Els senyors membres de la Cambra que siguin favorables a l'esmena número 6, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 4.

Els que siguin favorables a aquest text que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen ha estat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Ara tenim a la vista els articles 5, 6 i 7, les dues Transitòries i les dues Finals, que no tenen esmenes. Per tant, hauríem de fer una votació que suposo que podem fer de conjunt.

Els senyors membres de la Cambra que siguin favorables a aquest conjunt, que s'acaba de descriure, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests articles 5, 6 i 7, les dues transitòries i les dues finals ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Finalment, som a l'Exposició de Motius, que té una esmena

al paràgraf quart, que ha estat ja debatuda. Per tant, podem passar ja directament a la seva votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(Pausa.)* Està decaiguda? Llavors, deixant de banda aquesta qüestió, anem a la votació de l'Exposició de Motius.

Els qui siguin favorables a l'Exposició de Motius, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'Exposició de Motius ha estat aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

I ara posem a votació el títol del Projecte de Llei.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El títol del Projecte de Llei ha estat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Havent acabat aquest debat, aquesta Presidència ofereix als grups de fer la seva explicació de vot. *(Pausa.)* No hi ha petició d'explicació de vot? *(Pausa.)*

Modificació de l'ordre del dia

Bé, aleshores, abans de suspendre la sessió, perquè ja aviat ho haurem de fer, aquesta Presidència ha d'advertir que, seguint indicacions que ha rebut aquesta Presidència, el punt 14 del nostre ordre del dia, que són les eleccions de tres representants del Parlament de Catalunya als consells socials de les universitats de Barcelona, queda posposat per a una altra oportunitat, mentre el Ple no indiqui el contrari, naturalment. Hi ha algun inconvenient que això, de moment, quedi eliminat de l'ordre del dia? *(Pausa.)* No hi ha inconvenient.

Bé, aleshores, se suspendrà la sessió, que es reprendrà demà a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(És un quart de vuit del vespre i quatre minuts.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es recorda al subscriptors que el període de subscripció actual fineix el dia 31 de desembre i que per a continuar rebent les publicacions cal que la subscripció hagi estat renovada abans del pròxim període parlamentari, el 31 de gener de 1988.

Els preus de subscripció de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya a partir del pròxim període són els següents :

— Subscripció al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	4.620 pessetes
— Subscripció al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	4.620 pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	8.820 pessetes

Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al { ☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/sec al portador)

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona